

PKK 10 YAŞINDA

11. Mücadele Yılında Yeni Zaferler Yaratmak İçin İleri!

PKK

Kürdistan halkı ve proletaryasının savaşkan önderi Partiya Karakerên Kurdistan (PKK)'nin 10. Kuruluş Yıldönümü tüm hakımızza ve ilerici insanlığa kutlu olsun...

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN Yıldoşın Değerlendirmesi: PKK 10. Yıl Gerçekliğı ve Görevler

Ülke somutunda ve halk saflarında, mücadeleciler bir durum ortaya çıktığında, her düzeyde önem kazanan sorunları başında önderlik konusu gelir. Ulusal ve sınıfsal mücadeleler yoğunlaştıkça, her sosyal sınıfın ve kesimin gittikçe ve daha yoğun bir biçimde kendi çıkarlarıyla, ulusal ve toplumsal çıkarları bir ve aynı göstermek istediğini, bunun için ideolojik, siyasi ve örgütsel cabalarını yoğunlaştırdığını, öncüllüğü almak için kıyasıya bir mücadeleye girdiğini; birçok ölkenin, ulusal ve sınıfsal mücadele deneyiminden iyi bilmekteyiz.

Her şeyin ağemenler tarafından kontrol edildiğı, tam bir denetimin sağlandığı, çılgı kıpırdanışlardan bile bahsedilemeyen bir ortamda; önderlik denince ilk akla gelecek olan hakim olanlardır. Resmi düzeni, kendi başında temsil eden siyasi kuvvetler. Bu devlettir, onun her düzeyde temsilcileridir. Böylece dönemlerde, önderlik çekimlerinden ve yine ideolojik-politik mücadelelerden bahsedilemez. Sınıfsal, ulusal mücadelelerin önemli arada, ya sert bir biçimde bastırıldığı ya da özümlemediği bir durum söz konusu olduğundan, burada, bu tip çekimlere, yeni oluşumlara ve bunların öncüllüğü kavrayanlar fazla tanık olunuz.

Bizim ülkemiz, bu tip somut durumlara yaşayan ülkelerin durumuna; halkların, ulusların durumuna benzememektedir. Ulusal ve toplumsal kurtuluş sürecine, ilerisin de içiçe gelişen temeline dönüştürülmüştür. Bizim ülkemizin somut durumu birçok ülkeden farklılık arz eden bir özelliğe sahiptir. Çağdaş uluslar arasındaki yerini çok geçimlik olarak almaya çalışan bir halk gerçekliğine sahiptir. Yani, somut derece sancılı, önemli aranda baskı altında özümsemis, çarpıtılmış, kendisi olmanın çıkarılması; ideolojik üstüya da olsun, ekonomik altyapıda olsun, hakim güçlerin ve ulusların yoğun baskı ve hakimiyeti altında oluşmuş bu ulusal ve toplumsal yapıda, alabildiğine bilinçsizleştirilmiş, kendileri için düşünce ve siyaset üretmeyen, örgüt ve mücadele geliştirmeyen bir halk gerçekliği içinde ortaya çıkıyor. Dolayısıyla, böylesine çok geri, çarpıtılmış zeminlerden kendi öz çıkarlarını formüle edecek, bugün uğruna hareket geliştirecek bir konumda da bulunmadığı için, doğal olarak en çarpık önderliklerin türemesi isten bile değildir.

Devamı 14. sayfada

Şanlı Ekim Devrimi'nin 71. Yıldönümünde, Sosyalizm Güçlerini Halkımızza Sesine Kulak Vermeye Çağırıyoruz

Şanlı Ekim Devrimi'nin 71. Yıldönümü, bu yıl da tüm sosyalist ülkeler, ilerici-devrimci güçler ve dünya proletaryasına coşkuya kutlandı; Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin zaferinde kendimiz için aydınlık bir rehber olarak aldığımız Ekim Devrimi'nin bu 71. Yıldönümünde, sosyalizmin yaratıcı özünü bir gereği olarak, gerçekleştiren sosyalizmin Kürdistan sorununu bakiş açısını derinleştirerek değerlendirmesine saygılarımızda yer veriyoruz.

Savaş esiri yıldoşımız Muzaffer AYATA'nın cesazinden Sovyet BÜYÜKİLLİĞİNE hitaben yazdığı mektup aynı zamanda gazetemizin de bakiş açısını dile getirmektedir.

YAZISI 12. SAYFADA

Darağacına Yürürken Savaş Esirlerinden Mesajlar

Türk sömürgecilerinin, mücadelemizin gurur abideleri zindanlardaki PKK'lı savaş esirlerini idam tehdidi altında direnişten vazgeçirmeye çalıştığı bir dönemde, idama mahkum edilmiş yoldaşlarımızın ölüm karşısındaki soylu dirençlerini beğeniyoruz mesajlarını sunuyoruz...

YAZISI 24. SAYFADA

Güz Dönemini Yeni Mevzilerle Kapattık

Sonbahar dönemini başarılı eyylemlerle tamamlayan ulusal kurtuluş savaşımız, Partimiz PKK'nin 10. yılını doldurmasını da yeni zaferlerle karşıladı. Partimiz PKK'nin kuruluşunun 11. yılına girmesi, ulusal kurtuluş savaşımız için önemli bir aşamayı ifade etmektedir. Böylesi bir yıldönümüne yoğun gelişmelerle ulaşılması, yeni yılın daha da güçlü olacağını bir kanittir.

Kasım ayı başında faşist ordu ve emniyet kuvvetlerine gönderilen

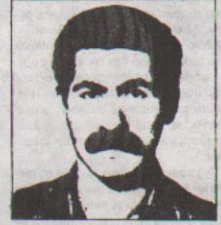
genelgede, PKK'nin kuruluş yıldönümü vesilesiyle, bu ayda yoğun eyylemler olacağı belirtilerek tedbirlerin alınması istendi. Önemli alanlar, ekonomik, askeri ve siyasi olarak stratejik önem ifade eden kuruluşlar özel korumaya alındı, birçok alana yeni güç takviyesi yapıldı. Başbakanlık çıkardığı özel tazyere ile önem arz eden ekonomik, askeri ve siyasi kurum ve alanlar özel olarak koruyacaklarını duyurdu.

Devamı 2. sayfada

PKK-MK ve ARGK-AK Üyesi Numan BAĞCI Yoldaş Şehit Verdik

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde büyük kahramanlık sergileyen; düşman için korkulu bir rüya, halkımız için güven kaynağı olan PKK-MK ve ARGK-AK (Askeri Konsey) üyesi, Garzan Eyaleti Soylusu Numan BAĞCI (Kasım) yoldaş şehit verdik. Numan BAĞCI yoldaş, aralarında ARGK'nin değerli komutanı Ahmet GÖRÜNÜ, Metin ERGİN, Ali TAN, Recep TIRİL, M. Sami EREN yoldaşın da bulunduğu 8 yoldaş ile birlikte Kozluk'ta düşman güçleri ile girdiği savaşa şehit düştü.

YAZISI 5. SAYFADA

Çok sayıda savaş esiri komada

Cezaeilerinde Onur Savaşı Sürüyor

Eskişehir ve Diyarbakır'daki açık grevi 40. gününü doldururken, faşist rejimin bütün tutuklulara karşı sürdürdüğü tutum da devam ediyor. Eylemlerde erken ölümüne açmak ve tutukları uzun süre eyylemlerini sürdürmeyecek bir duruma getirmek için, açık grevlerinde verilmesi gereken, şekeri ve tuzlu su verilmeyen. Böylece tutuklu erkenlerden güçten düşürülüp, ölümüne sürüklenmek isteniyor.

Açık grevlerinde şekeri ve tuzlu suyun verilmemesi nedeniyle, bütün bu direnişler ölüm orucu biçimini aldı. Bu durum tutusla-

rin ölüm sınırına daha erkenden gelmelerine yol açtı. 40. gününü dolduran Diyarbakır ve Eskişehir Cezaeilerinde her an ölümünün olabileceği belirtilmektedir.

Eylemlerin ölüm sınırına yaklaşması nedeniyle, Türkiye'de olsun, Avrupa'da olsun birçok kişi, kurum ve kuruluş, faşist rejimin Adalet Bakanlığını basurarak, taktiklerin tutumunu değiştirilmesini istedi. Açık grevlerinde şekeri ve tuzlu suyun verilmemesinin erken ölümlere yol açacağını belirten kurum ve kuruluşlar, tutukluların istekte-

Devamı 3. sayfada

Partimiz ve Önderliğine Yönelik Komploluluk ve Tasfiyecilik En Başta PKK'lı Tutusları Karşısında Bulacaktır

Hüseyin Yıldırım olayını BBC'den duyur duymaz olayın niteliği ve nasıl ortaya çıkmış olacağı konusunda bir değerlendirilmeye varmadı zorlanmadı. Olay bir komploluluk ve tasfiye hareketidir. Sarıdıkları gerekçeler, kullandıkları dil ve propagandalar çok adı ve soysuzca. Bir o kadar da üfürsen patlayacak bir balon gibi köf; öz olarak, halkımıza ve ülkemize karşı ihanet konumunda düşmüş siyaset sahtekarı ve hileci tüccar kafalı bir pette. Bu niteliklemler bütün düşünük seviyesine denk değildir.

Aslında bu niteliklemler soyut, tek başına alındığında pek bir şey ifade etmezler. Hatta bazı çevreler "dün bu adam öyleydi, bugün böyle değerlendiriliyor" düşünce-

siyle inandırıcılığında kuşkuya bile düşebilirler. Zaten bir kısım çevre bu tür sözler ve değerlendirmelerle bu sahtekar, hileci siyaset tüccarlarını koruma ve kollama görevini gönüllü üstlenmektedirler. PKK'nin varlığını rahatsız olan, onun yok olmasını gönlünden arayan adanlar ve sürekli bu tür beklenti içinde olanlar bu olayın PKK'ye olduğunu zarar vermesi için çalışacaklardır. Yazacaklarımız, bilinen bu yemimli anti-PKK'ci olanlara değil, dostlarımız, halkımıza ve PKK kitesine bilgi verme niteliğinde olacaktır. PKK kitesini için insanları niteliği bilinmez değildir; ve gereken tutumu takınmış, takınacaklardır.

Devamı 8. sayfada

Güz Dönemini Yeni Mevzilerle Kapattık

Baştarafı 1. sayfa

Bunların yanısıra, ulusal kurtuluş savaşımıza karşı yeni bir önem gündemleştirilmeye başlandı. Teritoryal birlikler olarak adlandırılan ve bir çeşit millisil görevi görecek olan, kadın ve erkeklerin içinde örgütleneceği bir birlik oluşturulması kararlaştırıldı. Bizzet rejimin başı tarafından geliştirilen bu plana göre, "belli yaş grupları arasındaki kadın ve erkekler silahlandırılacak ve bunlar daha çok bir savaş durumunda harekete geçirilecek." Bu dönemde örgütlenirken istenen, bu teritoryal birlikler, ulusal kurtuluş mücadelemizin önemli yükselişinin açık bir ifradır.

Yapılan açıklamaya göre bu birlikler hem Türkiye'de ve hem de Kürdistan'da örgütlendirilecek. Özellikle de şehir alanlarında görev yapacak oymalar, mücadelemizin şehir alanlarındaki gelişimini de engellemeye yönelik bir girişimdir. Türk sömürgeçlerinin ordu, polis, özel tim ve korucu birliklerini yanısıra, toplumun önemli bir kes-

PKK'nin 10. Kuruluş Yıldönümü İstibul'da Bombalı Eylemlere Kutlanıyor

Faşist sömürgeç rejimin günlerce sürdürüldüğü ve ardından PKK'nın metropol ve şehir örgütlenmesinin çok önemli bir aşamaya geçmesi operasyonlar yer yer devam ederken, İstanbul'da sömürgeçlerin yalanlarını yüzlerine vuran gerilla eylemleri yoğunlaştı.

Son günleri içerisinde İstanbul'da çeşitli holding ve tekellerin işletmelerine yönelik olarak çok sayıda bombalama eylemleri gerçekleştirildi. Yapılan bombalama eylemlerinde birçok bina tahrip edildi. Yeni şehir muhtelif yerlerinde bombalı pankartlar asıldı, bildiriler dağıtıldı.

26 Kasım günü gerçekleştirilen diğer bir eylemde Fındıklı'da bulunan Akbank Genel Müdürlüğü ve Merkez şubesi başına ağır hasar gördü. Gece 22.20 sıralarında patlayan tahrip gücü yüksek bomba, binada milyonlarca liralık maddi hasar meydana getirdi. Eylemlerin yoğunluk kazanması, sömürgeçlerin yaptığı operasyonlara "darbe vurdum, bildirdim" iddialarının aslaştığına ortaya koymaktadır. Yüzlerce kişinin gölgesine alınması ile de sonuçlanana, sömürgeçlerin saldırganlığını mücadeleli boğamayaacağına bu eylemler kanıtlanmaktadır. Bu eylemler, PKK'nın bu alanlarda da örgütlenişini koruduğunu ortaya koymaktadır.

Partimiz PKK'nın 10. kuruluş yıl-

mini daha mücadelemize karşı çıkarmak istemesinin, yaşadığı çökümlü önlemeye yönelik bir çabadan başka bir anlamı yoktur. Bu, aynı zamanda özel savaşın yöneticisi Kozakçıoğlu'nun, "Bölücüler karşı halkı savuşturacağı" biçiminde ifade ettiği özel savaş uygulamasının hayata geçirme çabasıdır da TC, silahlılandırılan insanları devrimci gelişmelere karşı çıkararak, savuşturmak ve böylece halkı birbirine kırdırıp yönetimini sağlamlaştırmak istiyor.

Faşist Türk sömürgeçlerinin bütün diğer oyunları gibi, bu son oyununda da tutmayacak ve boşa çıkarılacaktır. Bu ölenim, Partimizin 10. kuruluş yıldönümüne denk gelmesi, sömürgeçlerin mücadelemize karşı özellikle de önemli yıldönümlerinde dayattığı komplö ve provokasyonların bir parçasıdır.

Sömürgeç Türk devletinin geliştirdiği bütün komplo ve saldırıları aşmanın, ulusal kurtuluş savaşımıza sonbahar döneminde de önemli kazanımlarla kapamayı. Yaz boyunca ARGK'nin yoğun olarak geliştirdiği

lini doldurması vesilesi ile yoğunluk kazanmış eylemlerinin diğer bir amacı ise, cezaevlerinde 40 gün aşkın bir zamandan bu yana sürdürülen açık geçir eylemlerine dayanışma göstermektir. İstanbul'da faşist cehalet Esat Oktay Yıldırım'ın cezalandırılması ile huzulan eylemlilik, Partimizin 10. kuruluş yıldönümünde de huzulan birleşik ve güçlü bir şekilde devam eden operasyonlarla da sömürgeçlerin ifade ettikleri gibi, "örgütü bitirme hedefine" ulaşmaktan çok uzak olduğuna, bu eylemlerle bir kez daha kanıtlandı. Operasyonlardaki başarısızlığın gizlemeye çalışan faşist rejim, bazı provokasyonları, ihanetleri şehir şehir dağıtılarak ve bunların verdiği bilgileri dayanarak tutuklamalara girişti. Böylece kendi yeniliğini örtmeye çalışmış sömürgeçler, bu ihanetleri ve provokasyonlardan medet umarak sonucu almak istiyor.

Her alanda 10. yıl kutlamaları çerçevesinde 11. yıla yine yaygın direniş ve eylemliliklerin Partimiz PKK, devrimi ilerletecek ve tim saldırıları başa çıkaracak güçtedir. 10. yıl eylemlerimiz bu gücümüzün bir kanıtıdır.

Kızı Direniş Hareketinde de, güz döneminde de önemli eylem ve çatışmalar meydana geldi. Bütün bu eylem ve çatışmalarda, ulusal kurtuluş güçlerimiz faşist orduya ağır kayıp verdirdiler. Köy kurucularına, özel timlere, ordu güçlerine ve siyasi yöneticilere ile asimilasyon kurumlarına yönelik olarak geliştirilen eylemlerde, sömürgeçlere önemli darbeler vuruldu.

Botan ve Mardin eylemlerinde, sömürgeci asimilasyon kurumlarına karşı gerçekleştirilen eylemlerde, ajan öğretmenlerden bir kısmı cezalandırılarak, 50'yi aşkın öğretmenle istifa etti. Bu eylemlilik ve bazı okulların kullanılmaması hale getirilmesi, sömürgeçlerin asimilasyon politikasına önemli bir darbe oldu. Daha küçük yaşta çocukların çoğaltılması zehirlemeye çalışılan bu asimilasyon kurumlarına yönelik olarak gerçekleştirilen eylemler, sömürgeçlere paktı yarattı. Yıllardır beyinleri zehirleyen kurumların birbiri ardınca işleme hale gelmesi, sömürgeçlerin tutundukları dallardan birinin daha ortadan kalkmasına yol açmaktadır.

5 Kasım günü, Karakoçan'a bağlı Yeşilbelen köyüne bir baskın eylemi gerçekleştirildi. ARGK gerillaları okulda bulunan öğretmen ve öğrencileri dışarı çıkardıkları sonra binayı ateşe verdiler. Daha sonra köyüleri yönelik olarak bir toplantı gerçekleştirildi.

Aynı gün Karakoçan'ın diğer bir köyü, Üçekonak'ta da okul yakıldı ve halka yönelik bir toplantı gerçekleştirildi.

6 Kasım günü, bu kez Mardin'e bağlı Dargeçit (Kerboran)'ın Sumur köyünde asimilasyon kurumlarına yönelik bir eylem gerçekleştirilmiştir. Öğretmen lojmanına yönelik olarak gerçekleştirilen bu eylemde, 2'si öğretmen 3 ajan öldürüldü. 1 öğretmen de ağır yaralandı.

6 Kasım tarihinde Dersim'in Nazimiye ilçesine bağlı Doğancık köyü ilkokulu ARGK gerillaları tarafından yakıldı.

7 Kasım günü Karakoçan'ın Karasakal ve Ormançık köylerine yönelik olarak gerçekleştirilen iki ayrı eylemde köy ilkokulları yakıldı. Beyüşşeba'ta gerçekleştirilen yoğun eylemlilik sürecinde birçok köyde toplantı yapıldı, bazı köylerde de öğretmenler uyarılacak alanı terk etmeleri istendi. Bunun üzerine öğretmenler köyleri terk ederek Üzungeçit nahiyesine sığındılar. Kovancıbaşı, Koyunbaşı, Cevizbağ köylerinin yanısıra daha birçok köyde toplantılar yapıldı.

Kasım ayı başında, Ağrı'da gerçekleştirilen eylemde, 12 Eylül öncesi faşist MHP'de yer alan konti-gerilla elemanı, birçok devrimcinin katili olan Turgut Demirkaya ölüme cezalandırıldı.

Kerboran'ın İlan köyünde, ajanlık yapan köy muhtarı Murat Yıldız

ile Sabri Ergin ölüme cezalandırıldı. 7 Kasım günü Mardin'in Hamzabey köyünde gerçekleştirilen diğer bir eylemde ise, ajanlık yapan ve düşmanla işbirliği içinde kitleler üzerinde baskı uygulayan Gököğlü ailesine mensup 5 kişi ağır yaralandı.

24 Kasım günü Gercüş'te özel hareket birliklerine karşı pusu eylemi gerçekleştirilen ARGK birliğine düşmana ağır bir kayıp verdirdi. Sömürgeçler kayıplarını özel hareket timi mensubu bir polis olarak açıkladı. Her zaman olduğu gibi, sömürgeçler, kayıplarını oldukça az göstermeye çalıştı. Ancak yörede aldığımız haberlerde sömürgeçlerin kayıplarının açıklanandan çok daha yüksek olduğunu göstermektedir.

ARGK birliklerine katılım, her geçen gün daha da artıyor. Kasım ayı başında sadece Eruh'un 2 köyünden 20'ye yakın genç ARGK birliklerinin safına katıldı. Bunun dışında Kürdistan'ın bütün alanlarında geliştirilen ulusal kurtuluş birlikleri safına katılım artışı görüldü. Kürdistan gençliği büyük bir ümitsizlik yaşıyor. Bu ümitsizlikte de akin akin ulusal kurtuluş safına katılıyor. Bu ise, ARGK birliklerinin sayısal artışı birlikte getirmektedir.

Güz dönemi başarılı eylemler ve büyük katılıma kapatan ARGK birlikleri, kiş dönemini daha sağlam bir hazırlık bahara çıkarmını ve daha güçlü bir atılım geçirmenini temelli haline getirecektir.

TC ve Emperyalizm Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine Karşı Yeni Komplö Peşinde!

PKK Hareketinin 10. Kuruluş Yıldönümüne ulaştığı günümüzde, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini boğmaya yönelik karşıdevrimci çabalar yoğunlaşmaya başladı. Sömürgeçler ve emperyalizm on yıldır sürdürdüğü ve silahlı halk savaşımıza başladığı 1984 yılından bu yana daha da sistemli hale getirdikleri, halkımız ve mücadelemizi imha faaliyetlerinin çıkarmaya girişmiş karşısında yeni arayışlar içerisinde girdiler. Daha önce uygulanan tüm özel savaş yöntemlerini iflas ve silahlı halk direnişimiz karşısındaki yenilginin ifadesi olan bu yeni yöntemlere sömürgeçler ve emperyalistler umutsuz bir çarpışma içerisine girmiş bulunuyorlar.

Son bir yıldır yurt içinde ve dış alanlarda eşli görülmüş boyutlarda sürdürülen saldırı ve komplölerin sonuçsuz kalması üzerine, yeni yöntemler gündeme getiriliyor. Bu yöntemlerden birisi TC'nin "Teritoryal (Bölgesel) Savunma Birlikleri" adı altında tüm toplumu kapsayacak bir milis örgütlenmesine girmesidir. Bu konuda başlatılan çalışmalar sürdürüldü. "Teritoryal Savunma Birlikleri"nin kurulması kararı kamuoyunda tepkiler ve endişelere karşılıklı. Karara göre, 16-60 yaş arası erkekler ile 20-40 yaş arası kadınlar 9-15 günlük eğitim ardından, savaş ortamlarında, çeşitli stratejik öneme sahip ekonomik, askeri, siyasi kurum ve kuruluşların korunması; askeri istihbarata yardımcı olunması, sivil savunma hizmetlerinin desteklenmesi gibi görevler üstlenmektedir. Toplumun bir bütün olarak askerlik statüsüne tabi tutulması anlamına gelen bu uygulama, sömürgeç-

lerin mevcut düzenli orduları, özel kuvvetleri ve örgütlenmelerinin devrimci gelişmeleri önlemek üzere kaldırıldığını ifradı oluyor. Kontrgerilla'nın yasa dışı kurumları, koruculuk sisteminin yaygınlaştırılması anlamına gelen bu uygulama ile genel seferberlik ilan edilmiş olmaktadır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin sürekli devrimleşmesi ve Türkiye'deki devrimci-demokratik gelişmelerin giderek hız kazanması Türk sömürgeçleri için bazı öngörüler almak zorunda bırakmıştır. Ancak, böyle bir önleme ihtiyacı duyulmadık dahi TC'nin iflasını ifradı yapmak da, Türkiye'de genel seferberlik ilan edilmiş olmaktadır. Özüne çevrilmiş bu beyhude önlemleri daha başından işleme kilacak güçtedir.

Türkiye ve Kürdistan'daki gelişmelere karşı başvurulan bu önleme eki olarak, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşına yönelik diğer bir önlem de hızla geliştirilmeye çalışılıyor. Sömürgeci basına yansıyan haberlere göre, ABD'li emekilleri içine "Tatlı Köyü" kurma çabası yapıyor. Van'da 600 bin dönümlük bir arazi üzerinde 340 bin kişilik bir kent inşa edilmesi planlanmaktadır. Kurulacak kent yanısıra, bir de ABD hava üssü inşa edilecektir. Yönetim ve denetimli tamamen ABD'nin elinde olacak bu kentin kenar ve hava üssünün kurulması planı, ulusal kurtuluş mücadelemize karşı çok tehlikeli komplölerin hazırlanmakta olduğunu ele vermektedir. Sözkonusu kent ve hava üssünün emekilleri içine olmayacağı gayet açıktır. Nitekim, ABD'nin Ankara Büyükelçisi Strauss-Hupe ve ABD Askeri Ataşesi Buzant Van'a giderek görüşmelerde ve in-

celemelerde bulunmuşlardır. "Doğu'da bir 'Ermeni Devleti' nin kurulması; andişelerimiz kırılmayacak belli çevrelerin tepkisini toplayan bir girişim, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşına bizzat ABD güçlerinin müdahale etmesi hazırlığıdır. "Tatlı Köyü" kılıfı altında kurulacak Üssü, Amerikalı askerler tarafından yapılacak ve bugüne kadar Kürdistan'daki savaşa Pentagon'dan gönderdiği talimatlarla dolaylı olarak Amerika, bizzat savaş alanlarına müdahale edile, savaşın doğrudan taraflarından biri haline gelecektir. Daha önce, başta Vietnam olmak üzere birçok ülkede yaşanan bu gelişme, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin bastırılması, emperyalizmin Türk usaklarına olan güvenini yitirdiği ve işe bizzat el atmak zorunda kaldığı gerçeğinin ifadesidir. Bu gelişme, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi için, savaşın daha da zorlu geçeceği gerçeğini ortaya koymakla birlikte, bugüne kadar gelişmelerle TC'nin yenilgiye mahkum edildiğini de ifadesidir.

Partimizin 10. kuruluş yıldönümünü kutladığı bugün, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi bir dönüm noktasına ulaşmış bulunmaktadır. Savaşımız, Kürdistan tarihine bugüne dek yaşanmış gelişmelerini yaratmış; halk kurtuluş savaşımız gerçek rotasına girmiştir. 11. savaş yılını, devrim ve karşıdevrim güçlerinin tüm güc ve yeteneklerini sonuna kadar ortaya sürüleceği; Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin kapsamlı ve içiçerik olarak daha da geliştireceği bir yıl olacaktır. Gelişmeler, tarih karşını hakımızdan yana döndüğünü her geçen gün biraz daha kanıtlanmaktadır.

Zindan Direniş Dalgası Kazanacak

Tüm saldırı, komplo, teslim alma, ihanet ceza çabalarını ve çabızını en içgenc işkence ve baskı metotlarına rağmen, teklim alamayan, her geçen gün büyüyen bir alev gibi gelişen cezaevi direnişleri, bugün yeni bir aşamaya ulaştı. Muzlamların, Hayirlerin, Kemallerin teminli atışı bu cezaevi direnişleri, bugün oldukça yaygınlaşmış ve geniş bir direniş örgütleyecek bir aşamaya varmıştır. Cezaevi direnişleri, toplumu da kendisi ile birlikte hareketlendirmekte ve eyleme kaldırmaktadır.

Zindan direnişleri, insanlık onurunu ayakta tutma alınması ve devrimci düşüncelerini, halkına ihtilaf ettirmişine karşı gelişmektedir. Türk sömürgeci cezaevlerini uyguladıkları ve ihanet ettirme markası olarak eylem ve bütün uygulamalarını da buna göre yapmaktadır. 12 Eylül faşist faşist darbesi ardından gelenlikler uygulamalar hep bu amaçla yapılmış, bunun için de teslim almayı önerilenler, insanlık onurunu ayakta tutma alan her türlü baskı ve işkence uygulanmıştır.

12 Eylül işkence faşist cuntanın işbaşına gelmesi ardından yarı bir şekilde devam eden karşı-devrimci saldırılar, en yoğun bir şekilde cezaevlerinde yapıldı. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile Türkiye Devrimci Demokratik Hareketini batırmak için sömürgeci, cezaevlerine doldurduğu devrimciler üzerine her türlü yöntemle saldırı. Devrimci hareketleri cezaevinde teslim alarak, yeniden bir direniş gelişme koşullarını ortadan kaldırmaya yöneldi.

Aşkeri faşist rejimin bu içgenc saldırılarına karşı durmak, insan onurunu yüceltmek ve en önemlisi de devrimci hareketi bu saldırılardan zararlı çıkarmak, devrimcilerin en önemli görevidir. Sömürgeci direnişlerin saldırılarına teslimiyete, ihanete düşenler ve soyuzca bir yaşam için kendilerini satanların varlığına rağmen, her şeylerini dikleri ve haklarını iç mücadelede veren devrimciler de çıktı. Sömürgeci direniş bir türlü onununa ve ihanetçilerin açlıklarına karşı, devrimciler insanlık bağlarını onurla yükselettiler.

PKK-MK Üyesi Mazlum DOĞAN yoldan yakıldığı Newroz etisi, Dörtlerin benzerinde yeni bir kıvılcık güreşmiş, şanlı Temmuz direniş ile daha da alevlenmiştir. Bu direnişler sayesinde diren, cezaevlerinde olgularımız istenilen teslimiyet ve ihanet demerli parçalanmış, direniş ağzından olmuştur. Daha sonraki aşkence cezaevleri direnişleri daha da yaygınlaşmıştır.

1988 Şubatında yeni Diyarbakır zindanında alevlenen işyan etisi, sömürgeci rejim adam atırması ve zindan direniş tarihinin en geniş kazanımlarını elde etmiştir. İnsanlık onurunu hiçe sayan birçok uygulamaları kaldırırken, devrimciler, Kürte konuşman serbet birakılması gibi bu kez kazanımları elde ettiler. Subat direnişleri bir canın, M. Emin Yazviz yoldan yitirmesi pahasına elde edilen kazanımlar etkisini göstermiş, diğer cezaevlerinde de açık grevleri gelişmiş ve ayrı haklarını tanımasını istenmiştir. Direnişlerin yaygınlığı ve direnişlerin kararlılığı karşısında, sömürgeci rejim bir kez daha geri adım atamaz zordur kalmıştır.

Partizim PKK'nın 10. yılına giren zindan direnişleri, bu sürede önemli kazanımları elde etti. Sömürgeci Direniş Partizmi cezaevlerinde teslimiyete etme sağladı. Büyük bir darbe indirdi. Partizim teslimiyete edemediği gibi, ölüme yazan direnişçileri yeniden diriltti büyük eylemlerine ulaştı.

Diyarbakır zindanında Partizim önderlerinin yaptığı işyan etisi, diğer cezaevlerinde de yankı bulmakta bulunmaktadır. Metris'te, Sağmalcılar'da, Mamak'ta devrimciler yiğitce direniş sergilediler. Faşist Türk cuntasının bütün uyarılarını boşca çıkardılar.

Son aylar içerisinde, gerek Kürdistan'da, gerekse de Türkiye'de bulunan cezaevlerinde devrimci onemli kazanımları elde ettiler. Zindan direnişlerini, mücadelede daha fazla katkı sunacak koşulları yaratmaları ve başta aileleri, yakınları olmak üzere toplumun büyük bir kesimini, direnişleri ile hareket geçirmeleri Türk sömürgeci rejim de büyük bir korkuya seken bir durum oldu. Hem cezaevlerinin direnişleri ve hem de bunun ortaya serdiği örgütlenen ailelerin ve yakınlarının direnişleri büyük kazanımlarına yöneldi.

Bunun en son örneği, daha önceden kazanılmış olan hakları gaspemek ve cezaevlerinde yeni bir teslim alma ve ihanet dalgası batılmak için, 1. Ağustos Genelgesi adı altında yeni uygulamaları gündeme konuldu. Devrimciler ve genelde iç ortadan kaldırıldığı gibi, yeni uygulamaları devrimci tutsaklar düşüncelerinden vazgeçirmeye çalışılmaktadır. Adna "tutukluların rehabilitasyonu" da denilen bu uygulamaları cezaevlerinde insanlık yaşam koşulları ortadan kaldırılmakta, tutukluların toplu olarak haklarını savunmaya yönelik eylemler yapılmıyor, kitap, gazete ve dergi okumaları, düşüncelerini açıklama, mahkemelerde savunma yapmaları, işsiz yakmanın gerekçesi haline getirilmektedir. Böylece yeni bir baskı metodu ile devrimci tutsaklar, teslim alınmaya çalışılıyor. Disiplin cezası ve infaz yazısı, işkencenin yeni bir biçimi olarak devrimci tutsaklara dayatılıyor.

1. Ağustos Genelgesi ile birlikte, cezaevlerine yönelik olarak uygulamaya konulan yeni baskı ve işkence biçimleri karşısında suskun kalmamızı, insanlık onurunu tümün ayakta tutma alan ve tutsakları şimdiki kadar ka pa hasına elde ettikleri haklardan yoksun bırakarak, bu yeni saldırı gözetilmedi. Bu gerçeğin bilincinde olan devrimci tutsaklar 1. Ağustos Genelgesi ile birlikte yaratılmak istenen yeni teslimiyet ortamını kabul etmeyecek, direnişlerine bağlıdır. Direniş tek bir cesaretle ile sınırlı kalmayacak, bütün cezaevlerinde yayılacaktır. Diyarbakır cezaevlerinde, Bursa, Ankara, Eskişehir, Bayrampaşa, Bursa, Aydın-Nazilli, Amasya, Sincop, Adana, Ceyhan, Malatya, Antep, Urfa, Erzincan, Ergani cezaevlerinde de kapsad. Cezaevi direniş tarihinde ilk kez böylelerine yaygın bir direniş gelişiyor. Bütün cezaevlerinde değişik gibi, haklarını elde edene kadar direnişlerini sürdürmede kararlı olduklarını da açıkladılar.

Muzlamların, Hayirlerin, Kemallerin yaptığı direniş etisi, onların takipçilerinin elinde büyük bir iyana dönmüş, daha da alevleniyor. Bu büyük insanlarımızın uğrunda kendilerini fedâ ettikleri davaları, takipçilerinin ilandeni yeni direniş destanları yaratıyor. PKK'nı savasa tutsaklar, zindan direnişlerinde sehit verdikleri önderlerine bağlılık da bir gereği olarak, onların direnişleri ile elde ettikleri kazanımlarını korumakla kararlıdır. Bu kararlilik, faşist rejimin, tutsakları insanlık kırık çabalarına karşı da olan bir taraflılıktır.

Cezaevleri üzerinde uygulanan baskı yöntemleri, insanlığı ve insan onurunu savunmaya, bunlara sahip çıkıyor, ölümlü pahasına bile olsa, zorunlu kılıyor. Zindan direnişleri, insanlık onurunu savunmaya, bunlara sahip çıkıyor. Bu yeni şeye karşın, ölümlü pahasına direnilecek ve bu baskılar geriletilcek, ya da hiçbir şekilde bu soyuz yaşam kabul edilemeyecek ve ölümlü yaşam bayağı yükseletilecek. 10 yıldır, en ağır koşullarda direniş bayağı yükseleten PKK'lı savas eairleri, devrimci tutsaklar ile birlikte son baskılara karşı da insanlık onurunu yüceltmek için direniyorlar. Son zindan direnişleri bir kez daha, "Direnmek yaşamaktır" sloganını yükseletiyor. Büyüyen direniş dalgası, hakimizin geleceğini uyarlıyor.

Çok sayıda savaş esiri komada

Cezaevlerinde Onur Savaşı Sürüyor

Başbakanı 1. sayılda

rinin kabul edilmesini istedi. Avrupa Parlamentosu, Türkiye Karma İlkiçleri Komisyonu Başkanı Ludwig Fellemeler, direkt Adalet Bakanı Mehmet Topaç'a görüşme, cezaevlerindeki duruma çözümler sunmasını istedi.

Artan uluslararası tepki ile, içeride çeşitli parlamenterlerin, insan hakları kuruluşlarının protestolarına rağmen, faşist rejimin temsilcileri aynı kayıtsızlıkçı sürdürüyorlar. Açık grevinde şekerli ve tuzlu su verilmesini emri bizzat veren Başbakan ve Adalet Bakanı, ölümlü silahlı tutsak devrimcilerle karşı kullanan istiyor. Böylece direnişlere katılmı sayısını azaltmak ve kısa bir sürede eylemleri ölümlü amirna götürerek zayıflatmak istiyorlar. Ancak bu son onyulan da tutukluların kararı direnişleri ile bir kez daha yerle bir edildi.

Zindanlardaki devrimci tutsaklar, istekleri kabul edilene kadar açık grevlerini sürdürüyorlar, kabul edilmediği takdirde eylemlerini ölümlü orucuna dönüştürüyorlar. Ölümlü orucuna tutsaklar gitme kararını açıklayan devrimciler, ösümanın kendilerini dayatıldığı ölümlü silahlı da elinde aldılar.

Türkiye'de gazetecilerin Adalet Bakanı Mehmet Topaç'a ve Başbakan Turgut Özal'a yönelttiği sorulara, bu faşist temsilcilerin verdiği cevap ilginçtir. Gazetecilerin "cezaevinde ölümlü orucuna, buni sorumlusunun siz olduğunuzuz" sorusuna, bu iki faşistin verdiği cevap: "Niye biz sorumlu oluyoruz, biz mi onlara açık grevine diyoruz" biçiminde oldu.

Cezaevlerinde yürürlüğe koydukları yeni uygulamaları birlikte, yeniden huzursuzluğu kaynağı olan bu faşist temsilciler, ölümlerini ölümlü gibi, insanlık dışı uygulamaların da sorumlulardır. "Açık grevdenkilere şekerli ve tuzlu su verilir diye bir hüküm yoktur" diyen Adalet Bakanı Topaç, bu tutumu ile ölümlü olayların çabuklaştırılması da baş sorumlusudur.

Elinde tuttuğu devrimcilere insancasına bir yaşam hakkını çok gören faşist rejim, devrimciler üzerinde her türlü uygulamayı sonuca götürmek için azgınca saldırmaktadır. Faşist rejimin bu saldırılarına karşı, devrimci tutsaklar da insanlık onurlarını savunmak için direnmekte, ölümlü pahasına da olsa, faşist rejimin son uyarılarını boşca çıkarmaya çalışmaktadır. Büyük bir kararlilikla direnen devrimciler, rejimin insanlık dışı bütün uygulamalarına karşı, ailelerini, toplumun ve çeşitli kuruluşların desteğini yanısıra, uluslararası birçok kurumun da dayanışmasını almaktalar.

Cezaevleri Direnişleri 40. Gününü Doldurdu

2000 tutuklunun, ölümlü orucuna dönüştürülen eylemleri sürdürüldükleri ve bazılarının durumunu ciddiye inen korduğu bildirilmektedir. Diyarbakır, Eskişehir, Ceyhan, Adana, Amasya Cezaevlerinde devrimci tutsakların bazılarının durumları ağırlaştırılmış hastaneye kaldırıldı. Devrimci tutsaklar hiçbir tıbbi müdahaleyi kabul etmeyecek, eylemlerini burda da sürdürüyorlar.

Diyarbakır: Sürgün edilen 122 PKK'lı savas esiri dışında 1 nolu cezaevinde kalan 270 devrimci tutsağın başlattığı açık grev eylemi 40. gününü doldurdu. 15 Ekim'de rahatsızlanarak revire kaldırılan

151 aşk devrimciden 2'sinin durumunun çok ağır olduğu bildiriliyor. Sürüklü kan kabayeden Fuat Değer ile M. Ali Çıpa'ın durumları eninde ericler boyutta kötüleşiyor.

Eskişehir: 300'e yakın devrimci tutsağın katıldığı açık grev eylemi 13 Ekim'de başladı. Eylemin 32. gününde 16 kişi hastaneye kaldırıldı. 13 kişi tedaviyi reddederek yeniden cezaevine döndü. Bunların 2'sinin durumu ağır.

Ceyhan: 1 Kasım'da 15 tutuklunun başlattığı ve daha sonra Meris ve Antep Cezaevlerinde buraya sürgün edilen devrimcilerin katılımı ile sayının 150'ye çıktığı eylemde Mustafa Karasu ve İzzet Baykal'ın durumunu ağır olduğu söyleniyor. PKK'lı savas esirleri Mustafa Karasu ve İzzet Baykal daha önce Urfa Cezaevlerinde Ceyhan E Tipi Cezaevine sürgün edililer. Devrimci tutsaklar adana açıklama yapan M. Selim Çürükçaya 1. Ağustos Genelgesi kaldırılınca kadar eylemlerini sürdürüyorlar. Bu cezaevlerinde aldıkları son haberlere, açık grev eylemlerini isteklerin kabul edilmesini ile birlikte sona erdigi bildirilmektedir.

Adana: E Tipi Cezaevinde 2 Kasım'da başlayan açık grevinde bulunan 28 devrimci tutsakların son olarak, Rıza Bilgic, Salih Burcu ve Abuzer Aslan'ın durumu ağırlaştırıldı. Daha önce hastaneye kaldırılan, kabili pite çalışan Halı Kurk'la, tıberküllü olan Mehmet Gül'ün yanısıra Yaşar Yaşar, Mehmet Emgill, Hacı Ali Belaf'nın ve 3 tutuklunun daha durumlarını ciddiye inen korduğu bildirildi.

Antep: 5 Kasım'da başlayan direniş 199 devrimci tutuklu katılıyor. Özel Tipi Cezaevinde 199 devrimcinin sürdürdüğü eyleme, 13 Kasım'da E Tipi Cezaevinde bulunan 10 devrimci daha katıldı.

Çanakkale: 12 Kasım'da başlayan açık grevinde 271 tutuklu katıldı. Daha sonra 36 kişi ile sürdüren açık grevine 8. gününde yeni katılımlar oldu. Açık grevine katılanların sayısı 228'e yükseldi.

Ankara: Merkez kapalı cezaevinde 11 Kasım'da başlayan açık grevine 6'sı bayan 74 siyasi tutuklu ve hükümlü katılıyor.

Mamak Cezaevinde 15 Kasım'da başlayan açık grevine 65 tutuklu katılıyor.

Erzincan: 15 Kasım'da 43 devrimci tutuklunun başlattığı açık grevi sürdürüyor.

Amasya: 27 devrimcinin başlattığı açık grevi, yeni katılımlarla genişledi. 41 devrimcinin sürdürdüğü açık grevi 10 Kasım'da başladı. Bundan önce de 8 bayan tutuklu, 11 gün süren bir açık grevi yapmışlar. Bu cezaevinde Muzaffer Aya'ta'nın durumunu ciddi olduğu bildiriliyor.

Malatya: 10 Kasım'da başlayan açık grevine 126 devrimci tutuklu ve hükümlü katılıyor.

Aydın-Nazilli: Aydın Cezaevlerinde bulunan baskılar, buradaki devrimci tutsakların Nazilli E Tipi Cezaevine aktarılması ile birlikte, burda da açık grev devam etti. Nazilli Cezaevinde 180 devrimcinin katıldığı açık grevi sürdürüyor. Nazilli Cezaevinde sağlık durumları kötüleşen devrimcilerin bazılarının adları şöyledir: Adil Yıldızhan, Zeki Bilgin, Halil Doğan, Ferhat Sarayel, Ahmet Başcan, Necdet Emgill, Mevlüt Yağcı, Ünal Cüldür, Hamit Gülebak, Mustafa Uzun, Cemal Gürsel, Nazih Batır.

Buca: 8 Kasım'da 4 devrimci tutuklunun başlattığı açık grevine

Metris'ten sürgün edilen devrimciler ile Bayrampaşa Cezaevinde bulunan devrimcilerin tutuklu katılıyor.

Kayseri: 19 Kasım'da Kapalı ve yarı açık Cezaevinde bulunan 32 devrimci tutuklu diğer cezaevlerinde devam eden açık grevleri ile dayanışma amaçlı olarak açık grevine başlandı.

Maras: E Tipi Cezaevinde haklarında idam cezası verilmiş olan dört devrimci, 15 Kasım'da açık grevine başlandı. Bu cezaevinde başlayan direniş, hem genelde süren cezaevleri direniş ile dayanışma amacını taşıyor ve hem de kendileri üzerindeki uygulamaların düzeltilmesini amaçlıyor.

Dayanışma Eylemleri

Açık grevleri ile dayanışma amacıyla Kürdistan, Türkiye ve Avrupa'nın çeşitli kentlerinde destek amaçlı eylemler düzenlendi.

İstanbul'da TAYAD'ın basını toplantısına katılan PKK'lı savas esiri Erdoğan Sömez'in annesi Münever (Hanım) Sömez, uygulamaları protesto etmek ve cezaevleri üzerinde uygulanmak istenen baskıları kınamak için kendisini açtı. Vücudunun bir kısmı yanmış olan Hanım Sömez, istekler kabul edilmezse benzer bir eyleme başvuracağını bir kez daha açıkladı.

Bunun dışında tutuklu aileleri birçok yerde eylemlere giriştiler. Ailelerin yaptığı bu eylemlere öğrenciler, çeşitli kuruluşlar da katıldı.

31 Ekim'de Diyarbakır SHP li binasında tutuklu aileleri ve yakınları açık grevi başlattılar. Açık grev eylemi katılan tutuklu annelerinden Salha Sener, Sabriye Süzer ve Hanife Takir'in durumunu ciddi olduğu bildirilmektedir. Ayrıca tutuklu annelerinden Sultan Aslan, Abdül Esen, Sultan Kırmızıççek ve Sabriye Süzer eylemlerini ölümlü orucuna dönüştürdüler.

İstanbul İnsan Hakları Derneği şubesinde ise, 200 tutuklu ailesi ve yakını 14 Kasım'da açık grevine başlandı. Ayrıca, bir gün önce de aileler gösteri yaptılar. Gösteri yapan ailelerden 20'si polis tarafından göz altına alındı.

16 Kasım'da Sultanahmet'te gösteri yapan tutuklu aile ve yakınları 1. Ağustos Genelgesi'nin yazarları, evlatlarını yanlarında olduklarını açıkladılar. Ankara'da 100 tutuklu ailesi ise Adalet Bakanına protesto telgrafları gönderdiler.

24 Kasım'da İstanbul'da bir grup öğrencinin gerçekleştirdiği korsan mitingte cezaevi direnişleri ile dayanışma edile getirildi. Polis göstericilerin üzerine saldırı ve 20 kişiyi tutukladı. Üzerine say başlarında da İstanbul Üniversitesi öğrencileri gösteri yapmış ve cezaevlerine desteklerini ifade etmişlerdir.

Bu eylemler dışında çeşitli illerde yeni açık grevler yapıldı. Ayrıca insan Hakları Derneği, SHP yöneticilerinin bir kısmı ve TAYAD, DEM-KAD gibi dernekler de yaptıkları gösteri, açıklamaları ve gazete ilanları ile cezaevleri ile dayanışmalarını dile getirdiler.

Cezaevleri ile dayanışma eylemleri Batı Avrupa'nın çeşitli kentlerinde de yaygın olarak gerçekleştirildi. Kopenhag, Paris, Düsseldorf, Oslo, Saarbrücken, Hamburg'ta işgal eylemleri yapıldı. Bern, Bremen, Freiburg, Stavanger'de (Norveç) açık grevlerin yanısıra, Bielefeld, Duisburg, Hannover, Saarbrücken ve Paris'te yürüyüşler yapıldı. Eylemlerin çeşitli kentlerde sürdürüldü bildirilmektedir.

Devrimci-Demokratik Kamuyuna

● "İnsan haklarına inanmayan, barolar, sendikalar, partililer, aydınlar, gençlik ve kadın dernekleri, milletvekili, insan unsuruna yabancılaşmış cumhuriyet ve cezaevi savcılar, cezaevi müdürleri, cezaevi görevlileri, gardiyanlar, kararlılığın yureğini kartarmadığından her zaman için kıvınc duyduğumuz tüm ilerici, demokrat, devrimci kişi ve kuruluşlar, devrimci haykırışımız duyuy, bizi ve ailelerimiz bir başımıza bırakmayın, ailelerimiz 'Tek bir yürekle, tek bir yumruk' olun, çılgınlara sesinizi katın istiyoruz..."

Bu yılın Nisan ve Mayıs aylarında beri, siyasal iktidar cezaevine yeni bir programla müdahale etmenin ön koşullarını hazırlamaya çalıştı. Firar ve firar girişimlerini nasyon basındaki kablolarla aracılaya şirdi. Kan, can pahasına elde ettiğimiz kişisel-siyasi, sosyal insanı haklarına "güvenlik" arısında yapı birliği kuruldu. Sanki birbirinin alternatifi şeylermiş gibi, haklarımızın, güvenliğini engellediği, firarları yıl açtığı aldatmacasıyla kamuyunu kuşandırmaya, gelen teklifleri bertaraf etmeye çalıştı.

Haziran başlarında bu çabalar ülke sahında tüm haklarımızın gaspına ve yeni yapılarına yönelik genel saldırı ve baskı programında 'fadesini buldu. Bu tarhte, Adalet Bakanı Özalp Sengür'ü temel özellikteki diğer E ve özel tip cezaevi müdürleriyle toplantı yaptı. Firar ve güvenlik denilecek, haklarımızın gaspı, haksızlığına ilişkin programı, 13 Haziran imzalı, merkezden güdümlü bir talimatnameyle bu programın dışı Ekişbirer zincirinin siyasal tutuksular da payımza dâhil edildi.

Birçok haktan zaten mahrumдук. Sokakunu talimatnameyle kalan hak kırılmaları da gaspediliyor, yani yasak vb kısıtlamaları yaşamamız koşullara mahkum ediliyor.

Boyun eğemedik. 19 Haziran 1988 tarihinde başlattığımız süresiz açlık grevleri (SAG) tepkimize ifade ettik. Ailelerimiz de dışarda açlık grevini başlattılar. Direnişimiz ailelerimiz desteğinde başarılı bir biçimde sürdü. Yeni Adalet Bakanının emriyle Ekişbirer Cumhuriyet Başsavcısı ve daha sonra da onun adına cezaevi müdürleri bizimle pazarlığa oturdular. İstisnalar bir yana- genelde tüm haklarımızı çözümlenmiş kabul ettiriler; kabul edilen haklarımızdan bir kısmının gereğini hemen, bir kısmını da doğrudan Adalet Bakanlığının tüm cezaevlerini içeren "1 Ağustos Genelgesi" isimli kamuyuna mal olan açık saldırı ve baskı programı, 1. Müdür imzalı talimatnameyle buye yanattı.

Bu talimatnameyle, 19 Haziran Direnişimi sonucu elde ettiğimiz, asgari iki saat ziyaret hakkımız "30-60 dakika" yapılmakta; tam gün ziyaret hakkımız "30-60 dakika" ile sınırlandırıldı; "görevli nezareti" getirilmekte; acil durumlarda ailelerimizle yaptığımız telefon görüşmeleri "ıgırlı" bürokratik engellerle ortadan kaldırılmakta; radyo, teyp, vcd'lerin, yasaklanmakta; aile ve kapalı ziyaret ailelerimizden gelenleri bir kısım yiyecekler yasaklanmakta; günboyu havalıdır.

ma hakkımız dürtü saate indirilmekte; "Cezaevi huzurunu bozucu... Atatürk ilke ve ilkelerine aykır... Milli ahkâm ve insaniyet ve mahnevî değerlere uygun düşmeyen... Suç işlemeyle yönetimli ve terör eğitimlerini tahrik eden... Ahlak ve adaba aykır... İleri subjektif, her yerde kendilliriyu duydur gerekçelerle, tekliflerimizi ve düşüneler olarak geliştirmeye için etmem olan kitap, dergi gazete vb. yayınları okumamızın koşulları ortadan kaldırılmakta; maddi durumlari iyi olmadıgından kitap almayan başka cezaevlerindeki arkadaşlarımızı kitap yollamamız yasaklanmakta; TTE gilyemiz, eğitim ve derslere katılmamız, istisnai Marşı söylememiz istenmektedir. "Dişipin cezalarını gerektiren toplu hareketler" alt başlığında 12 Eylül'ün ilk yıllarında askeri cezaevlerinde işkence ve vahşet yöntemleriyle uygulanmış istenilen yeni süreçte psikolojik işkence, disiplin cezaları ve infaz yakma yöntemleriyle uygulanmış istenmektedir; "açık grev yaptığımız, TTE gilyemizi dağıtma, slogan atamız, marş söyleydiğimiz, eğitime katılmadığımız, toplu dirence verdiğimiz, toplu havalıdırma yapılmamıştır." takridde disiplin cezası verilince; genel olarak 'disiplin cezası gerekirken filler' alt başlığında da; "idarenin izni olmadan havalıdırma, tenefüs ve ders saatlerini koğuşlarda yatmamız, koğuş duvarlarına resim vb. şeyler asmamız. İdarenin ölçülerine göre suç ve disiplin cezası uygulayırli ihbar etmememiz, koğuşlarda siyasal görüşlerimizi açılmamızın koğuşlarda yemek yememiz, tutuklu ve hükümlü kimliğimizde bulundurmamız..." hallerinde de disiplin cezasına uğratılmamızın hükmü bağlanmıştır.

Kıscasıca, 12 Eylül ve Özalp iktidari bu genelgeçerli, bizim birer siyasal tutusk, birer insan olduğumuz gerçeğine sırt çevirmek, hayvanla aynı yere içerdine gördüğünü gayet iyi somutlamsa, bir yönüyle zaten ceza olan tutukluk ve hükümlülük durumumuz "ceza içinde olanlar ceza ceza" tutumuyula açıklarışmay bir kez daha terah ederek koğuşlarımızı yaşamız kılmanın programını yapmıştır.

Siyasal iktidar, 1 Ağustos Genelgesinde ifadesini bulan sözkonu programı kademeli uygulamaya tutunmuş benimsedi. Ülke sahında tüm cezaevlerinin -aileler de dahil- birleşik hareketin kendiliğine yaratıcısı dernekleri güçlerini, sevim öncesi kaygan zemini de gözetecek nötralize etmek zihniyetiyile hareket ediyor, kapsamlı bir etyemin aniden karşısında barikat kurmasını istiyor. Sözde "yumuşak insiler"terah parça parça güdemde gelen teklifleri bertaraf etmek istiyor, akabinde tedrici yöntemlerle hak gaspına gidiyor. Yasadığı Ekişbirer zincirinde da farklı olmalı. İlk ilde, 1 Ağustos Genelgesi, yumuşak uygulamaya gördüğünü, idarenin tasarruflarında göre, bu tasarruf siyasal iktidarın izlediği temel çizgiye uygun

düğüğünden bir yere kadar devam ettirildi. Ekişbirer Cumhuriyet Başsavcısı Uğur Haklıbruhmoğulu'nun tüzeli ve kişisel konumunda ifadesini bulan uygulamaları gün gün tasarruflar daraltıldı. Her gün yeni bir hak gaspı güdemde getirildi. "Firarlar" bahanesiyile sık sık arama ve sikı denetim, yasaya rağmen, yasak olmayan yayınların verilmesi, teyp-radyo yasakı, kapalı ve açık ziyarete yiyecek yasakı, kapalı ziyaret süresini kısıtlama çabaları, blokolararası sportif-kültürel faaliyetleri ve ziyareti daraltma doğrultusunda atılan adımlar vb. bunların belibaşlı örnekleriydi.

Aleyhimize derinleşen tüm bu süreç boyunca diyalogo sonuna kadar zorladık, bunların "geçer akçe" olmadığını, insan oluyunun tıpkı bir hayvan gibi disiplinle edilemeyeceğini dilimiz döndüğünce anlamaya çalıştık. En son güdemde getirilen yeni bir hak gaspını konuşma talebinde bulunduğuk, görüşme talebimiz tüm zorlamalarımıza rağmen, ciddiye alınmamasına, bu talebin hayat bulması kaydına bağlanarak "karavana alma" eylemine başladık.

Herhalde kandırma ve tedrici yöntemlerle daha fazla götürmeyecekleri tesbiti yapıpmlarık, tastamam savaş yasanına uygun biçimde ilk saldırının kazanık çıkacak anlayışıyla hareket ederek, 13 Ekim 1988 sabahından itibaren açık ve gizli işkence yöntemleriyle yürüme. Onun hayatın ve insan doğasının, bir siyasi tutuşğın hiçbir koşul altında kabul edemeyeceği yontleri ifade ettiklerinden, daha başından itibaren öldüğü doğmaya mahkumduklar.

Belli ki, kooska sezik yılık gelişmişliğide bazı şartların ve sonuçların yayap bir zorlamayla "güvenlik" aldatmacasından, sağlığını, hayatımız, insanlık onurumuz ve siyasi kimliğimiz üzerinde hiç de yabancısı olmadığımız bir hesap daha yapıldı.

Belli ki, "güç haklı..." Kaba kuvveti felsefesiye tapınan bu zavalılar, hesaplarının hesapsızlığı, işkence ve baskı politikasının çıkmasını bir kez daha anlattığımız, eşerit koşullarında da olsa insanın ızın, yurşerve ve devrimci insanın boyun eğmezliği, gücü ve yaratıcılığı özme bir kez daha ders verememiş gerekçeyi Davetleri kabulümüzüzdür. Bu dersin gereğünü de bu bilünce 17 Ekim 1988 Pazartesi günü sabahından itibaren... siyasal tutusk "Süresiz açık grev" (SAG) başlatıldı. Taleplerimiz aşağıda sıralanmıştır:

- 1- Siyasal tutusk-savaş esiri" statüsünün tanınması,
- 2- Cezaevi tutuşğının tutuklu ve hükümlülerinin lehine değiştirilmesi.
- Öncelikle;
- 1 Ağustos Genelgesi'nin kaldırılması,
- 2 TTE'nin kaldırılması,
- Çaykan infazların kaldırılması ve a-b-ğıklarına bağı olanlar veriliş disiplin cezalarının kaldırılması,
- 3- Ana ilde (Kürtçe, Arapça vb.) konuşma, mektuplaşma ve savunma hakkının tanınması,
- 4- 12 Eylül hukukunun tüm sonuçlarıya beraber kaldırılması,
- 5- Görüş sorunu;
- 6- Kapalı görüş kabininde telefon ve camların kaldırılması,
- 7- Asgari iki saat olan kapalı görüş süresini azaltma tutumundan vazgeçilmesi,
- 8- Kapalı görüşün haftada bir gün indirilmesi,
- 9- Ailelerimizin araba sorunu için görüşte olduğu gibi kapalı görüş için de çözümlenmesi,
- 10- Ailelerimizizin dış kantin ve barınlarının ortadan çözümlenmesi,
- 11- Basın-yıldırım sorunu;
- 12- Yasak olduğuna dair haklarında mahkeme karar olmayan tüm kitap, dergi vb. yayınların hiçbir engel gilyeminden verilmesi,
- 13- Basın yasanına uygun biçimde, yasak kitap, dergi vb. yayınların birer örneğinin verilmesi,
- 13 Ekim saldırısında toplanan

kitap, dergi vb. yayınlarımızın verilmesi,

7- Yarı ve yabancı demokratik kitle örgütleri ve kuruluşları görüşme, yazışma vb. hakkımızın tanınması,

8- Yasal çerçevede, ülke ile dış yazılı basınıla yazışma-ılama, mektup, yazı vb. haklarımızın tanınması,

9- Ailelerimiz ve yakınlarımızın getireceği dokümanların verilmesi,

10- Cezaevinden ailelerimiz, ailelerimizde bize telefon görüşü hakkımızın verilmesi,

11- Elektrik ocağı ve ısıtıcı hakkımızın tanınması,

12- Sıcak su ve banyo sorunu-muzun çözümlenmesi,

13- Masa, sandalye, ebise dolaba, aşık, tabak, kaşık, battaniye, duşek, nevresim verilmesi,

14- Yiyecek, mекtup sorunu;

a) Hiçbir şekilde iktidar ve çeşit sınırlaması gösterilmeksizin kapalı ve açık görüşlerde ziyaretilerimizin getirdiği yiyeceklerin verilmesi,

b) Kahve, çay, kakao, lütun gibi içecekler üzerine sınırlama koymaksızın kapalı ve açık görüşlerde verilmesi,

15- Çayın kalitesinin iyileştirilmesi ve servis zamanının düzenlenmesi,

16- Yemek sorunu;

a) Yemeğin kalitesinin yükseltilmesi,

b) Yemek çeşitlendirilmesi,

c) Doktor ve tutuklu temsilcilerinin denetim ve gözetiminde yemek kontrol hakkımızın daraltılması, engellenmesi, mutlak kontrolünün bizim de katılacağı şekilde düzenlenmesi,

17- Pimpon masalarının verilmesi,

18- Deterjan, sabun vb. temizlik araçlarının verilmesi,

19- Havalıdırmanın tam gün olması, sabah 07, akşam 18. istatüsüne dönülmesi,

20- Blokolarası sportif-kültürel faaliyetlerimizin engellenmesi, yeniden düzenlenmesi,

21- Blokolarası misafirliğine havalıdırma süresini boyunda serbest bırakılması; süre ve sayı kısıtlamasının kaldırılması,

22- Teyp, radyo yasadığını kaldırılması; 13 Ekim saldırısında toplanan teyp ve radyolarımızın buna uygun biçimde verilmesi,

23- Mektuplaşmaya, özel olarak cezaevleri arası mektuplaşmaya yönelik her türlü yasaklama ve kısıtlamanın kaldırılması.

İnsan haklarına inanmayan, barolar, sendikalar, partililer, aydınlar, gençlik ve kadın dernekleri, milletvekili, insan unsuruna yabancılaşmış cumhuriyet ve cezaevi savcılar, cezaevi müdürleri, cezaevi görevlileri, gardiyanlar, kararlılığın yureğini kartarmadığından her zaman için kıvınc duyduğumuz tüm ilerici, demokrat, devrimci kişi ve kuruluşlar, devrimci haykırışımız duyuy, bizi ve ailelerimiz bir başımıza bırakmayın, ailelerimiz "Tek bir yürekle, tek bir yumruk" olun, çılgınlara sesinizi katın istiyoruz.

İnsanlık onurunu yaşattığımız ve ayakta kalmanın yolu, mevcut koşullarda, ona sağlığını ve hayatlarını pahasına yatışmakla kararlolanlara destek vermekten geçiyor. Bunu bilmenizi ve gücümüzde güç vermenizi istiyoruz.

Ekişbirer Özel Tip Cezaevi
Tüm Siyasal Tutuksular Adına
Siyasi Temsilcilik Kurumu
Rıza Altun
17.10.1988

Proleter Yurtseverlik ve Militanlığın Seçkin Örneği PKK-MK ve ARGK-AK Üyesi Numan BAGCI Yoldaşı Şehit Verdik

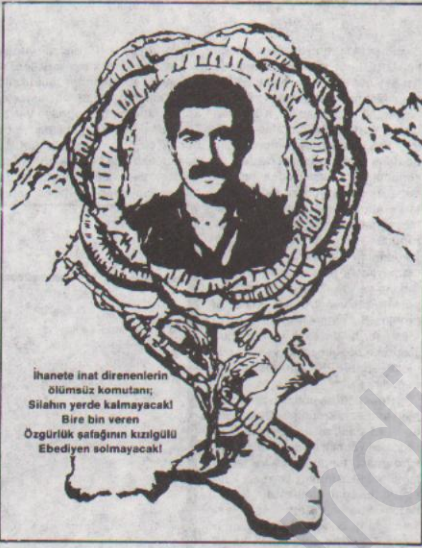
Temmuz ayı, Kürdistan in kutsal direniş tarihinde bıraktığı derin izlerle zulme, sömürüye, baskıya karşı galabed çalmanın, boyun eğmez çelik bir iradenin, önyünlü emğmaz devrimci atılanlığın; diğer bir ifadeyle ilerici insanlığın sahip olabileceği en yenilmez, yıkılmaz, yaratıcı, geliştirici özelliklerin Kürdistan proleteriyası öncülerinin şahsında, çağdaş yoldaşlarımıza örnek teşkil edecek şekilde cisimleşmesinin bir simgesi, bir abidesi olarak belirlenmiş ve görkemli direnişlerle bezenmiş olan bir aydır. Yareli işbirlikçi komprador güçlere karşı verilen mücadelede Salih KANDAL'larla başlayan zindan direnişleriyle Hayriyere, Kemalere, Akiflere dek uzanan; 15 Ağustos şanlı atılımıyla Sirvan-Sisem, Multki ve Residye-Bambo direnişleriyle devam eden; ARGK'nın yeni mücadelemine, ill. Kongre etrafında Mustafa YÖNTEM'lerle sürdürülen Temmuz direnişçiliği; Temmuz güneşi kadar bağışmazlık ve özgürlük mücadelemizi aydınlatan; zafer unvanlarıyla, kazanıma tutkusunu amelelendiren, verdiği yüksek hararetle bu yüce amaçlar için damarlardaki kanları harekete geçirecek, hakimiz; ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesi yolunda coşturucu ulusal dirliliş ve direniş kavgamızın batmayan bir güneşi olarak yaşatılan ulusumuzun emsalisiz bir direnişidir. İşte yakıcı özüm, erime gücü bu denli muazzam olan Temmuz direniş gününe, 1988 yılının 12 Temmuz'unu PKK-MK, ARGK-AK (Asker Konsey) üyesi Numan BAGCI (Kasım), önder militan, ARGK'nın değeri komutanı Ahmet GÖRNU (Rızgar) yoldaşları ile komutanlarındaki 7 ARGK savaşçısının şahadetleriyle bir direniş koca daha eklendi. Bundan böyle işik ve ışığı daha da artan Temmuz direnişçiliği, hakimiz; daha çok aydınlatılacak, bağışmazlık davasını daha sıcak tutacaktır. Temmuz direniş günleri altında eriyen toplumumuzun ilerici, yaratıcı, asil-öz değerleri, daha ziyade çaba ve fedakarlık, zeka ve cesaret, azim ve kararlılık, coşku ve atılanlık, dayanma ve sonuç amaç, geleceği kazanma ve daha yetkin kılma biçiminde onun hararetiyle daha da kızgan Kürdistan bağışmazlık ve özgürlük savaşının potansiyelini artırıyor. Çünkü, onların partial PKK, örgüt ve mücadelelerini geliştirilip gücülerinde büyük mesafeleri kat edecek öncülüğünü yetkinleştirmiş, uğruna canlarını feda ettikleri tek idealleri bağışmazlık, özgürlük ve sosyalizm davasının zaferini her zaman daha çok garantilemiştir. Anlarını, vasiyetleri her gün yeni bir alanı yaratarak yaşatmaktadır. Çünkü, öz evlatları oldukları Kürdistan halkı, onların çağrı ve emirlerine uyarak öcülerini etrafında kenetlenmek, öncülerini barbar düşmanına dişediş bir mücadele vermek için kurtuluş cephesi ve ordusunu safına akin etmektedir. Onların kutsal işyan için yaptıkları devlete, Kürdistan halkı kitleleri yediden yetmiş olumlu karşılık vermekte ve işyan büyümektedir. Çünkü, komutanlarındaki Halk Kurtuluş Ordumu kurulusunu gücündirmekte, savaşını yetkinleştirip yaygınlaştırmaktadır. Sömürgeciyi düşmanı parça parça imna ederek, nihai öcüküşünü sağlama yolunda üzerine kahrnamca, devrimci atılanlık ve coşkuya yürüme ve önyünlü olanı vurmaktadır. Çünkü, **"Ben bu hareketin geleceğindeki zafere"**

12 Temmuz 1988 tarihinde Kozluk'ta çıkan çatışmada, Numan BAGCI yoldaşıyla birlikte şehit düşen Ahmet GÖRNU yoldaşı...

"görüverim" belirmesinde bulunan yüce enternasyonalist, büyük direnişini başlattığı günün miladında, dağlardaki gerillalar, şafaklarda yeni zaferler yaratarak başta Temmuz ayı olmak üzere tüm direnişçilerimizin ruhunu sağ etmektedirler. Çünkü, **"Gücünüzü beni yaşatmaya yetmeyecekleri, ölümlü yaşatmadan daha çok kahredecektir"** şeklinde faşist cellatlarına meydan okuyarak ölüme zafere yaratan ölümsüz zindan direnişçilerinin dağlardaki gerillaya uzattıkları direniş bayrağı, onların başlattığı eylemin yitirdiğünü örnek yurtsever, değerli komutan, büyük halk önderi Numan BAGCI yoldaş ve komutasındaki 8 ulusal kurtuluş kahramanı tarafından bu kutsal emanete körpe bedellerini sipar ederek feda ettikleri, canları pahasına yaratıkları görkemli yeni bir direniş zaferi içinde ölümlü derinliklerinde Garzan burçlarından düğürüldüm, leke sürüldüm dalgalarında imdirmiş. Çünkü, Garzan topraklarında tekrarlanan Salihlere, Hayriyere, Kemalere direniş çağrısı Cudi'de, Diyarbakır'da, Derim-Bingöl'de, Serhed'de daha güçlü yankılanmakta, barbarlar büyük hezimetlere uğratılmakta, bu tümcüler ve söylenecek pek çok kelimeyle ifade edilemez güç olsa da şehitleriyle, zindan direnişçileriyle, ölünen ördür bir yarıma sergilemiş, ildir silah tarhin intikam görevlerini ildir eden perilsizlikle, engin bir yurtseverlikte savasın halk kitleleriyle, PKK'nın yaratığı gelgen ve kazanan Kürdistan gerçekliğinin mülevazibi izahatı böyledir.

Numan BAGCI yoldaş, büyük öğretmen Mazlum DOĞAN yoldaşın PKK ideolojisiyle gübrelediği topraklarda filizlenen bir fidan, kahramanlar kahramanı Agil yoldaşın militan öğrencisi ve takipçisi, genç önder Ahmet KURT yoldaşın yılmaz bir daha arkadaş olarak 1977 yılında Batman'da ulusal kurtuluş mücadelesine atılır. Numan yoldaş, mücadele safına kataldığı sıralarda Mazlum (İhsan ÇIRKAN) yoldaş gibi henüz 14-15 yaşlarında genç bir delikanlıdır. Ama onun tasdığı güç yürek düşmanı korkuya boğmuştur. Numanlar, Ahmetlere, Mustafalara, ana tene teslimiyetçi-reformistlerin, "Apuclar çocuktur, evlatlarımız kandırılmaktadır" yollu propagandalarla, devrimci harekete karşı yoğun karalama kampanyaları sürdürdükleri sıralarda Numan yoldaş, bu güçlerin sözünü etmeye bile cesaret edemedikleri direnişler gençecik yaşında sergilemiş, büyük bir azim ve cesaretle geliştirdiği eylemleri düşmana karşı

ler indirerek, onun yüreğine korku salmıştır. Onun pratiği aynı zamanda düşmanın ne denli kof bir güç olduğunu net bir biçimde ortaya koyan bir pratikdir. Milyonluk ordusuya, kurum ve kuruluşlarına yıkılmaz bir dev görüntüsü veren TC; Numanların, Ahmet KURT'ların, Mustafa YÖNDEM'in eylemleri karşısında cesaretsiz, panik ve korku içinde düğüşmüş. Onların eylemi, TC'nin yarattığı tabuyu yıkmıştır. TC, bütün gücüne Numanların peşine düşerken belki "yılanın başı daha küçükken ezilmelidir" ilkesinden hareket etmiştir, ama onların eylemi, TC'nin nememen bir güç olduğunu ortaya koymaya yetmiştir. Evet, Numan yoldaş temsil ettiği devrimcilik nedeyle arar duruma düşmesi, yükselen devrimci mücadeleye daha aktif katılması sebebiyle, devam ettiği ota öğrenimini daha ikinci sınıfta iken yarına kesmek zorunda kalmıştı.

Numan yoldaş, 1980 askerî-faşist darbesine kadar Kürdistan proleteriyasının en yoğun olduğu alanlardan bir olan Batman'da mücadele yürüttü. Devrimci gençlik hareketinin en ön safında savışı. Devrimci bilincini geliştirerek burada yükselen mücadeleye her gün daha aktif katıldı. Faşist ve geril güçlere karşı militan bir mücadele yürüttü. Yareli işbirlikçi gerillaların daha yenilgiye uğratılmasını önlemek bir enerji sarfetti. Sosyal-göven, reformist, ilkel milliyetçi güçlerin dağıtımında yoğun çabalar harcadı. O, ulusal kurtuluş mücadelemizin ilk kalelerinden olan Batman'da tüm alanlarda yürütülen mücadelelerin hepleri tarihinde yer aldı. Batman proleteriyasıyla yöre halkının örgütlendirilip harekete geçirilmesinde PKK militanlığı sergiledi. Bu alan da düzenlenen onlarca eyleme, gösteriye, toplantıya ve birçok faşist öcükleri aktif olarak katıldı. Kısaca o, Partiyeli birlikte büyüyen savaş hatında yetti.

Yurtsever bir alleden olan Numan yoldaş, alieden kazandığı bu özelliğini, devrimci hareketin kazandırdığı ilerici-devrimci bilince birleştirerek kendisini kısa sürede engin yurtseverliğe sahip bir halk

önderi konumuna yükseltti. Böyle bir formasyonu ulaşan Numan yoldaş, faşist zindandan sonra kiraal alana açılarak, bir yandan kitlelere, öte yandan bu çalışmalarına dayanarak, büyük bir fedakarlık, cesaret ve özgüvenle birçok yoldaşını kitledi. Faşizmin canavarından korktu. Faşizmin teri astırıldığını en zorlu dönemde, ulusal kurtuluş hedeflerine karşı eylemler düzenleyerek direnişin hiçbir koşulda bastırılmayacağını ortaya koydu.

Kadroları faşizmin baskısından koruma, yeni döneme hazırlama ve örgütleme, tikanıklık arızeden mücadele sorunlarını çözüme kavuşturma maksadıyla başlatılan herikelmeye Numan yoldaş, 1981 yılında yurtdışına çıktı. Bu alanda Partinin açtığı olanaklardan kendisini önder kadro kalıcılık tarzında yarattı. O, eğitimine militan ruhuyla yaklaşarak kendisini ilke koşullarında öncü faaliyet yürütme kapasitede hazırladı ve donattı. Ülke pratiğine yönelik baskıların yanısıra, Filistin direniş hareketinin en kızgın hatında sınıvızın karşı mücadele yürüttü. İçinde yer aldığı müşteri kuvvetlerde görevlik bölgesinin sınır hatları üzerinde görev yaptı. İsrail'e karşı çıkarılan pusus ve devriye harekâtlarına katıldı. Numan yoldaş, bu zorlu görevini enternasyonalist yükümlülüğün derin bilinci temelinde fedakarca yürüttü ve kendi hazırlığını bir parçası olarak gördü. Edindiği tecrübeleri ülke pratiğine birleştirmenin gereğine derinden inanç besledi.

Numan yoldaş, ülkeye yönelik döneminde de en önyünlü. 1982 yılında II. Kongre'den hemen sonra öncü birim faaliyetleri yürütmek üzere bir grup yoldaşıyla birlikte ülkeye geldi. Kısa bir sürede illeği önüne örgütlendirilmesinden sonra, son hazırlıkların tamamlanarak, müdahale gücünü örgütlemek ve alan faaliyetlerini planlamak üzere aynı yıl Mehmet KARASUNGUR, Hamit AVCI, Hanur ARAS yoldaşların büyük çabaları Partiyeye aktıkları alana geçti. Burada son hazırlıkların tamamlayıp faaliyetlere ilişkin talimatları aldıktan sonra 1983 Baharında Ahmet İBİN, Rızgar, M.

Şah GÜNDÜZ yoldaşlarıyla birlikte sorumluluğunu üstlendikleri bir grup yoldaşıyla Garzan eylemine müdahale etti.

"İhanete inat direndik, direniriz... direnceceğiz" başlığı altında yayınlanan anısında bir kesitini anlattığı alan mücadelesini 1985 yılının sonbaharına kadar sürdürdü. Şanlı 15 Ağustos atılımına kadar Numan yoldaş, faaliyet yürüttüğü Garzan eyleminde geniş kitle açının örgütlendirilmesi ile mücadelelerini önyünlü duran yareli işbirlikçi ve sömürgeci güçlere karşı düzenlenen eylemsel faaliyetin öncülerini yer aldı. Atımdan sonra kabaran devrim dalgasının kendilerine sağlığı korku ve panik sonucu sömürgecilerin, halka ve devrimcilere yönelik tirmandırıldığı teri karşısında şanlı direnişler sergiledi. Bu dönemde geliştirdiği eylemleri düşmana güçlü darbeler indirdi.

1985 yılının sonlarına doğru III. Kongreye katılmak üzere alından ayrıldı. Doğan baş gücüklereden ötüru Kongre alanına ulaşamayan Numan yoldaş, faaliyetlerinin 1987 Baharına kadar Kürdistan'da diğer parçalarında sürdürdü. Bu dönem boyunca sürdürdüğü çalışmalarında kendisini yeni pratik döneme geçire bir biçimde hazırladı. 1986 yılı sonlarına kadar kaldığı alanda, bir yandan kitle faaliyetlerini sürdürürken, öte yandan basın-yayın faaliyetleriyle geçmiş pratigini yaklaşımlarını ortaya koyan raporlarını hazırladı. Kongreye katılmamakta birlikte, sergilediği devrimci pratikden ötüru Partinin merkez görevlerini yürütmeye aday gösterildi. II. Kongre'de PKK-MK üyesi seçildi. Kongrenin verdiği görev temelinde 1986 yılının aralık ayından 1987 yılının mart ayına kadar,

III. Kongre sonuçlarını ülkeye taşıma faaliyetlerine katıldı. ARGK'nın Askeri Konsey üyeliğine seçilmiş olan Numan yoldaş, Konseyin toplantılarına aktif olarak katıldı ve yönetti. Yeni döneme ilke politikaları planlama çalışmalarını yoldaşlarıyla tamamladıktan sonra, Garzan eylemi sürmüldükten önyünlü, 1987 yılının haziran ayında alana hareket etti.

Tasfiyecî-tutucu geçmiş yönetime pratigini tüm alan faaliyetlerinde mahkum ediliyor. III. Kongrede ortayaçıkı anlayış ve pratigine karşı zafer kazanan PKK'nın ihtilalcî, atilimci çizgisiyle kendisini donatarak faaliyetlerin başına geçen Numan yoldaş, şehit düğüşdüğü 12 Temmuz 1988 direnişine kadar alan faaliyetlerini başarıyla yürüttü. Yaşamının büyük bir bölümü devrimci mücadele içinde geçen Numan yoldaş, sergilediği örnek militanlığıyla Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine, Partisine layık büyük değerler kattı.

O, tüm bu çabalarıyla her zaman önyünlü, çalışkan, anısı yaşamını adadığı direniş mücadelemizde sonsuzda çek yaşayacaktır. Numan BAGCI yoldaşın mücadelesi, onun şanlı direniş, birlikte şehit düşen Ahmet GÖRNU yoldaş ile komutanlarındaki 7 kahraman yoldaşın üzerimize yüklediği görevler nettir. Yaşayanlar olarak, bu görevleri büyük bir sorumlulukla gücündürdikleri inanc ve azımla, verdikleri cesaretle ve ruhla müdafaca yerine getireceğimizi, direnişçi yoldaşlarımızı, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde yakıştıracak, ihadiklerimize taşıyabilecekmiş, ihadiklerimize yoldaş edeceğimiz şahadetleri vesilesiyle bir kez daha belirtiriz.

16 Kürdistanlı yurtsever politikacı mahkeme öñüne çıkarılıyor

Emperyalizm, Halkımızın Bağımsızlık ve Özgürlük Hakkını Yargılayamaz!

Geçmiş günlerde kamuoyuna açıklama yapan Federal Alman Başsavcısı Kurt Rebmann, 14'ü tutuklu olmak üzere, 16 Kürdistanlı ileri-yurtsever politikacı hakkında dava açıldığını ve kısa sürede mahkeme öñüne çıkarılacaklarını duyurdu. Düsseldorf Eylet Mahkemesince yargılanacak olan Kürdistanlı politikacılar, haziranla iddianame gereğince, "PKK bünyesinde bulunan bir terörist birliğe üye olmak veya desteklemek, birçok öldrme olayını gerçekleştirmek veya teebbüs etmek, başkalarının özgürlüklerini kısıtlamak" vb suçlardan yargılanacaklar. Aralarından biri dört yıldır, bazıları yaklaşık bir yıldır, bazıları sekiz aydır tutuklu bulunan Kürdistanlı ileri-yurtsever politikacılar, şunlardır: Ali Akkas, Selman Arslan, Hüseyin Çelebi, Selahattin Çelik, Hasan Hayri Güler, Mustafa Erbil, Selahattin Erdem, Yasemin Gedik, İbrahim Kadah, Ali Haydar Kaytan, Erol Kediç, Ali Saçık, Ali Şapan ve Mehmet Yıldırım. Ayrıca Bozan Öztürk ve Hasan Enayezek de kısa bir süre tutuklu kaldıktan sonra, tutuklu yargılanmak üzere salıverilmiş bulunuyorlar. Federal Başsavcı İddianamede, haklarında dava açılan yurtsever politikacıları, Federal Almanya Anayasasının 129 maddesinin a bendine teğabül eden, "bağımsız bir terörist örgütüne" suçlamasını getirmekte: PKK bünyesinde, "Parti Emvneti, Kontrol, Haberama" adında terörist bir örgütlenmenin varlığını iddia etmektedir. Aynı şekilde, "PKK'nin örgütlerini, devlet içinde devlet gibi hareket etmekte" suçlamakta, tutuklu yurtseverleri de bu örgütün sorumluları ve üyeleri olmakla itham etmektedir.

Ana hatlarını ortaya koyduğumuz Federal Başsavcının iddianamesinde detil getirilen görüş ve suçlamalar, Federal Almanya Cumhuriyeti'nin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine ve önderi PKK'ye yaklaşımını ve yönelimlerini açık ve net olarak ortaya koyar niteliktedir. Açılan bu dava ile birlikte, bir yandan Federal Almanya'nın demokratik iddiaları yerle bir olur, altın katkısız bir gerici diktatörlük başını kaldırmak, diğer yandan da Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine ve önderine sınırsız bir düşmanlık kendisini ortaya koymaktadır. FAC'ın TC ile tarihi kökleri derin olan ilişkileri bulunmuş bilinyor, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı giriştiği bastırma ve imha faaliyetlerinde de FAC, teknik, askeri, siyasi ve diplomatik desteği ile her zaman TC'nin yanında ve halkımızın karşısın-

da oldu. NATO'nun bu iki müttfeği, haklara derin düşmanlıklarını en üst boyutta Kürdistan halkına düşmanlıklarında sergilemekten hiçbir zaman kaçınmadılar. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine boyunduralık bu karşı-devrimci işbirliği de daha da sıkışmaya başladı ve sonuçta 1988 bayırlarından itibaren daha da üst boyutlara sıradı. Bu tarih, Alman emperyalizmi de dahil, emperyalizmin Kürdistan sorununun çözümünde askeri zor yönteminin tek başına çözümleyici olamayacağı fikrine inanmaya ve bunun yerine "kültürel özerklik" planını şekillendirmeye başladığı tarihtir. Bu planın hayata geçirilmesi ise, bağımsızlık ve özgürlük çizgisinin boğulmasına, yani bu çizginin sahibi PKK'nin tasfiyesine bağlıdır.

İşte, 1988 başında itibaren Alman emperyalizminin PKK şahsında Kürdistanlı emekçilere ve devrimcilere yönelik saldırılarını boyunduralık, tehdit, baskı ve tutuklama politikasına hız vermesi kaynağını buradan almaktadır. Bu tarihten itibaren, Alman emperyalizmi, daha önce Kürdistan zemininde TC eylemlerine karşı-devrimci savaşa her türlü desteği verecek halkımızın ulusal kurtuluş amaçlarını darbelemeye çalışırken, daha sonra bizzat Avrupa zemininde kendi gücüyle eylemlerini başlatmış, TC'nin Kürdistan'da orduyu eylemlerini giriştiği askeri ve imha yöntemlerini o da polisi, mahkemesi, savcısı eylemlerini sürdürmeye başlamıştır. Bu gelişme bir yandan Partimizin savaşı cephesini genişletirken, diğer yandan da mücadelemizin ulaştığı üst boyutları bir ilade-si olmaktadır. Çünkü daha önce emperyalizm, piyonları eylemlerine ulusal kurtuluş savajımızı boğabileceğini inanırken, bugün bizzat kendisi savaşı arenasında yerini almak zorunda kalmaktadır. Bu, piyonların yenilgisinin tirafıdır.

Alman emperyalizmi bağımsızlık çizgisine düşmanlıklarını uygulamaları döneminde açıkça ortaya koymaktan çekinmemiş, "sözlerini", "Kürt" sıfatı taşıyan "zincirlerini" işbirlikçileri yardımıyla yürütmüştür. Bu saldırılarında bir yandan Kürt çıkış-kıbrıya reformistlerinin alçakça-burjuva ritirafını ve karalamalarından yararlanırken, diğer yandan da Partimize istediğini, "PKK'ye evet, Apo'ya hayır" sloganıyla ortaya çıkan kompleksi provokasyonu destek almıştır. Aynı şekilde, MIT tarafından satın alınmış unsurları biraralar temelletilmiş tutuklamalara girişmiş ve iddianameyi bu satılık suçlularla iddialarına dayandırmıştır.

Partimize ve Kürdistanlı yurtsever emekçilere karşı girişilen bu emperyalist saldırının işbirlikçilerini kimliği, saldırının amaçları konusunda hiçbir şüpheye yer bırakmamaktadır. Bağımsızlık ve özgürlük çizgisine düşman tüm bu güçler, öñlerine koydukları, "kültürel özerklik" planını hayata geçirebilmek için, direnen PKK'nin yerine

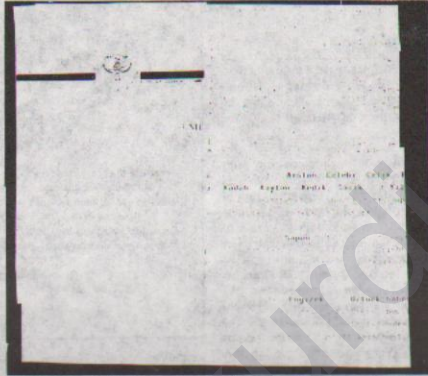
çeleri kendilerine resmen bildirilmemesinin özgürlükleri gaspeddi. Yakınları ve hatta avukatlarıyla görüşmeleri öñüne çeşitli engeller koydular. Görüşmelerini yüzüyle yapmasına izin vermedikleri gibi, mektuplaşma imkanları da kısıtlandı, mektupları sansürle tabi tutuldu. Tutukluların yakınlarıyla kendileri illeri ile konuşmaları yasaklan-

kalıncayna bu çirkin silahları sonuna kadar kullanmıştır. Türk MIT'i ve provokatörlerle eyleme geliştirdiği komploları yurtsever politikacıları peşpeşe tutuklamak, tutuklamaları sahte gerekçe ve kanıtlar oluşturarak için de, bir yandan MIT tarafından satın alınmış bulunan adli muhbirleri kullanmış, diğer yandan kendisi eyleme eyleme köyüdü birtakım "belgeler" sözümlerine operasyonları eyleme geçirmiş gibi lanse etme yoluyla gitmiştir. Başvurulan bu yöntemler çalınan mınaraya kıtlık gerçeğe çabasından başka bir şey değildir. Karşı-devrimci, faşist ve emperyalist odakların en büyük silahı olan yalan ve iftira, bir kez daha tüm gücünü konuşturulmaya çalışılmaktadır. Demokras, doğruluk, dürüstlük etrafından hiçbir nasipçili olmayıncan böyle davranmaları sınıf karakterleri gereğidir. Halkların kurtuluşlarını boğmada her türlü yöntemle mübah görenler için bu yöntemler son derece olmalıdır. Ancak olağan olmayan bir şey vardır ki, o da halkları bu çirkin saldırılar karşısında sessiz kalabileceklere, boyun eğdirilebilecekleri beklentisidir. Bu beklenti, sahiplerinin kuruşunda kalacak, onların tükeneşi götürecektir bir ham hayaldir. Çünkü, tüm halkları Kürdistan halkı da artık uyanmış; başına örümcek istenen çorapların türünü ve sahiplerini çok iyi tanımıştır. Artık umutsuz çarpışın içinde bulunan Kürdistan halkı değil, onun düşmanları ve her türlü işbirlikçileridir.

Halkımız kendi kaderini tayin hakkı ile bağımsızlık ve özgürlük savasına alçakça bir saldırıya ifade eden, 16 Kürdistanlı yurtsever-ilerinin Federal Almanya Cumhuriyetince mahkeme öñüne çıkarılması girişimini protesto ediyoruz. Emperyalizm ve sömürgeçlik halkımıza karşı işledikleri suçların hesabını vermeye için binbir dalavere ile asi kendisinin oturulması gereken sanık sandalyesine her zaman olduğu gibi, mazlum halkımızı oturtmak istemektedir. Bu alçakça tutum şiddetle reddediyor, emperyalist mahkemelerin de, tıpkı sömürgeç mahkemelerinde olduğu gibi, emperyalistleri ve usaklarını yargılandığı ve mahkum edileceği arenalara dönüştürceğini ilan ediyoruz. Tüm ilerici demokratik dünya kamuoyuna FAC'nin saldırı ve komplolarını lanetlemeye ve Kürdistan halkının haklı davasına o-muz vermeye çağırıyoruz.

Alman emperyalizminin adalet anlayışı da, her türlü maskelerin ardından tutuklu Kürdistanlılara yönelik uygulamalar nezdinde, tüm çirkinliği ile kendisini açığa vurmuştur. Halkımızın önderi PKK'ye karşı taarruz başlatılan Alman emperyalizmi, karşısında bütün bir halkın karşı koyuşunu bulmuş; saldırılarına çeşitli kıtlar gerçeğe ihtiyacı duymuştur. Bu nedenle öñinden yalan ve iftiradan başka yol ve yöntem

- Kahrolsun Emperyalizm, Sömürgeçlik ve Her Türden Gerici İlericilik
- Kahrolsun Provokasyon!
- Yaşasın Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelemizi!
- Yaşasın PKK-ERNK-ARGKI

işbirlikçi "ilimli PKK'yi" geçirmek amaçladır. Bunun için de tutuklamalara girişip, başta Avrupa Partii örgütünü eyleme geçirmeye ve giderek Partiyi tümden tasfiye etmeyi hedeflemişlerdir. Amaçlar bu kadar netken, İddianamede sıralanan hiçbir gerçekleştirilmi olmayacağı açıktır. Halkın PKK'yi artık terörist olarak ilan edemeyeceklerini bilen emperyalistler, şimdiki de "PKK içinde terörist bir örgüt" gibi son derece güncel ve temelsiz bir iddianame medet ummaktadır. Ancak gerçekler açıkça gösteriyor ki, bu iddialar ayakları havada iddialardır ve gerçekte yargılanmak, mahkum edilmek istenen PKK'nin bağımsızlık çizgisi, Kürdistan halkının kendi kaderini tayin hakkı ve bu davasının savunucularıdır.

Kürdistan halkına karşı düşmanlık, Kürdii sömürgeçlerinden hic de geri kalmayan Alman emperyalistleri, tutuklular karşısında başvurdukları yöntemlerle de baskı, işkence ve anti-demokratik şampiyonu Türk sömürgeçlerine taş çıkardılar. Hiçbir tutarı kanıt ve gerekçeleri olmayan peşpeşe tutukluların yurtsever-ileri politikacıları, neredeyse bir yıla yaklaşıyor bir süredir insanlardan tecrit edilmiş olarak hücrelerde tutulmaktadır. Kurt Rebmann'ın son açıklamasına kadar tutukluluk gerek-

ti. Bugün TC, Kürçe diline getirdiği yasaklamaları tüm dünya nezdinde lanetliyor, bu tutumu terzide zorlanırken, bu koruya sözümlerine katılan Alman emperyalizmi, Kürçanın konuşulmasını aynı irki mantıkla yasaklamaktadır. Ve bir kez daha kendi irki, sömürgeçlik kol-kanat gereki, anti-demokratik tutumunu gözler öñüne sermektedir. Cezaevierine doldurduğu Kürdistanlı savaşı eserlerini en insanlık dışı psikolojik-manevi işkencelere tabi tutmaktadır. Elindeki det silahları direnmek olan savaşı eserlerini bu silahları etkisiz kılmak için giriştiği açık grevleri ve ölümlerine öylemlerini kamuoyunda gizlemekte, onları tam tecrit cenderesinde tutmaktadır.

Alman emperyalizminin adalet anlayışı da, her türlü maskelerin ardından tutuklu Kürdistanlılara yönelik uygulamalar nezdinde, tüm çirkinliği ile kendisini açığa vurmuştur. Halkımızın önderi PKK'ye karşı taarruz başlatılan Alman emperyalizmi, karşısında bütün bir halkın karşı koyuşunu bulmuş; saldırılarına çeşitli kıtlar gerçeğe ihtiyacı duymuştur. Bu nedenle öñinden yalan ve iftiradan başka yol ve yöntem

Emperyalist Mahkemeleri Her Türden Karşı Devrimciliğin Yargılandığı Bir Alana, Zindanlarını ise Direniş Kalelerine Dönüştürceğiz

Savaş esiri olarak Federal Almanya'da tutuklu bulunan Kürdistanlı bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin savunucularından birini. Sekiz ay geçiren ve tecrit altında bulunan sıkı gözetim ve tecrit altında geçirdiği kamuoyuna bilinmemektedir. Bastırma beri başvurulan psikolojik baskı ve tecrit durumu şimdiki kadar ağırlıklı olarak sürdürülmektedir. Mücadelemize yönelik başvurulan uygulamaları bir parçası olarak işlediğimiz tutukluluk durumumuz kamuoyundan gizli tu-

tulmaktadır. En etkili eylem biçimi olarak başvurduğumuz açık grevi ve ölümler olmasına rağmen, bütün politik tutukluların birbirinden kopuk ve değişik tarihlerde eyleme geçmelerinden ötürü yeterli oranda etkili olamamaktadır. Tecrit durumumuz kolektif hareket birliğinden ötürü istemlerimiz yeterince ulaşamamaktadır. Şimdiki kadar kolektif güç birliğini sağlamamız ve var olan olanakları değerlendirmemiz için verilmesi gereken des-

teği bulamadık. Bundan ötürü de aktif savunmamız ancak biryaz bir savunma biçimi doğurmuştur ki, bu da kendi başında etkisi yeterli olmayan bir durum sergilemiştir. Başvurulan uygulamalar ile her türlü psikolojik baskı ve işkence yöntemleri hedeflenmektedir. Denilebilir ki, bize yönelik baskılar tamamen özel niteliktedir. İhtiyaç duyduğumuz bütün hususlarla gidilen kısıtlamalar ve yaşılar baskılarla kendi yasalarını bile çizmemek zorunda kalmışlardır. Normal ola-

rak Federal Almanya yasasında yer alan kurallar bizim şahımızda ayaklar altına alınmış, o çokça öñündükleri "demokrasilerin" parti ve mücadele gerçekliğimiz karşısında hiç de bildirildiği gibi olmadı, öñüsilanmış ve sincesine kamufle edilmiş kol bir "demokrasisi" olduğu ortaya çıkmıştır. Savunucularımız Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin haklılığı ve meşruluğu karşısında, yalılar parti içinde ve dışında çeşitli provokatör ve tasfiyeci güçler

aracılığıyla saldırılarını sürdüren emperyalist güçlerin bu kez direnmemesini sağlama çabaları da bir yenilgi niteliğindedir.

Tutuklanışımızdan beri bir Kürdistanlı politik tutukluların şahsında ulusal kurtuluş mücadelesine ve tüm ilerici insanlığa yönelik başvurulan çağrıda uygulamaların diğer tutuklular tarafından kamuoyuna yanlışlıyla yanlışlıyla bildirilmeyeceğini. Bu durum bile nedent baskı ve tecrit altında tutulduğumuz kanıtlamaya yeterlidir. Bu

mektubumla şahsıma yönelik, yine bildiğim kadarıyla genel mücezzatlarımıza yönelik uygulamaları hiçbir yoruma basmadan, yorum ve değerlendirmeye hakkını kamuoyuna bırakıp durumu Kürdistan halkına, ılerici-demokratik güçlere duyurmak istiyorum.

Tutuklanmamız Federal Almanya rejimi eliyle tüm gerici suçların ve en başta da Türk sömürgecilerinin ortak cabaları sonucu sağlanmıştır. Gereklileri sürülen gerekçeler ve gerekse istinat edilen suçların elle tutulmuş hiçbir tarafı olmamasına rağmen esir tutulduk. Aslında ileri sürülen gerekçeler tutuklanmamızı için yeterli olan gerekçeler değildi. Buna rağmen takrimin politik tutumdan ötürü "Parti içinde terörist bir gruba mensupmuş" iddiası bahane edilerek bu karara gidildi. Süreç içinde sivil polis açık provokasyonlara başvurarak bazı sahte belgeler hazırlanmaya çalıştı. Yine TC'den ithal edilmiş iki ajan ve piyonun iddialarına (ki, yalan ve iftiralarla dolu iddialardır) dayanarak serbest bırakılmamız yönündeki istemlerimizi reddedildi. Örgüte hiçbir alakası olmayan çeşitli olaylar, hazırlanan bu sahte belge ve konuşturulan piyonların ifadesiyle dayanılarak, örgüte ve biz tutuklulara maledilmek isteniyor. Tutuklanırsanız yurtesverlere ile tutuklu bulunmayan birçok yurtesverleri evleri (bazı ev sahipleri evde olmadığı halde) basılmış ve bu evlere polis tarafından örgütü ve tutuklanırsanız suçla nitelikte mektuplar bırakılıp gerici alınmış, bu belgelerin evde bulunduğu ileri sürülmüştür. Başvurulan bu provokasyonla bazı sahte belgeler hazırlanmıştır. Örneğin; tutukluların L. K. n'ine evin Almanca olarak yazılmış, "Burasi hak mahkemesidir" yazısı bırakılıp, gerici alınmış ve ona maledilmek istenmiştir. Yeri ve zamanı geldiğinde bu tür örnekleri açıklayabilmeye. Bahsedilen nitelikte yazı ile, bu evde "baskı ve tutuklama gibi" uygulamaların yapıldığı suçlamaları ileri sürülmektedir.

Ajanlık yapın piyonların ağız ve kalemi ise kendi ifadelerinin elindedir. İstenilen tarzda ve içerikte hazırlanan belgeler bu suçların iddialarınımsı gibi kabul edilmektedir. Adeta, "Denize düşen yılanadır" misali, Federal Savcılık tüm umudunu bu piyonlarla ve provokasyonlarla hazırlanmış sahte ve gerçek dışı belgelere dayandırmaktadır. Her birimize yönelik iddia edilen suçlamaları tek tek şahıslar suçlu durumuna düşürülüp, dava kısıfletirilmek istenmekte ve tak tek kişiler suçlanarak onların şahsında Partimiz suçlanmak istenmektedir. Onun için di ki, toplu hareket etme ve toplu savunmamıza fırsat verilmemesine çalışılmaktadır. Direktem Parti hedefimize çabalarını gösteren Federal Savcılık, "Parti içinde terörist bir grup var" iddiasında bulunup, adeta beyin değil, kol ve bacaklar "terörist" gibisinden, kargaların bile gülmeye peşecedi çok güçlük ve basit bir durumla düşülmektedir.

Şahsıma yönelik suçlamalar da hiçbir gerçek temele dayanmayan, tamamen subjektif niyetlere dayanmaktadır. Provokasyonlara dayalı sahte iddia ve belgelerin örgütümüz ve şahsıma hiçbir alakası olmayan olaylar yüklenmek istenmektedir. Türk sömürgecilerinin borazanlığını yapan gazetelerin iddialarından esinlenerek hareket eden kriminal polis ve Türk devleti ortaklaşa hareket ederek ağır suçlamalarda bulunmaktadırlar. Şahsıma yönelik somut uygulamaların izahatı bile uygulamaya sahip-

rinin gerçek iç yüzünü sorgular niteliktedir.

Tek başına bir hücrede kalmaktayım. (Üç aydan beri bulunduğum tutuklulara alt hastanede bile iki ayık bir süre hücrede kaldım. Arasalonada doluşma hakkı verilmedi. Ancak açık grevine başvurmuş sonucu bu durum ortadan kaldırdığımız.) Uzun bir süre tüm tutukluların yararlandığı eğlenme saatinden yararlanamama yasak konuldu. Öyle ki, güneş öğle öncesi ve sonrası yapılan havaların saatleri dışında insan yüzü görmeye fırsat verildi. Değişik araklıkları başverdığımız açık grevleri tamamen kamuoyundan gizli tutuldu. Diğer politik Kürt tutuklularla birlikte kalmamız hakkı kararıyla yasaklanmış, kaldığımız bölüme Kürt ve Türk bulunmamaktadır. Yine hakim kararnı istenilen anda üst-baş ve oda araması yapılmaktadır.

En önemlisi de yaptığımız yazılara, kontrol edilecek gerekçesiyle zaman zaman ekolunmuştur. Yine uzun dönem sık kesme yaşağı uygulanmıştır. Hiç tanınmadığı ve karşılaştıra esasında görme imkanını olmadığı bir durumda bakanlırlarına karıştırmaları yapılmıştır. Hem de tek başına karıştırmaya yapılmıştır.

Haberleşme, yazışma ve okuma gibi zaruri hakların kısıtlanmaktadır. Soruşturma hakları kararnı Türkiye gazeteleri dışındaki yayınları okumamız yasaklanmış, gönderilen yayınları ekolunmuştur. Öyle ki, Kürdistan'daki gelişmeleri gerçekçi bir biçimde yazı eden basın-yayın organlarını okumamıza müsaade edilmeyerek, adeta bu tutuma Türk sömürgeciliğinin uyguladığı politika ve tutumun aynıys, hem de "düşünce özgürlüğünden yana olmak" adı altında güdülmüştür ve güdülmektedir. Konulan okuma yasasına yönelik yaptığımız itirazlara ise, "Bu yayınlar Partinin düşünceleri doğrultusundadır. Bu tür yayınları okumanız halinde gelişmeler hakkında bilgi sahibi olacaksınız ve bu yayınları okumanız sizleri güdümlendirir" biçiminde bir cevap verilmiştir. Böylesi bir cevapla, en yetkili bir mahkemeden soruşturma hakkını bile, "Serxwebûn" ve "Berxwedan" gibi yayınların güçlü bir içerige sahip olduğunun vurgulaması zorunda kalmıştır. Hakimin direkt denetiminde sürdürmek zorunda olduğumuz mektuplarımız (gönderdiğimiz ve bize gelen) tercüme edilerek gerekçesiyle uzun zaman bekletilmektedir. Bu durum yakınlarımızla haberleşmemizi ortadan kaldırmaktadır.

Okuma hakkımız engelleyen tutuma, bir örnek olarak aynı bölüme kaldığımız bir Alman tutuklunun abone olduğu Kurdistan Reporta dahi ekolunmuştur. Neden gösterilemeye birlikte ekolunmuştur. Aynı bölüme bu tutukluların abone olmasıdır. Savunma alanında da konulan yasaklar ve başvuru tutumları bizi tamamen savunmasızlığa iten bir karakterdedir. Şimdiki kadar ileri sürülen iddialar ve suçlamalar hep tek yanlı yapılmış, şahsıma ise savunma olanağı verilmemiştir. Savunma avukatıma herhangi bir dosya iletilemiş, sadece bülük-pörçük bazı yazılar gönderilmiştir. Avukatıma direktem görüşme olanağına sahip değiliz. Görüşmelerimiz camiaları örneğimsi iki ayrı bölümde yapmak zorunda kalıyoruz. Federal Savcılık zaten yazılar Almanca gelmektedir. Almanca bildiğimizden ötürü zamanında cevap ve itiraz hakkını kullanamamaktayız. Avukatlarımız gönderdiğimiz mektupları savcılık tarafından incelen-

mektedir. Avukatla yazışmalarını kapalı yapılması yasalarca öngörülmesine rağmen, bizler için bu kural da çiğnenmektedir. Savcılık tarafından Türkiye olarak avukatımıza gönderdiğimiz mektupların bazıları gerici gönderilmiş, daha sonra Türkiye yazmaları yasaklanmış, Almanca yazılarını ise açık gönderilmesi mecburiyeti konulmuştur. Yaratılan bu durumla direktem savunma avukatıyla yazışma hakkı ve hukukum ortadan kaldırılmıştır.

Ziyaretler direktem kriminal polisin denetiminde yapılmaktadır. Ziyaretçilerimize yaptığımız konuşmalar bazen anında tercüme edilmekte ve not edilmektedir. Böylesi bir ziyaret biçimi, ziyaret günleri ve saatlerinin polisin istemi doğrultusunda yapılmasını zorunlu kıyor. Öyle ki, bazen kilometrelerce yol kat ederek gelen ziyaretçilerimiz, tercümanını gelmediği durumlarda görüştürülmekten gerici çevrimtedir. Böylesi bir ziyaret biçimi yakınlarımız psikolojik baskı altında yapıldığı gibi, maddi yönden de zararları uğratmaktadır. İşte birkaç örnek yaz ettiğimiz bu uygulamalar Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi için hizmet etmeyen başka hiçbir amacı ve pratiği olmayan "biz politik tutuklulara "Demokrasiyen ve insan haklarından" yana olduğunun belirlen bir üklenen yaygi organları tarafından uygulanmaktadır. Bu uygulamalarla direktem kendilerine karşı mücadele etmekte olduğumuz Türk devletinin uygulamaları farkı oldu olmadığının dair yaygi demokratik-ilerici kamuoyuna bırakıyoruz.

Ulusal kurtuluş mücadelesine yönelik başvuru provokasyonların gerçekte Parti içinde ve dışında hangi provokatör kişi ve örgütleri eliyle yapıldığı, bunların arkasında hangi emperyalist ve sömürgeci güçlerin bulunduğu dair yapılan değerlendirmeler günümüzde pratik değil. İle daha iyi anlaşılmalıdır. Bizim tutuklanmamız, aslında işbirlikçileri aracılığıyla yeterli sonuca ulaşamayınca emperyalist güçlerin direktem devreye girmeleri açısından açık bir örnektir. Uşakları eliyle mücadelemizi durduramayan ve gelişemeye engelleyen güçler, direktem saldırmak zorunda kalmışlardır. Bu vesile ile son dönemdeki NATO karargahında başını açılması yarak ve TC gazetelerinde görülseni yanısırark çıkışlarını duyduğumuz provokatörlerin bu dönemde ortaya çıkışları bir tesadüf değildir. Sahip çıktıkları adlar ve gerek çıktıkları yönlere yıllarca tekrarlanan "ninlilerdir" yayınlarla hazırlanan içinde olduğumuz Parti bir dönemde "Partiyi sahip çıkma" maskesi altında Parti Önderliğine yöneltmeleri tarzındaki iddiaları tamamen Federal Savcılık bize yönelik iddiaların doğurduğu niteliktedir. Aynı belirlenmiş bir kısıra yaygıllar açıklamaları emperyalist güçlere tanklık yapan usak ruhlu, pleri başkalarının elinde olan piyonlar olduklarını kanıtlamışlardır. Bunların kimliğini ağımız ve kalemimizde aynı bile gerek yörünmüzdür. Esir edildiğinden andan şimdiki kadar Federal Savcılığın iddialarını nedir? Yine, polise şüphekar kendisini "PKK"li ve "Kürt" olarak tanıtan ajanların iddiaları neyi hedeflemektedir. Federal Savcılık da, "PKK neden demokratik davranmıyor? Neden sindirilen ayrılanın vuruyor veya baskı yapıyorunuz? Neden Parti Önderliğini diktatörlüğüne karşı çıkmıyorunuz" vb. bu sorularını bize yöneltmiyor mu? Bizler bu nedenlerle suçlanıyor muyuz? Avukatlarımızın belki doğru bir şekilde görmemiş usak N. Aslan

da, "Parti önderinin emriyle Hakkarî'ye gittim. Orada çocuk-çocuk, kadın öldürdük" demektir. Bu satılmış usaga bu lafları sadece Parti Önderliğimiz suçlamak ileri sürülebilir mi? Pekli o halde, kimlere inanacağız? Emperyalist ve sömürgeci güçlerin ağız, dil ve kalemi olup, Parti Önderimiz kararnı ve küçük düşürmeye çalışan, bunun için direkt ve dolaylı polise işbirlikçi yurtesver-devrimci politik tutukluların şahsında mücadelemizi ihtar eden ve karşı-devrimin ajanlığını yapıyorlarımız inanaçsız? Yoksa bütün karşı-devrimci provokasyon, karalama ve fiziki tehlikelere rağmen, mücadelemize önderlik eden, en zor koşullarda bize bilim, inanc, fedakarlık, doğru düşünelme ve doğru pratiği yöneltmeye yol gösteren Parti Önderimize ve şehitlerine mi inanaçsız? Elbetki bu kadar deney ve tecrübe sahibi olan hakimimiz doğru yörebilecek ve takip edilebilecek durumdur.

Bu provokatörleri görünümüne diyoruz ki: sizler bu açıklamalarınızda ve iddialarınızda Federal Savcılığın tanıklığı yapmaktasınız. "İnsallah" Milliyet gazetesiinde ve Brüksel'de yaptığımız açıklamaları gerici mahkeme salonunda da açıklama ceza sarafini gösteririz. Sizleri doğru gözle mahkeme salonunda da bekliyoruz.

Bunlar mide bulandıracak güce bile değildiler. Halkın emek ve gücüne dayanarak yaşamını sürdüren şehitlerdir. Tek başlarına kaldıklarında kararlarını bile duyuramazlar. Geçmiş pratiklerinde sinel, usak ve pisirik kiliğinin temsilidir. Acı ve ızdırapları ilginde hissetmemiş, üste ve halk gerçekçiliğimize yanlıları yaratmışlardır. Atas olacakları bile yakamazlar. Olsa, olsa çıkardıkları dumanla kendilerini boğmaları karşı kararnı getirir ki, bu durumda ise, usaklık ettikleri emfendilerin yardım ellerini uzatmaya çalışırlar. Ama ne pahasına? Uşaklık ve teslimiyet pahasına! O halde, yıllardır değışik ağız ve kalemlerden, fakat hep aynı nitelikte olan bu bayatılmış laflar, F. Almanya rejimine tutukluluk sürecimizde de sık sık duyuyaktayız. Hem de esir edilmemizin temel gerekçeleri olarak ileri sürülmektedir, bu lakırdılara gülmek çarşıyoruz, sahiplerini ise nefretle karşıyoruz.

Yurtesver Kürdistan halkına ve ilerici insanlığa çağrımız şudur:

Esir edilen ve yargılanmak istenen bir Kürdistan yurtesver-ilerici politikacıların şahsında Partimiz, Parti Önderliğimiz, onların şahsında ise Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi. Sadece çağdış bas-kıllara maruz bırakılan ve sıkı gözetim ve tecrit altında tutulan bir kaç Kürdistanli politikacı değiliz. Bizim şahsımızda bütün yurtesverler Kürdistan halkına baskı yapımakta, ta tehdit ve gözdağı verilmektedir. Aynı zamanda bu, dünya ılerici-demokrat ve insan hakları savunucularına da yönelik olan bir baskı ve uygulamadır. F. Almanya'nın en yetkili yaygi organı İnanırsın sahip bulunan F. Savcılık, aslında bir Kürdistanli politik tutukluların şahsında, aslırdılar dünyadan tecrit edilmek istenen, ancak bu tecrit duvarını Partimizin önderliğinde vermekte olduğu bağımsızlık ve özgürlük mücadelesiyse kıymaca çalışan Kürdistan halkını hem de dünya insanlığını gözlerinin içine baka baka tecrit etmek istemektedir, gelişimini engellemeye çalışmaktadır.

Bu tutum Türk sömürgeciliğinin ülke ve halk gerçekçiliğini inkar eden, katı inkarcı politikasıyla öz-

değdir. Uygulamalar sunu göstermektedir ki, emperyalist güçlerle Türk sömürgeciliği arasında özünde hiçbir fark yoktur. Tek fark, sözümona, "Kürtler var" kelimesini ağzlarına almakta yatmaktadır. Bizi esir eden güçler sık virgüladıkları, "Biz de Kürtlerin haklarını deniyoruz, fakat PKK önderliğinde mücadele etmenize kararnı, otonomi için mücadele edin, başka Kürt örgütleri safınıza geçin" gibi sözlerle ne tür bir haktan yana olduklarını pratikleriyle kanıtlamaktadırlar. Aslında bu tutum "Kürtleri savunma görüntüsü altında" Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini engellemekte özde olan sinisce bir tutumdur. Kendi usaklarından aldıkları cesarete güvenmiş olmalarından kaynaklanmış olması gerekir ki, bize de "Avrupa ülkeleri demokratik ülkelerdir, bu alanlarda bireysel yaşam garantisi vardır. Partimizin vazgeçin, sizlere iş, sizlere ev vb. olanakları tanıtacağız" teklifleriyle de gemiyor değildiler. Esir düşmemiz bize şu gerçekliği çok daha iyi kavratmıştır: Aslında onların "demokrasi, iyi yaşam, rahat ve huzur olanağı" dediikleri şey, mücadelemize vazgeçme pahasına her türlü usak ve iftinali kabullemekten başka bir şey değildir. Türk sömürgeciliğinden farklı olmayan uygulamaları o sinisi görünüm altında açtık bir bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi düşmanlığı yatmaktadır. Karşı kararnı olduğumuz bu uygulamalar bile hiçbir tartışmaya yer bırakmaksızın gerçek kurtuluşumuzu ancak ve ancak ülke topraklarında mücadele etmekte geçtiğini dayatmaktadır. Hakimimiz için Avrupa denilen alan hiç de özgürlük alanı değildir. En özgür insanlar bugün Kürdistan topraklarında Türk sömürgeciliğine karşı özgürlük silahlı elde mücadele eden kişilerdir.

Hiçbir emperyalist ve sömürgeci güç kurtuluş mücadelemizi sanık sandalyesine oturma hakkına sahip değildir. Böylesi bir tutum çağa ve tarihe ters düşmektedir. Tam tersine, sanki sandalyesine oturulmuş, yargılanması gereken yıllardır hakimimiz kolektifleriyle enleri önümüzde amaçlarını destekleyenlerdir. F. Alman rejimi de Kürt halkına hiçbir şey vermemiştir. Aslında doğrudan karlarda, keçilen acı ve ızdıraplarda yap sahibi olan bir rejimdir. O halde, böylesi bir rejim hiçbir hak ve hukuka dayanarak bizleri yitirmeye hakkına sahip değildir. O nedenle için diyorum ki, bizler, hiçbir emperyalist ve sömürgeci güçle hesap vermek mecburiyetinde değiliz. Bizler ancak ve ancak Partimiz, Parti Önderliğimiz onların şahsında ise tüm yurtesver Kürdistan halkına hesap vermekle kendimizi mükellef görmekteyiz.

Yurtesver hakimimiz ve ılerici-demokratik güçlerin mücadelemize ve biz politik tutuklulara bastırıldıkları dayanışmanın bilinçindedir. Bundan böyle hakimimiz, özelliği gerek nesillerin kurtuluş ve özgürlük alanı olarak ülke topraklarında mücadele etme yönünde geleceğini bileyileceğini ve Parti Önderimizin işki yolundan ayrılmayacağını ummaktayız. Bizlerin de hiçbir sahsi endişeye kapılmadan gerçekliğinde fiziki varlığımız da ortaya koyarak mücadelemizi savunmakta ve her türlü işbirlikçi, usak ve soysuz kişilikleri teşhir etmekte kararlı olduğumuz ve Parti Önderliğine bağımlılığımız bir kez daha yenilemek istediğimizi belirtir, selam ve saygılarla başarılar dolu mücadeleyi günler ilerler.

Partimiz ve Önderliğine Yönelik Komploculuk ve Tasfiyecilik En Başta PKK'li Tutsakları Karşısında Bulacaktır

Baştarafı 1. sayfada

Bu kişi, önderliğe ve Partiyeye saldırıma gücü yeteneğini nereden alıyor, almış? Bu konu istemez düşündürebirdi. Çünkü, bu çıkışı yapacak ne kapasitede ne de yetenektedir. Don Kişot desek, durumu buna denk düzme. Don Kişot, hiç değilse saça inandığı bir amaca dürüstçe varmak istiyor. Olmayacak bir şey olsa da ortada çok bir niyet yok. Acaba kişiliğini küçük-burjuva hastalıkları mı böyle bir çıkışı yöneltti kendisini? Bu özelliği önemli bir etken ama, tek başına bununla da açıklanamaz. z.

Bu olayın niteliğini kavramak için ilk önce bu kişinin geçmişi, özelliklerini anlamalı; daha sonra da o olay—daha doğrusu var olan—bağlantılarını irdeleyerek incelemeli:

Bu kişi, bizim davalarla girmekten önce özvesinde ilerici olarak bilinen bir kişidir. Bildiğimiz kadarcı 12 Eylül'den önce Kawa'cları bir sempatisi varmış, sanırız bu sempatisi daha çok ilgli düzeyindedir. 1981 yılında PKK davalarında avukatlığı yapmaya başladılar. Bunun dışında daha birçok avukatlık vardı. Bunlardan bazıları tutuklanmış, bir kısmı da süreklî rahatsız ediliyordu. Doğrusu bu ya; o dönemde PKK avukatlığı yapmak zor bir işti. Yaptıkları hukuki bir savunma olsa da sömürgeçler davalarında avukat görevleri istemiyorlardı. Zaten H. Yıldırım da dahil hiçbir avukat bizim siyasi görüşlerine değinen bir savunma yapmamıştır. H. Yıldırım'ın diğerlerinden farkı, hukuki de olsa diğer avukatlardan daha fazla söz alıp konuşmasıdır. Ayrıca, o dönemde mahkemede hoş karşılanmayan iki çıkış yapmıştır. Ciddi bir savunma yapmasa da bu durum mahkeme heyetinin hoşuna gitmiyordu. Böyle olunca bir bahane bulup onu tutukladılar. İstisnasız cezaevine gelen herkes o yillarda işkence yapıldı. Kendisine de diğer önlencilerle insan gibi bir uygulama yapılmıştır. Cezaevine girdikten sonra birkaç gün 4. katta yanyanında 1. hücrede kaldı. Bu birkaç gün içinde bir-iki defa eline kırıklar vurdu. Daha sonra başka bir koğuşa götürüldü, birkaç ay sonra da tahliye oldu. Kendi durumu nasıl anlamış biliyoruz ama, cezaevinde direnişi ve militanlığı bir tavır olmamıştır. Kaldığı süre dikkate alınırsa Diyarbakır cezaevinin ezanı en az gören insanlardan biridir. Çıktıktan sonra PKK avukatlığını yürütenlerin zor olduğunu görürsek, PKK'lerin tarafından yurtdışına çıkarılmıştır.

Bizler, ne avukatlığını yaptığı sırada, ne de cezaevine girdiği zaman onu bir PKK'li olarak değerlendirdik. Sempatizan olarak bizi görmüyorduk, görmedik. Zaten böyle bir niteliği de yoktu. PKK'nin avukatlığını yapan bir insan olarak değerlendirdikleriz. Avukatlığını yapan her insan gibi ona da sıcak bir yaklaşımımız vardı.

Bu kişi, PKK üye ve sempatisyanlarının cezaevinden çıkamadıkları bir dönemde cezaevini görüp dışarı çıkmıştı. Birakılmı üye ve sempatisyanlarımız, köylü taraftarlarımızın çıkamadığı bir zindandan, PKK'lerin mahkemelerdeki ve cezaevindeki direnişçi tutumundan etkilenen birisinin dışarı çıkıp gördüklerini (görükleri, bildikleri yetersiz de olsa) anlamıştı doğal olarak PKK kitlesi ve kamuoyunda ilgi görecekti.

● "H. Yıldırım, herhalde Süleyman Demirel gibi, 'Dün dündür, bugün bugündür' mantığını tutacağına düşünmüş. Bugünün dünü de İperdinci, bugünün bir sürec olduğunu düşünmemiş. Kaldı ki bugün de ortada. PKK, çizgisini ortaya çıkıyorsa yoldan beri kararlılık ve ıstırkalar sürdürmüş, bugüne gelmiştir. Onun stratejisi de, programı da ortadadır; pratiği de. Tüm bu değerlerin ortaya çıkmasını binlerce insanın emeği, canı, canı, herkesten önce de Liderliğin emeği ve kumandası vardır. Abdullah arkadaş sağdırmak tüm değerleri ve çizgiye saldırmaktır. Ortada bir devrimci çizginin yaratılması ve sürdürülmesi varsa, tümümüz de emek vermiş olsak da, bu onur O'na aittir. Bunu tüm şehitlerimiz de bilmekteydi; yaşayanlar da bilir..."

H. Yıldırım da, Diyarbakır konusunda bilgisizliğini yarattığı merak çözüne senlesine bir sempatisi, sevgi ve saygı uyandırmıştır. PKK konusunda kitap yazıp, konferanslar verince; ismi Diyarbakır cezaevinin hatırlatma popüler bir kişilik kazanmıştır. Direnişçileriyle, işkencecileriyle herkesin sevgi, sempati ve dikkatini toplayan Diyarbakır cezaevi için içinde olunca başka türlü olması da beklenmezdi.

Bunun yanında PKK'ilerin direnişleri ve mahkemede tutumlarına ilgi ve sempati duyan durumu da bu konuya eklenince PKK kitlesi ve örgütü tarafından çok sıcak bir biçimde kendisiyle ilgilendi.

İşte bugün PKK'ye ve Önderliğine ne kalacak ve utanmazca dil uzatan kişinin yapmış olduğu tüm şeyler bundan ibarettir. Yani, PKK'ye, yukarıda anlatılmıştır, her insanın yapabileceği bir gerçeğin anlamı dışında verdiği bir şey yoktur. Zaten PKK kişiliğini ve değerlerini özümsememiş bir kişiden fazla bir şey beklenemez, beklenemez de düşünülmezdi.

Çıktıktan sonra Avrupa'daki basın toplantılarının bazılarına ERNK adına konuşması, onun uzun bir süre dayanma mücadelesi, değer yaratması, PKK kişiliği kazanması sonucu değildi. Doğrusu onun bir basın toplantısı görevi yürütecek nitelik ve kapasitesi de yoktur. Karrierist, aristokrat, bürokratik yapı, siyasi, örgütsel, kasaba politikacısı ruhu, tüccar kafalığı onun başlıca özellikleridir.

PKK, kitleleri kucaklayan geniş bir halk hareketine önderlik etmekteydi. Bugün gelinen noktada düşünülürse bu tür unsurlara görev verilmeye alınması olamaz. Ancak, bu kişilere hangi konularda ve nerelerde görev verilecekti, yapıları dikkate alınarak ilgi değerlendirmek gerekir.

PKK kişiliğini ve sorumluluk duygusunu alamamış bir Kürt küçük-burjuvasının kendisine gösterilen desteğin özünü görmeyerek, kişiliği düşünülünce, kendini önemli nitelik gibi görmesi sonucu varması bize çok şaşırtıcı gelmedi. Anlaşıyor ki, PKK içinde kaldığı süre onda bir değişikli yaratmamıştır. Hatta kendisine gösterilen ilgiyi görünce bu ilginin nöbetini kavrayamayacak kadar küçük-burjuva dar kafalılığı içinde herkesi, giderek önderliği küçümseyici noktaya gelmiştir. Bu noktadan sonra onun hiçbir zaman kazanmadığı örgüt disiplini içinde kalmaması olamazdır; kendisi de daha önemli bir konum kazanmalı ve yönlendirmelidir. Yıllarca yaptığı avukatlığı yarattığı bürokratik, aristokratik eğilim ve yükselme isteğini tamim edecek bir alan görmüştür. Ülke sevgisi, halka bağlılık, sorumluluk duygusu bu kafada fazla yer bulamaz. İnsanlar can vererek, kan dökerék, yalvarca işkence ve zulüm altında kalarak çalışkanlıklarını yılların inatçı ve sabırlı çalışmasının ün-

leri, gelinen noktada onun kavrayışı dışında olduğundan, ondaki sorumluluk düzeyi ve bağlılık kavramı bu değeri istediği gibi harcamaya, yoldan yere vurmaya engellemeye. H. Yıldırım kalitesizliği kişileri bu değerlerin nasıl yaratıldığını bilemediklerinden ukalalıkla fikirler süzür bir edepsizliği daha götürürler. H. Yıldırım'ın yaptığı da tasta-mam budur.

PKK avukatlığı yapmak, cezaevinde basıkları anlatmak hiç kimseye ne bir konum kazandı, ne de PKK Liderliği hakkında ileri-geri konuşma hakkını verdi. Bu davranış herkesten önce, mahkemeye ve cezaevindeki tutumlarını anlattığı kişilerin yarattığı değerlere hakaretir. Bu insanlarımızın ve şehitlerimiz yarattığı değerleri anlatacak elde ettiği popülariteyi satın yapması, bizler için bağışlanmaz tutum olur. Herhalde Diyarbakır cezaevindeki direnişçi tutumları anlatmak, onların şahıblığını bir pozisyona sokmak insanı. Hiçbir katkı sağlamadığı bir olayı anlatarak belirlir bir ilgi görecekti, sonradan dönüp bu ilgliyi bu insanlara, her şeyi kadarcılarla yöneltecektin. Bu tutuma ne deneceği herkeşe bilindir.

Bu arada bir daha söyleyelim, bu kişinin Diyarbakır cezaevinin anlatılması ve birkaç ay bu cezaevinde kalması dışında bir özelliği yoktur. Böyle olunca, içine girdiği tutuma, halkımızın yüzü yıllarca ezilmişliğin ortaya çıkardığı gözükü öfkeli duymamak olamaz. Bu nitelikteki bir kişinin sözcükünü tutuma girmesi sıradan bir insanı bile ofkendirmeye yeter. Bu kaba bir öfke geldiği doğal olarak. Siyasal, sosyal değerlendirilmesi, halkımız karşı sorumluluk ve sevginin açığı karşıdığı bir olgudur.

Eğer birkaç ay cezaevinde kalmak insanlara bir konum, sınrız bir hak kazanıyor, Diyarbakır'a onbinlerce insan girip çıkmıştır. Hem de aylarını geldi, yıllarını vermiştir. Avukat olmak, ilgli fedailmek de kimseye ukalalık yapma yetkisi kazandırmaz. Yıllarca binbir çile ve emekle yaratılan değerleri tasfiye etme, ortalığı bulandırmaya sorumlusuzluğu bizler affetsek, halkımız affetmez. Bu değerleri saldıranlar ne yaptıkları, kime hizmet ettiklerini iyi hesaplamalıdır.

Bu zat, PKK Önderliğinin müca-deleyi sağa kaydırıldığı, TC'ye uzlaşma mesajları iletildiği de söylemekten geri kalmamış. Bu sözler-cek hileci ve kasaba politikacısı tutum dernal sırtıyor. Neden böyle soylediği de, yaşanan, yaşadığını her gün hissettiren gerçekler dikkate alındığında, bir hesap konusunu ilgilendirdiği anlaşılıyor. El atmak istediği, üzerinde hayaller kurduğu kitli PKK kitlesi olunca böyle çıkışın etkili olaçağı düşünmüş hazretimiz. Öyle ya, ulusal kurtuluş isteyen halkımıza ve yaşamın savaşın geçtiğini bilen PKK kitlesine sırım gözükebilir. Hele bugüne kadar PKK'nin sol ve maceracı

olduğunu söyleyip yola çıkışın hüsranı düşünülürse, bu yolu seçmenin bile seçtiğince avantajları ortada. Silenler hafızalarını yokladılar, 1978 yılında Antep'te ortaya çıkan Tekosin komposu da PKK'nin pasif olduğuna, silahlı müca-deleden söz ettiği, ancak uygulamadığını söylüyorlar. Böylece PKK tabanını etkileyecekleri umuyorlardı. Nereye vardıklarını, kime hizmet ettiklerini bugün bilmeyen yok.

H. Yıldırım herhalde Süleyman Demirel gibi, "Dün dündür, bugün bugündür" mantığını tutacağına düşünmüş. Bugünün dünü de içerdigi, bugünün bir süre olduğunu düşünmemiş. Kaldı ki bugün de ortada. PKK çizgisini ortaya çıkıyorsa yoldan beri kararlılık ve ıstırkalar sürdürmüş, bugüne gelmiştir. Onun stratejisi de, programı da ortadadır; pratiği de. Tüm bu değerlerin ortaya çıkmasını binlerce insanın emeği, canı, canı, herkesten önce de Liderliğin emeği ve kumandası vardır. Abdullah arkadaş sağdırmak tüm bu değerleri ve çizgiye saldırmaktır. Ortada bir devrimci çizginin yaratılması ve sürdürülmesi varsa, tümümüz de emek vermiş olsak da, bu onur O'na aittir. Bunu tüm şehitlerimiz de bilmekteydi; yaşayanlar da bilir.

Hayaller üzerine politika üretilmez. PKK Liderliğinin ideolojisi ve pratiği ortada dururken; bu çizgi ıstırkaları bir biçimde sürerken söylenen sözler neyi ifade eder? Yoksa PKK Liderliği, "bu müca-deleden yorulduk, artık silahlı müca-deleyi bırakalım" mı demisi? Ya da Türk devletine, "biraz kırıntı verin de bu işi sonlandıralım" mı demisi? Sözüdü ettiği Milliyet'te cikan röportaj ise, bu zat kendi kendine kurgu yapıp sonuçlar çıkarıyor. Daha doğrusu işine geldiği için böyle şeyler ürettiyor, bu kendini bir şey zanneden küçük-burjuva karikatürü. Öyle ya, aynı röportajı biz de okuduk, okuduğumuz bölümler, vereceği mesajlar için yeterliydi. Kaldı ki, Türk basınında çıkacak röportajı daha istediğimiz mesajların ulaştırılmayacağı aklı başında insan herkeşe bilindir. Nitekim, M. Ali Birand da PKK propagandası olacak. Türk devletinin reddedeceği bölümleri doğal olarak yayınlayacağına açığa bera emtiştir. Öte yandan, mesajın Türk halkına yönelik ağırlıklı yanını da gözlemletmek gelemez. Bu mesaj en doğru biçimde bunlar dikkate alınarak değerlendirilebilir. Bir daha tekrarlarsanız: 10-15 yıl arası, PKK müca-delesi içinde yer almış, sürecin ya içinde, ya da cezaevinde olanakları ölçüsünde takip ederek saf tutmuş bizler böyle sonuçlar çıkarırmız da, birkaç yıldır Avrupa'da kalan H. Yıldırım nasıl çıkmış? PKK ideolojisi ve politikasını 15 yıldır bilen, her halükarda bu konuda H. Yıldırım'dan daha avantajlı olan bizler bir çizgi değişimi görmüyoruz de, o nasıl görmüş? Acaba bizler de mi "sağa kaydık", "silahlı müca-dele inkarcıları olduk"? Bilinsiz; belki Partinin yazılarını süreklilik olanağın bulamıyoruz ama, ülkemizin nabzını en az Avrupa kadar elimizde tutuyoruz, tutmaya çalışıyoruz.

Yine aynı röportajında dar kafalı küçük-burjuva siyaset düzenbazı bu karikatür, PKK'ilerin artık önder Abdullah'ın idimeslemediklerini de belirtiyor. İşte karışımında yine bir küçük-burjuva bölünmesi ve kendini beğenmişliği. Adama sormazsam mı, sen kimin adına konuşuyorsun? Yoksa ağa babaların tapu memurluğunda PKK'nin tesclini senin üzerine yaparık bir tapu mu verdiler? Ne diyelim, küçük-burjuvasının mülk edinme hürsü olsa gerek. PKK'yi yaratılan, birgüne getirilenler; PKK'nin inanç ve kararlılık deposu tutsaklarını hala tutuklemelik; şehitlerimizin Önderliğe ve Partiyeye bağlılık kalkmış yumrukları, yaşatan mirasını unutmmuş değil, daha ötesi önder yoldasızın savasının başında. Eğer birkaç küçük-burjuva adına konuşsanız, bunlar da ancak H. Yıldırım balonunu—eğer şimdiye kadar patlamadıysa—biraz daha şişirirler o kadar. Yılların deneyimini geçirmiş PKK kitlesi ve halkımız, H. Yıldırım'a ilk önce güler, sonra da bu sorumlusuzluğu ve ukalılığı gereken yanıt verir. Öyle ya, PKK adına konuşması gerekenler sırasında H. Yıldırım ve zavallı çevresi sıra bile alamaz. Bu düzeyde konuşmak için şeyler yaratmak gerek; o da H. Yıldırım da yok. Kendisine verilen popülariteyi ve değeri, bunları veremeyen sırtına çıkarmak için de kimseyi kullandırmaz, izin vermez.

Bu kendini bir şey sanan denizcin bir diğer buluşu da, PKK içinde 200 önderin çikabileceği konusudur. Tek hak verdiğimiz değerlendirmemiz de budur. Çünkü PKK içinde kendisi capında 200 değil, 2000 önder gibiydi. Tümü de bu küçük-burjuva karikatüründen çok daha iyi biçimde sorumluluk ve görevlerini yerine getirirler. Hiç değilse bu zatın kendisinde olmayan halk ve ülke sevgisine dayanan sorumluluk ve bağlılıklarını bizler insanlarımızın. Herhalde bu köylü küçük-burjuva kurmazlığına bazı insanlarımızı etkileyeceğini sanıyor. Ya da çevresinde birkaç ukalaya "iş önderlik yapılabilsiniz" diyerek, kendisi gibi olanları da küçük-burjuva karierizmlerine terk eden oluyor. Ne demisler, "Derjivinci kiti neyse fikri de olur."

Tam olarak nasıl söylemiş biliyoruz ama, bu zat Milliyet'teki röportajında; Abdullah yoldaşın Hayri, Kemal ve Mazlum'ın ölüme gönderdiğini belirtmiş. Yarn ulusal kurtuluş savasımızda şehit olanlar için de aynı sözleri söyleşer paylaşmamak gerekir. Çünkü mantık bu olunca söylemesi gereken de bu olur. Yine bu mantıktan yola çıkılırsa, önder yoldaş, insanlarımızı devrimci yapıp kişilik kazandırdığı için de suçlanabilir. Kafa devrimci olmamıza söylemeyecek hiçbir şeyimiz yok. Sözkonusu edilen arkadaşlarımızın şehit olmaları önce ne için öldüklerini çok iyi biliyoruz. Onlar halkına, PKK'ye ve önder yoldasına bağlılıklarının sorumluluğuna yerine getirmişlerdir. Kemal yoldaş şehit olmaları on gün kadar önce; "Bize ölebiliriz ama dışarda bulunuruz. APO bu müca-delelen peşini bırakmaz" diyerek bugünlere inanacağını belirtiyordu. Hayri yoldaş ise arkadaşlarımızı 1981 yılında yazdığı bir yazıda; "... Partinin bu kadar hayir vermesinde tecrübesiz ve genç karışık olmamız yanında, Abdullah yoldaşın temposu ve ufkuna ayak uyduramamızın da önemli etkisi oldu..." diyerek, Abdullah yoldaşın müca-delememizi önemli yerine değindiğini. Mazlum yoldaş ise, bizler PKK'liyiz dediğimizde, zaman zaman güler; "Siz PKK'li olun, ben Apocuyum" diye-

rek bu gerçeği bizlere hatırlatmak istiyor.

H. Yıldırım'sen şehitlerimiz adını önder arkadaşlara karşı kullanması, onun devrimçiliğini de olduğunu anlamamız olmasının yanında, bu şehitlerimiz yaptığı bir saygısızlık ve hakarettir. Onların anısı belleklerde tazeliğini korurken, böyle sahte ve kasaba politikacıların ortaya çıkıp isterleri konuşmaları bizleri isterleri öfkeleridir. Bu kişilerin düşünceleri, gerçemiği, Önder vâdese bağlılıklarını konusunu tanımadığı insanları mazeme olarak kullanmak istemesi onun bu yöve basurabileceğinin, her çirkelliği yapabileceğinin kanıtıdır. Bu kişilerin siyasal ve düşünce alanında bir çikis olarak görmek ve kabullenmek çok büyük bir yanlış olur. Bu tür çikis insanları hiçbir düşünceye alamaz; ancak başka insanların düşüncelerini satmaya çalışır. Ya da kendine öğretmenleri komik bir biçimde öğretmenleri anlamaya başlarlar. Öye ya, aksi başında olan bir adam Kemal'in, Hayr'ın, Mazlum'un ödeme gönderildiğini söyleyebilir mi? Bu kadar boş sözlerden medet umantar ancak beyni ve yüreği çok olanlar olabilir. Aslında bu söyledikleri üzerinde durmadıkça kadar anlamızsız, hiçbir faydası olmayan niteliktedir.

H. Yıldırım'ın durumunu ve söylediklerini kısaca irdeledik. Simdi de bu olayın ortaya çıkış nedenleri ve bağlantılarını irdelleyelim:

İlk önce, herkeşee bilinen Kürdistan'da coğrafyasını, özenimini bir daha vurgulayalım. Halukimzın en büyük sansızlığı, aslında şanlı obalecek bu coğrafyaya olmasdır. Bu coğrafyanın dünya siyasetindeki önemi bugün de devam ediyor. Böyle önemli bir yerle, emperyalizmin, özenimini ciddiyeledi de üzerinde durup politikaları üretmeye çalışıyor. Ortadoğu'nun kilitt bir noktasında ve hiçbir bakıma olmayan sormuşe statusünde Kürdistan'da her türlü gelişme, başta ABD olmak üzere emperyalizmin ilgilendirecektir. O halde kendileri için önemli, olumsuz her gelişme ve süreçte türlü yollarla müdahale etmelerinden daha doğul ne olabilir ki? Türkiye'ne NATO üyesi olmaları, Ortak Pazar'la ilişkisi de dikkate alınır bu ilginç yoğunluğunu anlamaya gerek yok.

Emperyalizm, Ortadoğu'daki çıkarlarını devamını sıraların korunmasında gormektedir. Bu bağlamda Kürdistan sorununun çözümü de ilgili devletler sınırları içinde düşünmekte ve politikalarını çıkış noktasına bunı koymaktadırlar. Nitekim, bu yönde isteklerini ve anlayışını sık sık tekrarlamaktadırlar. Bu politikaların reformist özelliği dikkate alınır, radikal çözüm isteyen her politikaların karşısında olmaları anlaşılır ve kaçınılmazdır. Sozkonusu politikaların yaşama geçmesini kolaylaştırmak için bu politikaya denk reformist bağlaşıklar araması da politikaların gereğidir. İste bun nederlerden dolayı emperyalizmin Kürdistan'da çıkacak her radikal çıkışı tasfiye etmeyi amaçlamışsı kadar doğul bir şey olamaz.

Özede de tek tek Avrupalı emperyalistlerin genete ısteri düşümecektir Kürdistan politikalarını ıster. PKK dınsındaki güçlerin milliyetçi-reformist nitelikleri nederiyde Avrupalı devletler bu güçlerle çeşitli kanallarla doğule ya da dolayısı ilişkiliye geçerek politikaya Kürdistan'da çıkabilecek gelişmeleri kendi kontrolleri altına almışları düşünmektedirler.

Bilindiği gibi, PKK de 1980'lerden sonra Avrupa'da kendi çözümünü duyurmaya başlamış, giderek

bu alanda netice ve nitel olarak en güçlü hareket konumuna gelmiştir. Avrupa'daki bu gücün PKK mücadelesinde öneminin anlaşılmasından sonra PKK üzerinde bu alandan doğule çıkılarak yapılacak tasfiye planlarını zaman zaman yaşama geçirmeye çalışmışlardır. Hiçbir başarısızlık bu amaçlarla ulaşma planından vazgeçmemişler Avrupalıların. Çünkü Ortadoğu'da Kürdistan konumunda ülkenin kaybedilmesi yaşamsal çıkarlarına ciddi bir darbe olacaktır. Bu darbeyi daha başka ne tür darbelerin izleyeceğine önceden kestirmek kolay olmadıyından ya da çok tehlikeli gelişmelerin birbirini izleyeceği tahmin edileceğinden, konunun ciddiye Avrupalıların ilgi alanları bir şeydir. Durum bu kadar ciddiye, böyle bir sonucu önlemek de önem kazanıyor. Avrupalı emperyalistler adan ayarında, destek verme, dolaylı ve dolaysız yollarla ilişkilerle sürekli PKK'nın içine yönelik çalışmalarını sürdürüyor. Bunun örnekleri bilindiğinden geçiyoruz.

Bağışsız Kürdistan sloganıyla yola çıkan, halk savışı stratejisini kabul eden, her türlü emperyalist ilişkisi son vermesi amaçlayan PKK, emperyalizmin Kürdistan politikasını en büyük engeldir. Bu engel yalnız emperyalizmin içi değil, reformist-tasfiyeciler hareketleri için de sözkonusudur. Bu güçlerin PKK'ye karşı aynı cepheye yer almalarının nedeni de bunları açıklar.

Ortaya çıkan son gelişmelerin arkaasındaki güçler de yine bunlardır. H. Yıldırım okuyana hangi gerekçeleri göstermiş göstermiş, bu güçleri saklayamaz. Pek yakında gündüğü ilişkiler ve koruyucularının ortaya çıkması sonucu bu durum daha iyi anlaşılacaktır. Bunun satması için kahnin olması hiç gerek yok. Kullandığı keskin dile rağmen, rıportajda bu gerçek örtülü bir biçimde vardır. Çünkü eskiden PKK'yi tasfiyeye yönelen güçleri birçok noktada aynı düşünceleri ıster sürmektedir. Anlaşılır ki, PKK'nın ideolojik-politik-askeri çizgisini hazırlayanlar ilk önce safde edilecek, daha sonra da PKK de doğule örgütler gibi emperyalizmin Kürdistan politikasına hizmet edecek bir araç haline getirilecektir. Bu sonuç alındığı takdirde emperyalizmin Kürdistan'daki gelişmeler konusunda dayısı ve karabasına bertaraf edilmis olacaktır. Bu olayın arkaasındaki amaç budur.

11 Eylül 1988'de çıkan 2000'e Doğru'nun 38. sayısında London Times ve BBC muhabirleri olan ve derginin de belirttiği gibi, PKK dınsındaki Kürt örgütleri ve Kürt liderlerine yakınlığıyla tanınan Turmalar bakın ne diyor:

"Sunu belirtmek istiyorum: Bir Kürt olarak amacım, Kürtlerin yöne olarak Moskova'ya değil, Batıya doğru çevirmek. Kürt halkından çok kişinin solması ve Moskova'ya yönelmesi beni kaygılandırıyor. Geçerken bunun döğüşmesini istiyorum."

"Bu sözleri söyleyen kişi, neden yalnızca PKK'ye karşıymış? İste tek neden yukarıda söylediğim gibi, PKK'nın uygulanmak istenen emperyalizmin genete ıster oluşturmalarıdır. Burdan çıkan sonuç; diğer sol çökükten örgütler emperyalizmin sözcüklerini yapan bu insan için bir engel olarak gözükmektedir, hatta yakınık duyulması gereken gruplar olarak değerlendirilmektedir. Doğrusu, yanlış bir değerlendirme yapıyor bay Tuımaların."

Neden bir başkası değil de H. Yıldırım seçilmiştir? Bunun da tek nedeni, onlara göre kafaları bulandırılabilir bir popülariteye sahip

olmasıdır. Herhalde bu insanın PKK'de sarasını yaratacak bir etki göstereceğini düşünmüşler. Avrupalı emperyalistlerin politikaları iyi bilinirse neden bu kişinin seçildiği de anlaşılır. Popüler insanlarla ilişki kurup onun vasıtasıyla amaçlarına ulaşmak emperyalistlerin her zaman kullandığı yöntemdir. Her tarihi idealistçe kavrayan felsefelerine de uygundur. İnsanların gerçeklere değil de, bazı görüntüleri aldanabilmelerini hesaplamaşlar. Yoksa PKK'de pek bir şey çempsi ve emeli olmayan bu kişi yerine, başka birisini amaçları için kullanabilirler. Nitekim H. Yıldırım da bu popülaritesine güvenerek boyundan büyük bir işe soyunuyor. Doğru dürtüst emeli çemmemiş bir karikatür. Partiyi bugünleri getiren, bugünleri gelmede herkeşten çok emeli olan Önderim'i o küçükük kafasıyla Partinin dışına atıp, bazılarını adına Partiyi ele geçirmiş bu hayallerine kapılıyor. İnsanın akına, gece bir yüye görüp sabah onun yapmaya çalışsan bir hasta ruh durumu geliyor. Başka türlü olması tüm insanların kör-sağır olması için bir şey olurdu.

Bu olay neden bu dönemde ortaya çıkmıştır? Bunu Kürdistan'da ortaya çıkan yeni gelişmeler ve emperyalizmin politikasını yaşama geçirmek için faaliyetleri hızlandırmasına bağlarsak yanlışlı düşünmüş olmayız.

Kürdistan'daki gelişmeler ilkel milliyetçi ve reformist hareketlerin politikalarını önemi oranda iflas ettirmiş; Kürdistan sorununu çözümüde yerine aldıkları ortaya çıkarmıştır. Bu iklim devrimci politikaların gelişmesini hızlandıracak yeni olanaklar sunmaktaydı. Bu konuda en avantajlı örgüt de Türk devletine yıllardır karşı tutan PKK olabildir. PKK'nın ideolojisi, politikası, örgütleri ve askeri çizgisi gelişmeye ve gelişmeleri yönlendirmeye elverişli bir konumda bulunuyordu. PKK'nın bu olanaktan yararlanmasını engellemek için işi karıştırmalı, sorunlarıya uğraştırılmalıdır. Bu nokta, olayın çıkış nedenlerinden biridir.

Diğer bir nedeni ise, diğer Kürdistan'a müdahale edilmeye ısterde kontrollerinden çıkacak bir gelişmeye karşılaşılabildir emperyalistler. Bunu görüyorlar, son zamanlarda Kürdistan'ın ilginleri arttırmışlar; politikalarını yaşama geçirmek için girişimlerde bulunmuşlardır. Bu konuda Türkiye de sıkıştırılmakta, belirli bir çözüme rica göstermesi için baskı yapılmaktadır. Doğal olarak böyle bir çözüm Türkiye sınırlarını güvence alan emperyalizmin, çıkarlarını devam ettiren nitelikte olacaktır. Ne var ki PKK tasfiye edilmeden bu tür planları gerçekleştirmek kolay olmayacaktır. Durum bu olunca, PKK ya tasfiye edilmeli, bu olmazsa etkisi azaltılmalı bir güce dönüştürülmelidir. Bizce olayın bu dönemde çıkışının bir nedeni de budur.

Ote yandan PKK'nın ıstıkrarlı bir biçimde mücadelesini sürdürmesi, bazı çevrelerin sıkça söylediği gibi gelip geçici bir hareket olmadığının ortaya çıkması birçok öyküde tedirgin hale getirmiştir. Hala Kürdistan'ın önemi ve belirleyici parçası Kuzezy-Batı Kürdistan'da PKK'nın gelişmeleri yönlendirdiği ve etkileyici tek güce haline gelmesi kabul edilebilecek bir durum değildir. Aynı kaygı reformist milliyetçiler için de geçerlidir.

İste yukarıdaki nedenler bu komplonun ortaya çıkmasında etkili olmuştur. Bunların yanında müteciler sorununda PKK aleyhine sonuç çıkması umudu da eklensene, neden bu dönemde kararlık faaliyetin gün yüzüne çıkardığı anlaşılır.

Sanırım bu olayla yeniden ortaya çıkarılan ya da çıkarıldığını sandığımız "Demokratik PKK" tekerlemesi de irdelenmeye değer bir konu. Anlaşılıyor ki, PKK'yi tasfiye etmekle kullanılan propaganda nitelikli politik araçlardan biri de budur.

Her komünist parti gibi, PKK'nın başlı kalıp iş yaşamında uyguladığı ilke de Demokratik-Merkezizetçilik tir. PKK bu ilkeyi uygularken sömürge, hem de her türlü devrimci muvafakete, özellikle Kürdistan devletine gülere karşı uygulanan tek yöntem baskı olduğu bir sömürge ülkede yaşadığını hiçbir zaman gözardı etmedi. Eğer ayak basmış olduğumuz zeminin bu özelliğinden kaynaklanan disiplini çalmış mı, belli biçimde uygulamamızı, bazı çevreler demokrasiyi aykırı buluyorlarsa varın aykırı bulsunlar demektir başka bir biçimde değilimiz olmaz. Hiçbir proletaryaya partisi çalışmalarında disiplini elinden bırakamaz. Çünkü başarısız sınırlardan biridir. Eğer proletaryanın ideolojisi, ülkede kurultulmuş gerçekleştirecek tek güctür diyorsak, bunun önemi bir etkene-nin onun disiplinine aramak gerekir. Lenin, burjuvaziyi alaşığı edecek yegane güç proletaryaya derken, onun diğer sınıflardan farklı bir yanı olan ve yaşam biçiminden kaynaklanan disiplini yapısını da dikkate almıştı. Köylülük de küçük-burjuvazinin yaşam biçiminden kaynaklanan disiplinsizlikte, proletaryanın disiplini yaşamı arasındaki farkın getireceği örgütleri ve siyasal sonuçları çok iyi deşlendirmişlerdir. Bolşevikler, PKK de, disiplinin bir örgütün siyasal mücadelesindeki yerini çok doğru saptamış ve bunun gereğini yerine getirmişler.

Bu arada bu konuda açıklığı obalecek bir olaya da değinmek istiyoruz: Bilindiği gibi, Ekim Devrim'inden önce dünya komünist hareketinin itibarı ve etkili partisi Alman Sosyal Demokrat Partisi'dir. Bu partinin önemi kişisi ve önderlerinden biri de Rosa Lüksemburg'dur. Devrimden önce Rosa'nın Bolşevik RSDİP'ye getirdiği önemli eleştirilerden biri de partide merkezizeçiyi yanğı ağır basmasıdır. Bu, Rosa'nın iş de hoş karşılamadığı, karşılamayaçığı bir durumdur. Bu konuda Lenin'e ve partisine yapılan eleştirileri elimizde doküman olduğum için tamtama veremeyeceğiz. Ama Bolşevik Partisi'nde uygulanan demokratik-merkezizeçiyiçin, partide demokratik işleyişin en hafif deyimleriyle yaralayacağından söze etmişir.

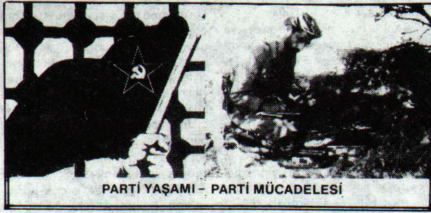
Buğün komünist partilerin ilke edindiği leninist örgütlenme biçimi o dönemdeki tüm komünist partilerde bilinen ve uygulanan bir ilke düzeyinde değildi. Avrupa'daki burjuva demokrasisi içinde yetişmiş devrimciler, Çarlık Rusyası'nda feodal-despot bir ülkeye deşlendiren yetisine sahip olmadıkları için, Lenin'in bu örgütlenme biçimi onlara ters gelmiştir. Gelmesinde bir derceye kadar doğul karışılma emperyalizminin güçlüç olduğu evrensel bir nitelikte olmasına rağmen mutlak uygulamada kendine özgü bir nitelik almıştır. Devrimcilerin sıkı tutulma alındığı Çarlık Rusyası'nda herhalde disiplinde, merkezizeçiyiçin ya da bir Almanya'ya göre aşırıdır bir yer tutacaktır. Durum buyken, Rosa'nın deşlendirmesi gibi, Bolşevik Partisi'nde demokratik yanğı ihmal edildiğinin ileri sürülebilir miyiz? Ya o zaman bu ileri sürülse ve demokratik bir Bolşevik Parti istense acaba kim haklı olurdu? Lenin kendi

öğütlenme anlayışı yerine Rosa'nın örgütlenme anlayışını uygulayadığı devrim yapabilir miydi?

"Demokratik PKK" tekerlemesiyle yola çıkarılarda da bu kavrayışsızlık vardır. Daha doğrusu, bu tekerlemeyi ileri sürülen PKK'yi tasfiye ederek devrim yapacak parti olmanın çıkarmayı düşünüyör. Partinin her türlü kompo, sarma ve sardırtıya açık olması istiyorlar. Diğer Kürt küçük-burjuvaların kulupleri gibi ne idüğü belirsiz, devrim karşıtı konuma gelmesini arzuluyorlar. Biz buğün Kürdistan'da, demokratik-merkezizeçiyiçin işleyişe disiplinliye yoğun, merkezizeçiyiçin yanğı ağır basımın zorunlu olduğunu inanıyoruz. Kürdistan'daki koşullar Çarlık Rusyası'nda koşullardan kat kat ağırdır. Poli takibi, baskı, işkence, kompo ve tasfiye arzuluyolar Çarlık Rusyası'nda durumlara karşılaşılmamış bile. Avrupalı emperyalistlerin, çeşitli çevrelerin oyunları, T'nin çok yoğun baskısının olduğu bir ülkede disiplini çalmışa icinde olmadan, merkezizeçiyiçin önemi kavranmadan usul kuruluğun işi tek bir adim dahı atılmaz.

Herhalde hiç kimşinin sosyalist ya da devrimciler üzerindeki baskının hafif olduğu bir ülkede Parti işleyişinin anyısını—evrensel çerçevede dışında—PKK'den istemeye hakkı yoktur. Ya da böyle bir karışılma yapılarak "Demokratik PKK" tekerlemesi ileri sürülemez. Bir kavrayışsızlık sonucu değilde, mutlak bir ardiyetin ürünüdür bu ardiyetin ürünü olduğuna inanıyoruz.

Diğer bir gerek de, PKK'deki demokratik işleyişin, koşullar dikkate alındığında hiç de ekisk obamadır. Hatta demokratik yanğı koşullar zorlanarak en iyi biçimde yerine getirilmeye çalışılmaktadır. Politika oluşturmada, uygulamada her organ ve kişi haklarını ve görevlerini yerine getirmektedir. Bunun için hiçbir engel de yoktur. PKK, söylenen tarafelerin aksine, kişilerin ve organlarının düşünce üretmede, politikayı yetkinleştirmede üzerine düşen sorumluluklarını yerine getirmelerini istemişir; bu konuda caba gösteren her kişi ve organı takiti etmiştir. Anti-PKKyemilil çevreleri iyi bilsin ki, bu istek herkeşten çok da Parti Genel Sekreteri Abdullah yoldaştan gelmiştir. Bu nederledir ki, en çok yakındığı konuların başında doğüşünce üretmede, politikaya katkıda istenen aşamaya gelinmemiş olmasıdır. Kadroların bu konuda zaman zaman dikkatleri özellikle önderlik tarafından çekilmiştir. PKK'de uygulanan devrimci demokrasisi, PKK'ye bu konuda karalama getiren grupların çoğunda yoktur, olmaz da. Aristokrat, küçük-burjuva niteliklerini ve tekke biçimindeki anlayışlarını terk etmede de PKK'nın demokrasisi anlayışına uşamazlar. Ya demokrasiyi her gün bir parçaya bölünmek olarak alırlar, ya bir iki tekke sefinin tekerleklerde şehitliğini devamı, ya herkeşin her şey savduğuna ama hiçbir sorumluluk taşımadığı bir kulüp ya da günümüzün moda hastalığı demokratizm anlayışıyla demokrasiyi iş yapmadığı araç değildi, amaç olarak algılayış pratiğiz hizmet etmeyen bir derceye düşürürler. Bizim bildiğimiz işe; demokrasisi Parti politika ve uygulamalarına katkı, sonra da bunları uygulamaları Parti politikasına ve disiplinine uygun hareket etmektir. Yalnız birincisiyle demokrasisi olacağı sanmam, devrimci demokrasisi değil, küçük-burjuvazinin demokrasisi anlayışdır. Özcesi, PKK'nın uyguladığı Parti içi demokrasisi, demokratik-merkezizeçiyiçin ilke özgü-

PARTİ YAŞAMI - PARTİ MÜCADELESİ

—
Cudi ülkenizin şirin bir dağdır. Silopi, Cizre ve Sırnak'ı birbirinden ayıran tabii bir sınır görünümündedir. Doğudan batıya doğru bir şerit gibi uzanır. Güney yamacında ovalığına uzanan Silopi ve Cizre avladığı bereketli topraklarıyla birer buğday ambarıdır. Kuzey yamacında ise derin bir vadinin içinde Sırnak ve köyleri yer alır. Cudi, kömür yataklarıyla ülkenizin zenginliğine büyük değerler katmaktadır. Doruklarından süzülerek akan akarsuları, çemşeleri ve pınarlarıyla iki yakasına da hayat saçmaktadır. Eteklerinde yer alan köylerde bahçelilik, sebzeçilik alabilirdiği görülmektedir. Doruklarında ise baharları birlikte yayılları zomlarla dolmaktadır. Her adımda insanlar civil civil Cudi'nin nimeretinden yararlanmaktadır. Günümüzde bu konuda olan Cudi'nin, gelişen ulusal kurtuluş mücadelesindeki yeri büyüktür. Uygun coğrafyasıyla, ısgal ettirdiği yerleşti stratejik bir konuma sahiptir; kuzeydoğusunda Güney Kürdistan'la birleşmektedir. Ülkesi kendi aralarında paylaşan sömürgeçleri, suni sınırlarla halkımızı bir-birinden ayırmaktadır. Cudi üç sınırın (Türkiye, Suriye, Irak) kesiştiği noktada yer aldığından, önemli daha da artmaktadır.

Cudi, halkımızın tarihinde de önemli rol oynamıştır. Cudi, ulu, yüksek anlamına gelir. Cudi'nin adı anıldığında var oлма, diriliş akla gelir. Ululuğu ve heybetliliğiyle yabancılara, doğallı atfetlere karşı, daima Kürdistan halkını kucağına alıp korumuştur. Efsaneye göre, Nuh peygamber büyük bir sel felaketi (tufan) otağına haberi önceden alır. Tufana karşı büyük bir gemi yapmıştır. Bir yandan da kendisine tabii olanları, iman edenlerini kurtulacağı, tabii olmayanlarını ise tufanda boğulacağı çağırısında bulunur. Ve nihayet beklenen gün gelir. Görülmesi deredece yağmur yağar, her taraf seller kaplar ve sular yükselmeye devam eder. Çaresiz kalan halk gemiyi koşar. Her hayvandan bir çift alır. Suların yükselmesiyle gemi yüzer. Cudi'nin en yüksek tepesinde gemi durur. Sular geri çekilir. Ta bittaki tüm insanlar, hayvanlar tufana boğulmuştur. Hiçbir şey kurtulmamıştır. Sadece gemiyi alan canavar ve Nuh peygamber iman edenleri kurtulmuştur. Artık Cudi'nin doruklarında yeni bir hayat başlamıştır. Kisaca böyle olan efsaneye göre Cudi'de her şey yeniden başlamıştır.

Tarihteki konumu diriliş ifade eden Cudi'nin dorukları, günümüzde de yeniden bir diriliş destanını yaşamaaktadır. Ulusal kurtuluş savaşlarına sunduğu sonsuz nimetleriyle Cudi, sömürgeçlerin korkulu rüyasıdır. Her defasında Cudi düşmana karşı, halk savaşlarını ve Kürdistan halkını korumuştur. 1958, 1987 ve 1988'de de böyle olmuştur. Cudi'nin eteklerinde yer alan ve sirtın Cudi'de dayanak köylerinde yaşayan köylüler öteden beri kendilerini özgür hissetmişler, yarıcağın egemenlerin baskılarına karşı her fırsatta başkaldırmışlardır. Ancak yerel feodal ağa, şeyh ve

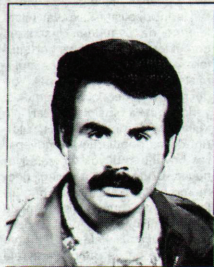
ihanelerlerden, zorbalardan halk baskı görmüştür. Ne çekmişse bu yerel zorbalardan çekmiştir.

İşte Cudi'nin kuzeydoğusunda yer alan bir köy vardır: Spindorok. Buz gibi sularıyla, bağ ve bahçeleriyle, serin havasıyla yurdumuzun bir cennet parçası. Halkı abidliğiyle ilgili yoksul ama, kimseye boyun eğmemiş; hain feodallerin, ağaların, beylerin baskılarına rağmen birliklerini korumuş, yer yer zorlanmış; malları-mülkleri feodal zorbalara talem edilmiş de olsa, ата yadigarı olan topraklarına daha büyük inatla yapmış, hiçbir zaman topraklarını terk etmemişler. Hem neden terketmişler ki? Toprağın, köyünden sürülen, sürgün edilen insanların karın tokluğu şuna şehit sokaklarında veya bir beyin, bir ağancın kapısında kapıkuşu olduklarını duymuşlar, tank otlarıdır. Bunun için dövülse de, ölse de başkasının kapısında kul- köle olmaktan kendi emeğiyle, ama toprağı üzerinde Cudi'nin serin havasını tenefsüs ederek geçmeyi temel alır Spindorok köylüsü. Ama sömürgeçler, feodaller karşı büyük bir kinle doludur. Çünkü sömürülenin, baskının, ezilmesinin, hainliklerinin esas nedenini sömürgeçler olduğuna inanır ve onların işbirlikçisi bir avuç feodal güç, kemik yalacılar, sınıfsal çıkarıları için gönüllü uşaklık yaptıklarını da bilir.

Kürdistan üzerinde doğan güneşin ışınları Spindorok köylüsünü de aydınlatmıştır. Tarih 15 Ağustos 1984: Kürdistan gerillaları bir anda iki kasabayı basmışlardır. Beklenmedik bu ani baskıta tüm dünya kamuoyu Kürdistan'ı konuşmaktadır. Spindorok köylüsü de heyecan ve sevinçle gelişmeleri takip etmektedir. Kurtuluş ve bağımsızlığa olan inançları güçlenir, bir an önce elde sil başmışızdır ve özgürlük mücadelesine katılmak isterler. Daha önce de gerillalar köylerine gitmişler, onlarla toplantılar yapmışlardır. Yeni düşüncelerle karşılaşmışlardır. Ancak bir kuşku vardı: «Ya bunlar da diğerleri gibi olurlarsa. Geçici komite, KUK, KAWA, evet onlar da güzel konuşuyorlardı ama bugün isimleri bile yok.» İşte 15 Ağustos'ta birlikte bu kuşku bir anda dağılmıştı. Ve en erkenden mücadele safklarında yerlerini aldılar. Yaşar, Metin... ve diğerleri kordırmoyarlardı artık. Niye korkunlar ki? Onların en büyük cesaret ve güç kaynağı Cudi olmasın mıydı? Yıllarca özgür yaşamamış mıydı? Ama birkaç hain buğün bu özgür yaşamaları e atıyor, sömürgeçler birlikte baskı uyguluyorlardı. Bunlardan kurtulmak ve gerçek özgürlüğe ulaşmak elbette ki güzeldi. Mademki bunu gerçekleştirecek güç doğmuş ve özgürlükleri için savışıyor, böylece nice gün kâinatsın? Geride kalmanın anlamı yoktu ve geride kalma! Spindorok'taydılar. Cudi'nin eteğinde yer alan Serê Dahîl, Şelurut ve daha birçok köy gibi Cudi de yeniden diriliş katioları kan verdi, kan verdi...

Sömürgeçler ve şak takımı telaşa kapılmışlardı. Nasıl oluyor? Cudi'de yeniden diriliş mi var? Evet Cudi'de yeniden diriliş vardı. Hem

Spindorok Yakıldı-Yıkıldı Ama Spindoroklular Yılmadı-Yıkılmadı

Mahsum KORKMAZ

de güçlü bir zeminde gelişen diriliş. Cudi'yi saran kitlelerle gelişen birleşti mi muazzam coğrafyasıyla, gürolmanlarıyla, kayalık diğ ve sarpa dağlarıyla hiçbir güç Cudi'yi zaptedemedi. Cudi, gerilla için biçilmiş kaftandı. Cudi eteklerinde oturan köylülüğün ortak özellikleri vardı. Hepsi fakir ve yoksul olup üretilemez uğraşmaktaydılar. Kendi emekleriyle geçimlerini yapıyorlardı. Ama bu emeklerine güç diken feodallerin baskısı altında idiler. Bunun için en erkenden mücadele safklarında yerlerini aldılar.

Spindoroklular ulusal ve toplumsal kurtuluşları için, kurtuluş güçlerine kan vermiş, kan vermişti. Korkunlu yoktu artık. Onurlu yaşamı yolunu kendii özgür iradeleriyle seçmişlerdi. Sömürgeçler, feodaller, uşaklar çullandırmışlardı Spindorok'a. Devrimin güçlü bir kalesi olan Spindorok'u düşürmek, devrimcilerden uzaklaştırmak istiyorlardı. Yeni kompartizan peşinedeyler. Kendilerine «iti le kırdırılmak istiyorlardı. Eğer silah verilirse Spindorok'a ilk adımları olacaklardı. Böylece gerillaları karşı karşıya getirmiş olabilirlerdi. Bunun için 1985 Sonbaharında Düman, Spindoroklulara silah almaları için baskı yöntemlerine başvurdu. Ama Spindorok, düşman silahlarını almamıştı. Nasıl Düman silahını alsın? Geçmişten günümüze kadar belki iki kez ellerine bir fırsat geçmişti: ulusal kurtuluşun silahlarıyla donanmışlardı. Gerillalar her an köyde yeriyorlardı. Köyde bir huzur, birlik, kardeşlik doğmuştu. Artık o bitirici, karşılayıcı kördüşüşler, kavga olmuştur. Sömürgeçlerin mahkeme kapılarında kurtulmuşlardı. Ağanın divanında el-pence «ez beni» demekten de kurtulmuşlardı. Tüm sorunları köyde kardeşçe hallediyorlardı. Devrimin adaneti, insanlık anlayışları onları da sarmış, yekvücut bir kitle olmuştu. Yaşamın, onurun, insanlığın değerini kavramışlardı. Evet, kimseler onları bu huzurlu düzenden, yaşamdan ayırmazdık. Hem de ellerinde silah da vardı. Devrimin silahları. Başka silah almamın anlamı olacaktı... Dayatılan silahlar kime karşı kullanılacaktı? Kendi oğullarına, kardeşlerine, yetenlerine, kapı komşularına mı? İşte bu olanaklıydı.

Kıdemli asker Alihan Tatar, Ahmet Zeyrek, Hacı Hamo gibi ihanetçiler, Spindorok'u hedef gösteriyorlardı. Çünkü yıllardan beri kanın emdiği, emeğini gaspettiği Spindorok gibi köylerin başkaldırısını hazmedemiyorlardı. Saltanatın arki tehlikesiydi. Spindorok, faşist-sadist ordu birliklerinin uğrak yeridir artık. Gelen gideni aratıyor, köylüler köy meydanında toplayarak kadın,

Osman ŞANLI

erkek ayırma yapmadan işkence ediyor, hakaret ediyor, onurlarına oynuyor, tehdit ediyorlardı. Tüm bunlara karşın güçlü bir birlik oluştu. Spindorok tüm dayatmaları reddediyor, direniyor, kimsenin ağzından bir tek kelime çıkmıyordu.

Köyün sözcülüğünü yapan za-yıf, ota yaşlı muhtar, düşman komutanına:

«Silah almayaçık, alsak dahi koruyamaz. Mademki birkaç terörist tir devletin burica askeri gücü yetmiyor mu? Biz zavallı köylüler için muhtaç oluyor-sunuz.»

«Başımızı derde sokmayaçık-azdır Osman. Daha önce köye zorla verilen telisi bozarak, çalışıyor diye de lade etmişti.

Sömürgeç faşistler Spindorok'a son bir kez sans tanımsı. Sırnak alay komutanı bir kez daha tehdit savurmamıştı:

«Muhtar bu son şansınız, iyice düşünün. Silahları almazsanız köy başınıza yakarız.»

Muhtar düşüncelidir. Ne yapabilir? Ama bir kez kararını vermiştir. Köylerinin yıkılması pahasına da olsa silah almayaçaklardı.

Köye iyice devrimci gelmişlerdi, sohbet ediyorlardı. Sömürgeçlerin, feodallerin ve ihanetçilerin uyguladıkları baskıları konuşuyorlardı. Köyleri yıkılma pahasına da olsa sömürgeçlere karşı Spindorok'u bir direniş kaleşi haline getirmeye kararlıydılar.

«Spindorok, Sırnak'ta sömürgeçlerin silah dağıtma, komo ve onurlarına karşı direnen nüme bir köy olmalıdır ve düşmanın bu komposunu boş çıkartmalız diyordı.

Ve 23 Eylül 1985 günü, gerilla birliği Cudi'nin doruklarından yavaş yavaş kuzey yamacına süzülüyordu. Tüm Sırnak ve köyleri ayaklandı. Döğünbte her taraf gözetilirdi. Gelendör çevresinde bir hareketeleme vardı. Sırnak'tan gelen ham ulu üzerinde DSI (Devlet Su İşleri) ne ait kamyonun dizilmesi, inşaat, ul, bu kez de böyle yoku. Neyin nesiydi bu arabalar. Sömürgeçler gerillaların pusularına karşı artık sil arabalara güç aktarıyorlardı. Evet, bu kez de böyle olmuştur. Kontr-gerilla timleri, Alihan Tatar ve Hacı Hamo'nun çağışları bir operasyona hazırlanıyorlardı. Operasyonun hedefi Spindorok'tu. Gerillalar üçli davranmaktaydı. Bu ihanet girişiminde bir ders vermenin zamanıydı. Sömürgeç-faşist ordunun girmeye cesaret edemediği Cudi'ye birkaç kez operasyonu çıkmışlardı. Mutlaka bir darbe vurulmalıydı. Vurulmalıydı ki, Kürdistan dağlarının sahipliş olduğunı bilinsin. Vurulmalıydı ki, halkımızın artık sahipliş olduğunı

bilinsin. Kontralar, Spindorok'a ulaşmadan pusuya düşürülecekti. Bunun için gerilla birliği acele etti. Ama geç kalmanın endişesi taşıyorlardı. Ancak geç kalmıştı. Gerilla birliği henüz köye yeni varmıştı. Köyün dışında çağışları karışmamak istiyorlardı. Köyün içinde istenmeyen bir şekilde çatışma çıktı. Gerillalar kayıp vermeden geri çekildiler.

Sömürgeçlerin ve feodallerin ellerine bir fırsat geçmişti. Gündüz olduğunda, 24 Eylül günü Spindorok'ta bir vahşet sergiledi. Tarih-tin günümüzde kadar Kürdistan'da yaşanan manzaraların bir benzeri Spindorok'ta sergileniyordu. Sömürgeçler kuzud köpekler gibi saldı. Ulanı topalardı köylüleri köy meydanına. Kadın-erkek, yaşlı-geç ayırma yapılmaksızın en vahşi ve barbar/şkenceler altına yatırdılar. Uşaklığını ispatlamak için Süleyman ağa dayak atıyor, küfürler savuruyordu. Yaşlı köylüler her şeyi bir bakıma anlam veriyor, ama bu alcağın yaptıklarına anlam veremiyor ve hazmedemiyorlardı. Köylülerin içinden yaşlı biri dayak yerken:

«Ah alcağlar!.. Bugün de başımıza bela oludunuz. O yarıncıdaki apollitler olmasaydı... Ama bir gün gelecek bizim hesabını tek tek ödeyeceksiniz diyor.

Daha da kudurganlaşan Süleyman ağa, başka bir yaşlı amcağı yanıstı. Ancak o kadar yaşlanmıca ki, zor bela hareket edebiliyorlardı. Gözleri de görmüyorlardı artık. Ama onurlu, başı dimdikti. Çünkü devrime, Kürdistan halkına üç oğlunu bürden vermişti. «Bundan daha kölsü de mi olur» diye düşünerek, Süleyman ağaya doğru bakarak:

«Süleyman ağa... Süleyman ağa kımın adına bu kadar alcağık yapıyorsun. Senin de günlerin sayılır. Efendilerinden bir lokma ekmek koparmak için hayli yavaşlıyorsun. Ama unutmaki ki bir köpeğin, Köpekler çanak yalayıcılığı düşer. Kürdistan halkı senin gibi köpekler yaşam hakkı tanımayacaktır...»

Süleyman ağa iki elini kaldırdı, iki büküm olmuş yaşlı amcının kafasına tam indireceği sırada aniden irkildi. Kolları gevşedi, bir şeyler söylemek istedi ama, ne dediği anlaşılmadı. Yaşlı amcağı tanımsı. Karşısındaki Metin (Kaleler İLHAN) in babasıydı. Kürt halkının intikamı ve kindar öseliğini bir anda hatırlamış ve yagzemgeçmişti.

Bir anda tüm köy yıkılmış, yıkılmış ve harabeye dönüşmüştü. Evler ağozlu kurtlar tarafından talan edilmişti. Sömürgeç barbarlar tarihine yakışır bir biçimde yegnaçlığı ve çapulculuğu gerçekleştirmişti. Gerçi Spindoroklular yoksulu ama yaşamları boyunca biriktirdikleri, bir araya getirdikleri değerli varlıkların evlerinin bir köşesinde kara gün için saklamışlardı. Şimdi sömürgeç çapulcular buna da el koymuştu. Spindorok'ta hazin bir manzara yaşanıyor. Spindorok yıkılmış, yakılmıştı, ama Spindoroklular yılmamıştı, yakılmamıştı. Başmışızınçin kolay elde edilemeyeceğini biliyorlardı. Bu davanın uğruna evlerini harap olacağı, köç edileceklerini ve en önemlisi de şahadetleri de kaçı-

nlmaz olduunu kavramışlardı. Bunların hicbirisi Spindarköyü için önemli değildi. Yeter ki onurlarını korusunlar.

Düsmannı sinsice dayattığı ihaset salınlı almıydı, onurlarını alcağımdı, kaç olmalıdır ama, evierinden oldular. Ya sabır deyip topuca Silopiye göç ettirir Spindarköy. Halk onları başına bastı. Yardım kampanyaları başlatıldı. Tüm ihtiyaçları bir anda temin edildi. Kürt yurterveleği ve misafirperverliğinin en güzel örnekleri sergilenerek, düsmannaya boyun eğmeyen Spindarköylü kapıları ardına kadar açmıştı.

Sömürgeçler bir telaş daha kaplamıştı. Bir köyü yıkamak, yakmak, göç ettirmekle devrim yapıyacakları hesap etmişlerdi. Ama bu kez bir köy, bir şehir olmuştu. Şehre dağılan her aile devrim birer propaganda olmuştu. Ve her bir ev, birer siyasi üs olmuştu. Sömürgeçler onları tekrar toplayıp geri getirmek istedikler. Nafle, Spindarköylü sömürgeçlerin gölgesinde, bugün eğer öksüz kalmıştıydılar. Bir yandan da o süyuna, havasına hayran oldukları köylerine, Cudi'ye dönmek istiyorlardı. Ama nası?

Sömürgeçler evlerini yakıp yıkıyorlardı. Köye dönmek olamayacakları ama başları, bahçeleri, yıllarca üzerinde doğup büyüdükları ata yadigarı topraklar çorak kalmamalıydı. Aile kabristanı sahıpsiz olamazdı. Yoksa dedelerinin kemikleri sızayacak. Zaten en önemli geçim kaynağı bahçecilik, sebzeçilik değildi miydi? Bir gün dahi olsa üretilemeyen kopmak önüne geçilmezdi. Asalak, başlıbas, işsiz göçsüz kalmak, olacak iş değildi. Hem de ekmek verdikleri, tam da ürününü toplayacakları bir anda bahçelerini, bahçelerini nası bırakıyorlardı? İşte bu mümkün değildi. Ve Spindarköylü kendi topraklarında döçmen, kendi topraklarında mahkum-oduklarına aldırış etmeden civil civil doluşular bahçelerini. Bir kovuluyor, on geliyor, on kovuluyor yüz geliyorlar. Bir güzell meyvelerini, sebzelerini toplayıyorlar. Hayvanlara yükleyerek sehir yolu- nu tutuyor ve eski düzenlerini yapıyorlardı. Yalnız bu kez gizli yürütülüyordu. Incir, nar, üzüm, soğan sekerpanca, salgam vb. ürünler yüklerle taşınyordu artık.

Belki ilk kez sömürgeçlerin vahşetine, barbarlığına tanık olmuşlardı. Gerçeği de öğrenmişlerdi. İnsanlık onurunu korumak için, ülkesinin, toprağının efendisi olmak isteniliyorsa, başgimsizlik ve özgürlük savasçalarına daha çok destek vermek, taze kan ve can vererek gerektiğini anlamışlardı. Gerillalar bilili aralıları görüşüyorlardı. Her keşifinde gözleri Metin, Yaşar ve diğer tank isimleri arıyor- du. Orta yaşlı birisi o kahredici sahneyi hatırladıkları:

"Keşke daha çok savışı verseydik. Eğer Cudi'de ki çok şahırsına hangi kuvvet bizlerle başedebiliriyordu.

"Ya yaşlı amcanın; her halinden birilerini aradığı belli oluyordu. Gerçi gerillaları görünce ferahlamıştı. Artık öğullarından farkı yoktu. Ama ne de olsa bir babayı. Dayanamadı sordu:

"Metin köy mü?"

"Hepimiz birer Metin değilmiz miyiz? Bakın yazmışdayız."

"Doğru. Metin'den bir farkınız yok. Ama Kalender öğlüm bir başkadır." dedi ve bir ah çekti. Sonra da devam etti:

"O Kürdistan'a kurban olsun. Yeter ki başgımızlık ve onurlu olalım. Serafimize ölelim, kimseye küle olmayalım. Bu bize yetmelidir." Ve aklına gelen bir atasözünü minki-

dandı: "Berxê nêr, ji bo kêrneye."

—II—

14 Nisan 1986.

Baharın birlikteli Kürdistan'da her şey yeniden canlandı, ağaçlar tomurculuklarını açmış, ormanlar o yemeyişli örtüsüyle gerillaları yine saklamakta, korumakta kusur etmeyecekti. Yüksek dağlarda karlar yavaş yavaş erimekteydi. Tabiat korusularının gerillaların lehine değişmesiyle yaş düsmannın haline...

Büyük komutan, usta taktikçiyen Agit (Mahsum KORKMAZ) yoldaşın komutasındaki gerilla birliği o küçük çorak zorluk çekmiş, acı ve tatl günler geçirmişti. Baharın ilk belirtilerleriyle birlikte yoğun bir hareketlilik gözle karşıyordu. Bunun yanı sıra gerekli hazırlıklar da yapıyordu. Birliğin en genç üyesi, karlı, cesur, fedakar, ulusal kurtuluş militanı Metin, komutanın başveasını kazanmıştı. Ataklığıyla, iş biriciliğiyle ve kurallı, disiplinli yaşam ve uyumuyla dikkati çekmişti.

Kasım 1985'te küçük bir grupla alana gittiginde Bêrkê yakınındaki bir düsmann birliğinin hain pususuna düşmüştü. Bir çarpışmada Partinin diğer militanı, emekleri Şexmusa (Osman SANLI) şehit düşmüştü, kendisi de yaralanmıştı. Yaralı olmasına rağmen yoldaşının silahlı düsmannı bramakmıştı. Ancak yoldaşlarından ayrı düşmüştü. Günlerce yanıt başına yaralı olmasına rağmen kendisini korumuş, sonunda Agit yoldaşın komutasındaki birliğe ulaşmıştı. Çok acı çekmişti ama, tüm acılarını bir anda unuttuğu, Metin, Agit gibi bir önderin yanına öldükten sonra çekilen acının ne önemi tabilirdi? Başgimsizlik mücadelesinin her anı, her günü yeni acılara dolu değildi miydi? İnsanın en çok sevdiği, gülerince birlikte yaşadığı can yoldaşının kayıp

haberin almaktan daha büyük acı yararmıydı? Elbette yoktu. Bunun da çareli bu can yoldaşlarını intikamlarını almak ve davalarını تکipçisi olmaktadır.

Metin bunları düşündükçe tüm acılarını unuttuğu. Ve şimdiki için de yer aldığı birlikteli, düsmannı kahrederek bir bileşime sahipti. Bu onun mutlu ediyordu.

Agit, Metin'i yanına çağırarak: "Bahar geldi, Newroz yaklaşıyor. Düsmanna güçlü bir darbe vurarak Newroz'u kutlamalız ki, Gabar'da kaçılan Newroz ateşi diğer alanları sarınsın" dedi.

Gerçekten öyle olmuştu. 21 Mart 1986 Newroz günü Ziyane Sıkaka'da bir ihnet odayı kurultulmuş. Beş çete ölüme cezalandırılmış, biri de silahsızlandırılmış. Düsmannın operasyon birliklerini pusuya düşürmenin zemini de oluşturmuştu.

Gabar'ın önemli girişlerinde birkaç yer birden pusu kuruldu. Fındık nahiyesi yakınında atılan pusuda, 22 Mart 1986'da 3 düsmann askerle 2 çete ölüme cezalandırılarak silahlarına el konuldu. Birlik a macına ulaşmıştı. Gabar'daki me-

saj ülkenin diğer alanlarında yansımalarını bulmuştu.

Birlik başka alanlara kaymak istedi. 28 Mart 1986 geçesembe yazı karlar üzerinde aralıları ilerliyordu. Üstelik ay ışığı da vardı. Akada gündüz gibiydi. Öneriler kurlan hain pusudan haberiyle yoğun bir sırta tırmanarak önlerindeki tepesi açmış istiyorlardı. Gündüz konaklama yeri bir düsmann birliğinin tarafından farkedilmişti ama, birlik izinli kaybetmişliği olsa gerek, emin bir şekilde ilerliyordu birlik. Düsmannın en önemli verileri bilinliyordu ve pusulara önem verildiği bilinliyordu. Normal yollarından değil, rastgele arazi kullanyollarından. Halbuki birlik tepedimiydi. Bu konuda birlik bir kez yanılmıştı. Henüz tepesi aşmamıştı ki, aniden düsmannın ateşleriyle karşılaşıldı. Çıkan çatışmada acele de olsa birlik en değerli varlığını, komutanını yitirmişti. Metin de ayadından yaralanmıştı. Savasın acımasız gerekliliği bu tür büyük kararlar talebi getiriyordu. Birlik büyük komutanını yitirmişti. Ona bağlılık hareketi inanarak azimle yoldaşları katan harekat planını uygulamaya koyuldu. Düsmann kendisine insiyatifli eline geçirdiğini zannederek azgınca saldırlarını sürdürdü.

Metin yaralı olarak savaş alanından uzaklaştırılarak Mehdin yakınındaki bir mağaraya andiran bir-iki kişiyi barnabileceği bir taş oyduğuna tedavi altına alındı. Yanında iki arkadaşıda da vardır. Hem tedavisini yapıyorlar, hem de koruma altında tutuluyor. Ancak insanlık dışı uzlaşarak, onurlarını be metileşerek, ülkemizin ve halkımızın en önemli düsmannı olan ve daima aradıkları hancıyeni ihnetçileri

geimdelir? Bilemezdi ki, alçak düsmann barnağının çevresinde pusuya yatmıştı. Hani bir gün önce bir çoban onu görmüştü, yanına gelmeden hızla uzaklaşmıştı.

Metin yanındaki el bombalarına baktı, "Evet," dedi. "Ölmez ev asir düşmek yok. Agit yoldaşın ansınaya böyle sahip çıkabiliriz. Üzerime ilk gelen düsmannı birlikte kendimi imha etmeliyim. Kendi intikamını kendim elimle almalyım. Başkan: 'Eğer düsmannın, esaret yaşam, günde kırk defa öldürdün' demiyor muydu? Kaldı ki, Başgimsizlik mücadelesinde şehitlik en yüksek mertebedir. Bu onur herkeşe nasip olamaz. Başgimsizlik kahramanlık ölüme dirilmeyle yaratarak gidelecek olduğu aydınlatılmıyorsa" biçiminde kendine kendine konuştu.

Bu duyu ve düşüncelere uykuyla daldı. Ama uykulu tuymuyordu. Sabah oldu, yine kimseler yoktu. Öylece günler birbirini kovaldı. 9, 10, 11, 12, 13, 14 Nisan. Tam altı gün yalnız kaldı. Ancak yalnızlığının kaçınıcı gününde öldüğünü hatırlayamadığı bir günde, kendisini çoban olarak tanıtan birisi yanına gitmişti. Güya acıdığına hissettirecek, yardım edecekti. Günde bir kez yiyebilecek ve getirecekti. Metin bundan şüphelenmişti. Hicbir sır vermemişti. Evet bu Mehdin köyünden Süleyman'dı. Muhtarın birinci azasıydı. Ne işi vardı diye düşünürdü. Sahiden kendisini gören çoban da Mehdin köyündendi. Kuşkusuz tamamen arılmıştı.

Düsmann komutanı bu ihnetçiyi çoban kılığında işleri göndermek suretiyle bazı sırları öğrenmek istemişti. Ayrıca icemide silah olup olmadığını öğrenmek istemişti —ki, silah yoktu—. Düsmann komutanı bir sonuç alamayacağına anlamıştı. 14 Nisan günü "hazır av" gözüyle baktığı Metin'e teslim ol çağrısını yaptı. Metin şoklanmış bir şekilde hicbir şeyin farkında olmamış gibi: "Yaralıyım, kaçmıyorum. Gel beni götürün" der.

Düsmann komutanı inanamak istemiyordu:

"Silahını dışarı at."

"İçeriyi görürsünüz, silah yok. Ben yalnızım. Kaç gündür bir kimsede yanına gelmemiştim. Hicbir şeyim yoktur" der.

Düsmann komutanı çoban kılığında ihbarcı vasıtasıyla içerdiki durumu öğrenmişti. Kendisinin emin bir şekilde Metin'i teslim almak için ihbarcı Süleyman'ın en önde, arkasından da üç askerli içeri gönderir.

Metin kendisini teslim alması gelenin Süleyman olduğunu görünce ihnetane olan kin ve öfkesi bir kez daha kabardı. Askerlerin de mağaranın içine iyice girmelerini sabırsızlıkla beklendi. Çünkü içeriye sürülecek girilebilirdi. Bir kez içeri girildikten sonra kolay kolay kimsesiz kalmamızı. Kıyılmıy kademle itinayle sakladığı el bombalarını yavaşça çıkarır. Pimini çekerek pespeşe düsmannın üzerine atar. Ve artık Mehdin dağılarında küçük çoban hayvan inini andiran mağarada:

"Bijl SEROK APO!

"Bijl PKK-ERNK-ARGKI! Kahrotsun Sömürgeçlik!

Yaşasın Başgimsizlik!" sloganları yükseliyordu.

Metin bu yüce ve onurlu direnişle bir kez daha ihnetli teslim almıştı. Tüm Sırnak'ta bir anda dirillişin öyküsü dilden dile dorakmıştı. Tüm analar, babalar merak ediyorlardı. "Bu kahraman peşmeşme kimdir? Son anda da olsa onun bedenini görüp yüzünü görmek istemişlerdi. Sömürgeçler kitlelerin gözünü korkutmak, moral bozukluğunu yaratmak, peşmeşme ailelerini baskı altına almak için çoban közü olduğu bir Metin be-

denini de gülerince Sırnak Tuğay'ında teşhir etmişlerdi. Ama bu gülerimeşler deredecek halk Metin'i görmeye gidiyordu. Tipki bir ziyaretçi gibi. Sömürgeçler de şarışmış, ama bunu anlamıyorlardı. Sömürgeçler vahşetini casus benzerinde üzerinde de göstermişlerdi. Metin'in bedenini kurşunlarla parçalamış etmişlerdi ki, tanınmıyordu artık. Ancak haberin duyulması üzerine Silopi'de yaşlı amcanın yüzüne birer parçası dağılmıştı. Ta içinden yüreği yanmış. Evet şehit düşen öglü Kalender idi.

O Kalender'i bir kez Kürdistan'a adamıştı. Ama yine de evlat acısı vardı. Artık Kürdistan halkının evladı olan Metin'e karşı son görevini yapmak için göç kızı yanına alarak Sırnak yoluna tuttu. Çünkü Gabar'daki çarpışmadan ve Mehdin'ın yaralandığından haberi vardı. Bunun düşündüğünde o, şehit düsmannın Metin'den başkası olmadığını düşünme- karer getirdi, yaşlı amca.

Sırnak'a vardığında tuğayın etrafında halk otafları çevirecek, kilmeleri alınıp öykü, kilmeleri de başsağılı yapıyordu.

Aslında tüm hazırlıkları yapılmış cenazenin alınması için. Yaşlı yaşlı amca bekleniyordu. Yaşlı amca ummadığı bu koşula, ama için hüzünlü tabloya karşılığınca birden ferahladı, kendisine cesaret geldi, kendisini toparladı. Bir anda gençliği, dinçliği, 14 yandıyandın Cudi'nin duruklarında hayvanları otlattığı anı düşündü. Artık arkasında büyük bir güç vardı. Bu güç ve inaçla komutanın karşısına çıktı:

"Kalender ihlan'ın babasıym. Cenazeyi almaya geldim" dedi. Komutan: "Demek sen hal Yazık değil mi çocuklarını sonları böyle oluyor. Devlet güldürdü, er veya geç azleceleceğiz" dedi.

Yaşlı amca; "Bu sözleri çok iğittik. Bir öğlümü öldürdünüz, geriyek hanki öğlüm intikamını alır. Onları da öldürseniz bu kez torunlarını eli silah tutmaz. Öldürmekle bu halki bitiremezsiniz" dedi.

Sömürgeç komutan sinirlenmişti:

"Gerçekrise tüm köyleri, şehirleri bombalar, hepimizi bir günde imha edersiz. Bunlar bir avuç teröristtir."

Yaşlı amca; "Evet doğru; çok katliamlar yaptınız. Diyarbakır'da, Deram'de Cemdesyan'da ve ... ama birmedik, ülkemmedik. Sizler öldürmek, katletmekle, yıkamakla serbestsiniz, biz de..."

Sömürgeç komutan yaşlı amcanın duygularını istilam etmek istemiydi ama, çabası boğunaydı.

Yaşlı amca sevgili oğlunu arlı. Kendisi diğında tüm hazırlıkları yapılmıştı. Sırnak halkı bu yiğit evladına sahip çıkarak son anda görevlerini yerine getiriyordu. Arabalar, tabut, her şey tuğayın önünde hazırlandı. Metin alındığı gibi onun bir konvoyu Spindarköy yoluna dizildi arabalar. Göç boştı, ama şehide yaşlı göstermek gerekti. Uğruna savasığı topraklara gömülmeliydi. Göç mezarlığının serin bir noktasında, mezarlığın hemen girişinde göze çarpanca bir mezar yapıldı. Östüne de Nuh Peygamberin gemisini düdüğü söylene yerdeki ziyaretahtan bir avuç toprak getirilerek serpilirdi. Hemen mermerden bir mezar taşına yapılmıştı. Mezar taşına şu sözler yazıldı:

"Burada Metin yatıyor O ölmüştü Yaşıyor 14 Nisan 1985"

Tammuz 1988

savaşını kesinlikle olarak sürdürerek gelmiş ve büyüktedir. İster ideolojik ve politik düzeyde, ister önderlik ve program düzeyinde, isterse de pratik mücadele bağlamında, ama hangi açıdan bakılsın bakılsın PKK, kendi gerçek (M-L) kimliği ortaya koymuş ve gerek dost, gerekse düşman güçler bu geçeceği ardi teslim etmek zorunda kalmışlardır. Öyle ki, PKK gerçek ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ardi Avrupa emperyalizmin gündeminde düşmemekle, bu güçlerce yoğunca tartışılmakta, ve Kürdistan sorunu üzerinde bu güçler hesap yapılmaktadır. Yine, ABD, Kongre ve Senato toplantılarında Kürdistan sorunu şu şekilde gündeme getirilir, bun PKK'ın soyut bir biçimde ele alınması; tam tersine, PKK tehlikesi görülenek köh zor yoluyla, kaç diplomatik ve politik yöntemlerle sorunu çözmeye çalışmakta. Kadar aktarmaktadır. Hatta bu güçler o kadar usul sürüli düşünmektedirler ki, TC ile olan usul ilişkilerinde bile PKK geçireli dikkate almak zorunda kalmaktadırlar.

Emperyalist, sömürgeci hareketlerin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketini çeşitli hile ve entrikalarla rayından sapırmaya çalıştıkları bilinyoruz. Ve bugün, bu güçler tarafından halkımıza iki tür savaş tariflenmektedir. Birincisi, emperyalizmin, sorunu burjuva sınırları içinde çözmeye yönelik son dönemlerindeki, işin girdiği artı çabaları. İkincisi, Vietnam, Angola, Mozambik ve diğer ulusal kurtuluş hareketlerine karşı uygulanan özel harp stratejisi ve halkları yok etme yöntemi. Sorun, emperyalistlerin ve sömürgecilerin halkımıza karşı uyguladıkları vahşi savaş, gerici ve sömürgeci zor sorunu değildir. Keca bu sorunu yapacaklardır. Sorun, emperyalizmin Ortadoğu'daki bu en sayılı halkları olan Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin nasıl geliştirilebileceği ve başarıya ulaştırılabileceğidir. Sosyalizmin bu konudaki sesizliği de ortada. Aynı şekilde emperyalizmin ve tüm perçikliği artıran bir vahşet ve baskıyla halkımıza yönelik de ortadadır. Fakat zorluklarımız ne olursa olsun, düğmanımız ne kadar güçlü olursa olsun, Kürt halkı PKK önderliğinde ve yüce Lenin'in ışığı yolunda yürümeye ve kazanmaya kararlıdır.

Bizim üzerinde önemle durmak istediğimiz konu, sosyalizmin durumudur. Bir yandan halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesine kast etmek isteyen sömürgeci emperyalistler, diğer yandan tamamen halkı, meşru ve çağdaş önderlik altında gelen Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini ve sosyalizmin içinde bulundukları kabul edilmemiş durumu istememek zorunda kalyoruz; sosyalizmin bu kadar açık ve net olan Kürdistan sorununa takindüğü tutum ve davranış nedir? Hangi keşeyle, niçin, bu kadar sesiz, duyarız kalmaktadırlar? Kendimizi sosyalizmin Kürdistan'daki aktif ve militan bir kölu olarak gördüğümüz için, halki olarak sosyalizmin bazı beklentilerimiz olmaktadır. Bizim, sosyalizmin beklentilerimiz; PKK'nın devlet düzeyinde ya da fiilen desteklenmesi sorunu değildir. Beklentilerimiz, en aşgari, ama en haklı ve meşru düzeyde olmaktadır. İstiyoruz ki, sosyalizm, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı bir duyurmalı gösteren ve bu sesizlikli çabalarını kırarak politikasını netleştirsin. Yani hakimiyet, haksızlıklar, hata ve eksikliklerimiz nedir? Sosyalizmin kendi tavır nedir? Bunu görmek istiyoruz. Düğünümüz, Kürdistan'da yüzbinlerce insanı Harđalgaş bombalar ve kimyasal silahlarla toplu katliam-

lara uğruyor, Kürt halkı topekun yok edilme isteniyor, en vahşi ve barbar yöntemlerle sorunu ediyor, göçe zorlanıyor, fakat bütün bu gelişmeler karşısında sosyalizm destek bir tek ses bile çıkmıyor. Emperyalist burjuva devletleri bile "insan hakları" vs. isimler altında bir di dahi sesler çıkıyor. Halkların kanına giren ABD emperyalizmi, Irak faşizmini kırıyor ama sosyalist güçlerden yine bir tek ses bile çıkmıyor. Yaşanan durum, çoklen aksi ve zorluklar, uygulanan katliam ve sürgünler nedense haber konusuna bile yapılmıyor. Küçüksöz sosyalizm bu tavırını, yetmezliklerle dolu olan bu politikasına çeşitli gerekçeler bulacaklar! Fakat bize bu, hangi amaçla, neyi kurtarma adına yapılsa yapılsın, hiçbir biçimde meşru, haklı tavır olarak gösterilemez. Politika adına yapılan bu politikasızlık, bu kadar duyarsızlık ve vurdum duymazlık hiç bir biçimde sosyalizme yakıştırmaz. Bu, Leninizm ve Bolşevizmin ruhuna tamamen ters düşmektedir. Leninizm halkları destekleme ve enternasyonalizm anlayışında bu tür politikaları yerli yoktur. Denilecek ki, geçmişte ilkel milliyetçi hareketler tanıdık, desteklenildi, fakat bu güçler önderlik konumu itibarıyla her defasında emperyalizm ile bütüneleşmek gerli kalmadılar. Evet, bu doğrudur. Fakat dikkat edilmesi, bu eleştirilmeyi yaparken, sosyalizm, KDP ve KYB hareketlerini niçin desteklemiyor, niçin tanımlıyor demiyoruz. Zira desteklenmesi gereken proleterya hareketleri-

öğünler vermekle leninist politika yapılamaz!

Statüko olmasa gerekler emperyalistlerdir. Çünkü ulusal kurtuluş hareketleri tarafından zorlan, her gün yeni bir savaş cephesiyle karşılaşan ve pazarlarını üstüste kaybeden emperyalistlerdir. Leninizm, ulusal ve toplumsal kurtuluşu yönelik savaşlar dalma desteklemiş, bunu sosyalistlerin önüne vazgeçilmez enternasyonalist bir görev olarak koymuştur. Sosyalizm bugün gücüdür. 1920'yi yıllarda olduğu gibi ne yalnızdır, ne de emperyalist dayatmaları kabul edecek kadar zayıftır. Tam tersine her türlü tehdit ve şantajlara karşı koyacak muazzam bir gücü vardır. Sosyalizmin e halde, bütün bu yetersizlikleri niye? Sosyalist değerlerin korunması ve geliştirilmesi isteniyorsa, halkların ulusal ve toplumsal kurtuluşları arzulanyorsa ve bu bağlamda emperyalizme ve sömürgeçliğe her gün başka bir cepheiden başka bir darbe vurulması isteniyorsa açıktır ki, emperyalist zincirin en zayıf halkası olan ezilen ve sömürge halklarını geliştireli kurtuluş mücadelelerini en ateşli bir biçimde desteklemek zorunludur. Başka türlü enternasyonalizmin gereklerini yerine getirebileceğine inanıyoruz. Yani sorunların çözümü, statüko bu bir mantıkta, ya da halkların ulusal kurtuluş mücadelelerini ve onuru birlerine pazarlık konusu yapılmakla olmaz. Devrimci-sosyalist görevler bu biçimde yerine getirilemez. Açıktır ki, sosyalizmin bu-

dir. Ama bu da yapılmıyor. Biz diyoruz ki, Güneyde katliamların halk var, hem de kimyasal silahlarla maruz kalmaktadırlar. Buna sahip çıkılmaz isteniyor. Sosyalizmin de ses çıkmak, bir tavır geliştirelmelidir diyoruz. Bunun yöntemi ve biçimi bilinmiyor değil, önemli olan, bilinen ve sosyalizme yakışan bir duyurmalı ve tavır geliştirilmelidir. Yok eğer meşru statüko kuruma, "barış içinde bir arada yaşam", "yumuşama" ve "silahsızlanma" politikasının bir gereği olarak böyle düşünülüyor ise; o zaman emperyalizmin sosyalist ülkelerin içlerine çekilerek varan yıkırtma ve müdahale cabaları, ulusal kurtuluş hareketlerini yok etmeye yönelik yaptığı şantaj ve baskılar ve en önemlisi de somut olarak UNITA'lara, kontrolara ve Afgan halkının basbelası olan gerici mücahitleri yaptığı aktif yardım bu cabaları görmek gerekmez mi? Kaldı ki, barış içinde bir arada yaşam da, ister özel bir parçada, ister bölgesel düzeyde, isterse de dünya çapında olsun emperyalizmin korumak istediği statüko ve emperyalist üstünlüğü kabul etmek değildir! "Silahsızlanma", "barış içinde bir arada yaşam" ya da "yumuşama" politikası adına ulusal kurtuluş hareketlerini desteklememekle, emperyalizme birtakım ciddi taviz ve

kayıtsızlığı halkların sosyalizme olan güvenlerini sarmakta, diğer yandan sosyalist değerlere sahip çıkma ve daha da pekiştirme yerine beraberinde bir di sorunların ve çözümsüzlüklerin ortaya çıkmasına yol açmaktadır.

Bunu söylerken, sosyalizmin saygın değerlerini gözardılamak gelmiyoruz. Zira modern devrim mücadeleleri tarihinde bakıldığında, bir ulusal kurtuluş hareketinin sosyalizmin desteğini almaksızın tek başına devrimini gerçekleştirilebileceği görülmüştür. Açıkta ki, bütün ulusal kurtuluş hareketlerinde sosyalizmin büyük bir önemi vardır. Bu bazen gecikmiş halseye yetersiz olsa bile, bunu hiç kimse ne gözmezlikten gelebilir, ne de yadsınabilir. Bütün bunları görüyor ve olumlulukları sayıyla karşıyoruz. Fakat eskil olan, yanlış ve yetersiz olanı eleştirmeye de devrimci bir görev olarak görüyoruz.

Sosyalizm, alışılmış politikasını yeniden bir gözden geçirmek zorundadır. Emperyalizme ve tüm dünya gericiğine karşı "barış içinde bir arada yaşam" ilkesi ancak aktif tavır, militan tutum takınmakla ve emperyalizmin mezar kazıcısı olan devrimci halk hareketlerini sonuna kadar desteklemekle hayata geçirilebilir. Emperyalizme ödün vermekle, sorunları ma-

sa başında tepeden çözüme yöntemleriyle barış içinde bir arada yaşam ilkesi hayata uygulanmaz. Bu, Leninizm başta olmak üzere bir arada yaşam ilkesi değildir. Olsa olsa statükoçuluktur, olsa olsa halkların iradesine hükmetme olayıdır. Buna başka olarak, sosyalizm 70-80 yıldır desteklediği, kendisine en sadık bir müttefik olarak gördüğü "klasik komünist partilerin" durumuna da artı ciddi ciddi derinden derinden zorundadır. Sormak gerekirse; sosyalizm, 70 yıldır desteklediği bu partilerde ne görüldü? Bu partiler hangi toplumsal muhalefeti geliştirdiler, nerede devrim yaptılar? Sosyalizmin çıkarlarını mı temsil ettiler, ulusal kurtuluş hareketlerine mi destek oldular? Ne yaptılar? Yaptıkları tek şey kendi kişiliklerini sosyalizme leke düşürmek oldu. Yaptıkları, sosyal-şovenizmi temsil etmek, devrimin önüne türlü handikaplar çıkararak ve rejimle uzlaşma arayışları içinde olmakla başka bir şey olmadı. Bir örnek vermek olursak; bugün Türkiye'de bir TKP olayı vardır. TKP'nin tarihi yaklaşık 70 yılı bulmaktadır. Tarihinde bakıldığında bu partinin damla, tasfiye-reformist ve sosyal-şoven bir parti olduğu görülecektir. Denilebilir ki, TKP, Türkiye ve Kürdistan devriminin gelişmesine önüne sürekli bir engel olmuştur. Programıyla sosyal-şoven, politikasıyla teslimiyetçi, ideolojisiyle revizyonist-oportünist bir kişiliği vardır. Bu partinin 70 yıllık geçmişinde ne Türkiye ne de Kürdistan devrimine en ufak bir katkısı olmamıştır. Ortalığı sulandırmak, engel olmakta başka Buna rağmen TKP'nin önderleri Haydar Kutlu ve Nihat Sargin isimindeki iki unsur Ankara yoluyla tutarak kendi eliyle TC'ye teslim oldular. Teslim oldular da sınıf mücadelesini mi geliştirdiler? Toplumsal bir muhalefet mi yarattılar? Hayır hayır hiç birisini! Ama ne yaptılar? Sahte burjuva demokrasisini kitlelere yutturmuş, halkı aldatmaya çalıştılar. Daha Ankara'ya iner inmez, "Bizim PKK ile hiçbir ilişkimiz yoktur" dediler ve bununla da övündüler. Belli ki, bunların hiçbir komünistlikle, sosyalistlikle bağdaşmaz.

Evet bu durum sosyalizm açısından anlaşılır ve doğru olarak kabul edilebilir, açıkta ki, bu ki unsurun yaptıkları Türkiye ve Kürdistan halkları ile devrimci hareketleri tarafından hep lanetlenmiş, ihanetle değerlendirilmiştir. Bu gerçeğe rağmen, bu ki sözde önderin gelip devlete teslim olmaları devrimin nasıl bir lme kazandırdı ki, sosyalizm tarafından alkışla karşılandı; onları harifin zaman hak etmedikleri komünist payesi verildi, insan edildi. Her neyse sonuçta olay önemsiz iki unsurun Ankara'ya inmesi idi. Fakat burada düşünmek istediğimiz soru, "İşaret etmek istiyoruz Kürdistan'da katliam olur, sosyalizmden ses yok! Zindanlarda yüzlerce devrimci öldürüldü, ilçelerde de kendini yakarak şahit olur, sosyalizmin ses yok! Kürdistan'da PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi tüm dünya kamuoyu gündemine girer, farklı farklı güçler değişik tutum ve politikalar geliştirirler, sosyalizme yine ses yok! Ama iki tane örneği hiç olmasın! Unsur kendi arzusıyla gelir TC'ye teslim olur; işte bu defa sosyalizme büyük bir gürtülü kopalı Radyo, TV ve basın organlarında bol bol bu ki sözde önderden söz edilirdi Sanki bu ki unsurun elinde şifirli değnek vardı da, Türkiye'ye gelip cezavine girelseler devrim yapacaklardı. Oysa otlak otlaklar besbelliydi. Geçmişte ne yapmış-

lar, oysa yapacaklardı. Dünya devrim önderleri tarihinde bakıldığında, yurtdışında ülkelerine dönüş yapıp devrim mücadelesinin başına geçeniğin sayısı az değildir. Lenin de yurt dışından Rusya'ya gelmişli, ama Çarlığa teslim olarak değil. Tam tersine, beraberinde ihlial getirmişti. Aynı şekilde Fidel Castro, Cabral, Ho Chi Minh vb. örnekler daha da çoğaltılabilir. İki tane unsur elbetteki sıkıyönetimlere karşı, bunlar hiçbir zaman ne Ho Chi Minh olabilirler, ne Castro, ne de başka biri. Ama bu noktada, hata yapmaması, yanlış yapmaması gereken sosyalizmdir. Tabii bunlar, hata olmakta değil kalıplaşmış birtakım politika ve bazı sapmaların yansımaları değildir...

Mektubumuz sonuna yaklaşıyor. Buraya kadar, bir yıldır süren kölelik zincirlerini kırmasıyla başlayan, sonsuzluğa dek sürcekmiş gibi görünen, rejim uykuından uyanan bir halkın özgürlük mücadelesini ve bir anlamda trajedisini, öte yandan bu durum karşısında sesizliği gömlen sosyalizmin durumunu tartışmaya çalıştık!

Görüldüğü gibi, bu mektubumuz, mektup olmakta değil de adevta bir değerlendirme yazısı oldu. Ama bu, aynı zamanda biz savasçılarımızın ve tüm halkımızın sesidir. Şimdi, senin şahsında SSCB Komünist Partisine ve Tüm Sovyet halkına seslenmek istiyoruz. Bu sesimizi dolap ve çekmelerde boğarak değil, onun Tüm Sovyet halkına ltececeğini olan tam güvenimizle diyoruz ki, bugün kan emici düşmanlarımız karşı da bir var olma ile yok olma savaşını yürütüyor. Emperyalistler, sömürgeciler, halkımızı topekun yok etmek ya da kimlikless bırakmak ve kendi kirlili pençeleri altında tutmak için ne lazımsa onu yapmaktadırlar. Halkımız ise, sosyalizm ile bütüneleşmek, kimlik kazanmak ve dünya başımız ve özgür halkızın içinde yer almak istiyor. Halkızın, sizlerin ve tüm İleri-devrimci güçlerin ilgilerine, maddi ve manevi desteğine ihtiyacı var. Halkızın aynı zamanda sosyalizmin çıkarlarını temsil etme bilincine ulaşmaktadır. İstizler, halkızın en güvenilir stratejik ittifak gücüdürsün. Bu bağlamda sizlerden olan umut ve beklentilerimiz çok büyüktür. Sömürgeci-faşist düşman bize savsaklamak başka bir yol tanımamaktadırlar. Sorun, hiçbir yönüyle masa başında çözülecek bir sorun değildir. Nasahet yüzü sürece de, biz bu vesile kabul etmek ve kazanmak zorundayız. Görevimizin bilincindediriz. Fakat bugün yanımızda halkımız ve tüm halkların ulusal kurtuluş mücadelesine her zamankinden daha fazla bir ilgi, daha fazla bir duyurmalı beklentiler sizden. Yetersiz de olsa göstereceğiniz ufak bir destek bizleri güçlendirecektir. Halkımız, sizlerin yapacağı en ufak bir yardımı çok büyük bir manevi değer verecektir. Ve öyle sanıyoruz ki, Kürdistan, halkı böyle bir ilgiyi artık hak etmiştir.

Sizleri, bekleyen enternasyonalist görüp ve sorumluluklarımızı göreb, Bolşevizmin bu alandaki gereklerini de yerine getireceğimize olan tam güven ve inancımız selamlar. Ekim Devrimi'nin 71. yıldönümünün bugün için iyi bir vesile olması için de, şahsınızda Sovyetler Birliği Komünist Partisine ve tüm Sovyet halkını sıcak bir savaş içinde olan bir halkın tüm sıkıcılığı ve en içten mücadele duygularıyla kucaklamaktan gurur ve mutluluk duyarız.

20 Eylül 1998

Eskişehir Özel Top Cezaaş Muzaffer AYATA

PKK 10. Yıl Gerçekliği ve Görevler

Baştaraf 1. sayfa

Bu tip zeminden özelekle, yoğun bir bilincizlik ve alanca karantik yapılandırma için, çok karantik ilikler içinde olanların önder diye ortaya çıkmaları olasıdır. Biraz kurmaz, biraz insanlarla oynama sanatında usta ve demagog oldukları mu bu tipler burada rahattıkları gemilerini yütürürler. Kitlelerin üzerinde her türlü bası ve sömürüyü uygulamada başarılı olurlar. Özelekle, da-yandıkları güçlerle bunu siniriz bir biçimde gerçekleştirebilirler. Bunları dizginleyebilecek bir arkı kuvvet de olmadıkları için; burada, küçük, oldukça geri ve gereksiz olan ve belki de toplumun en tortu kesiminde yer alan birisi, kendini rahattıkla kral yerine koyabilir. Çünkü toplum temel değerler konusunda kendini savunmada o kadar eritilmiş ve tükenmiştir ki, en tortu tabaka ve buradan çıkan ögelerin, en kırıllı iliklere bulması oldukça kolaydır. Dolayısıyla, bunlardan her düzeyde tipler çıkar. Zaten o toplamların büyük tahsilizliği de, bu tip adamların yaygın olduğundan ileri gelir. Bu, tam anlamıyla karantik bir dönemdir; demagogların, lümpenlerin, her düzeyde ahlaksızların, ikizlülülerin, düşkünlüleri cirat ettiği bir ortamdır. Böylesi bir ortam tüm yönleriyle yaşayan bir toplum da aslında en düşük dönemlerinden birisini yaşıyor demektir.

Bizim toplumumuzun da yakın dönemde böylesi bir düşkünlük dönemi her yönüyle yaşadığı bilinmektedir. Toplum kendisi olmaksızın çıkarılmış, kendisinin bilincine ulaşamamış, kendisine olmaksızın kastedilen, katliamlardan geçiren yapıları yönelik her türlü kurtarıcı girişimi de umacı gibi ele almış, bu temelde yapılmışta çekimlenmektedir, bunu kuruluşu bilene bir yola sokulmuş bulmaktadır. Birakalım doğru yolda kurtuluşu cabalarını girişmesini, yanlış yolda yaşamada da kendin admlarla ve gözükürce bir biçimde yürüyen böylesi bir toplumu bu yanlış yoldan çekmek bile başı başına büyük bir çaba gerektirir. Daha sonraki doğru yola sokulması, ancak bu tehlikeli oçuk oluşu yoldan onun çekme temelinde gerçekleştirilebilir. Bizim de şimdiye kadar öneli olarak harcadığımız çaba, toplumu bütün sınıf ve tabakalarıyla bir karantik uçuruma dökme yoldan biraz geriye çekmek, kendisi için kendisi olmak için doğru kurtuluş yoluna çekmek; bu konudaki çaba ve uğraşları yoğunlaştırılmaktadır.

Sık sık durumunu koymak ve izah etmek istediğimiz faaliyetlerimizin düzeyi ve mücadeletemizin sağladığı gelişmelerin neresindeyiz? İşte sürekli bu soruya cevap vermeye çalışıyoruz. Tabii ki, karşındayken ve onunla her düzeyde iştirik için olanların çok güçlü olduğu bir ortamdır; bu cabaların büyük engelleri karşılaşıcağı ve çok yönlü saldırılara uğrayacağı açıktır. Başarıyı yüksek boyutlarda sağlama surda kalsın, omulu çabaların önünün kesilmesini önlemek, bunun sürekliliğini sağlama için bile, yoğun bir çaba ve uğraş içinde olmak gerektirir. İşte açık olan bir ortamdır. Eğer bugün bu sağlanmışsa; bunu kendi başına büyük bir gelişme olarak görmüşse gerektir, durumun karakteri labi anlaşılır. İşte önderlik çözümleri böylesi bir ortam içinde ortaya çıkarırken, yapması gereken en doğru çalma, gerçekleri her yönüyle görmeye çalışmaktır. Tabii, bu iş birinci kısımdır. Ardından, kurtuluş yoluna sokulması gereken halk yıllarına, onun

çıkartılmasını her düzeyde temsil eden bir önderlik savaşımıyla karşılamak gerekir. İşte, PKK olayının tamamı burada ortaya çıkar.

PKK, Kürdistan'daki toplumsal gerçekliği, tümüyle ve çok derin tarihsel, sosyal nedenleri olan bir toplumsal kökünü düzürmek için ideolojik düzeyde yapılması gereken en bilimsel çalışmayla, siyasal düzeyde gösterilmesi gereken en aktif, mücadeleci, siyasi bir akım haline gelme ve siyasal akım olmayı sonuç alıcı, günlük pratik mücadele ve örgüt biçimleriyle sağlama konusunda ortaya çıkan, en bilincili, en cesur, en fedakar hareketler; önderlikler. Bu tanım, üzerinde daha kapsamlı incelemeler, araştırmalar yapılmaya değer. Bizim tüm gücümüzle birçok yönüyle yerine getirmeye çalıştığımız şey, bu uğurda büyük çaba sergileme ve sergilediğimiz çabamızın doğru yorumsuz ve sözcüslü olmaları. Bunun için her şeyimizi ortaya koymamız işe, işin bu tarihi ve vazgeçilmez özelliğindedir. Dikkat edilirse, sergilenen çaba, yediden yediye tüm toplumsal kesimlerin, tarihi ve güncelliğiyle alt ve üst yapıya içine düştürdüğü o büyük tuzak, kompo, katliam çemberini kırmak ve özgürlük atılımına imkan hazırlamak için sarf edilen bir çabadır. Bunun için de büyük fedakarlık gösteriliyor. Cesaretiler sergileniyor. Eşine ender rastlanılan direnişler koyuluyor. Bütün bunlar, doğrulara ve bir halk için en vazgeçilmez olana ulaşmak içindir.

Parti önderliğini kavramak demek; bunu, her düzeyde, her yönüyle kabul etmek demektir. Önderlik konusunda, yanlış inanca ölmek demek; kendini o çok yönlü ve çok gelişmiş, iflah olmaz özeleklilerden, başkılardan kurtarmak için, bu gerçekleri çok doğru kavramak, ve katliamı demektir. Her türlü yanlışın, geleneksellemiş yaşamın, ve adına yaşamak demek bile çok güçlü çektiğimiz; ahlaki ölçüler verdiğimiz; daha ahlakızlık, düşünce ölçülerine verdiğimizde düzensizlik, güç ölçülerine verdiğimizde alabildiğince güdücü olduğu ibaret olan b eksi yaşamızın taşıya etme ve o temelde de yenile katılmak, bu cananlığı gerçeğin kavranıp uygulanması mümkündür. Bizati katılmak yine ve devrimci bir gerçeklikli olmalıdır. PKK gerçeğinin ortaya çıkışı ve gelişimi neden her düzeyde önderlikli olmak durumundadır? Çünkü, ortaya çıktığı zeminden her şey başaşağıdır. Orada her şey düşmüştür. Yine, orada ortaya çıkan ve "ben'im diye, "önder" im diyenlerin, karantika uçuşan yarasalar, batakta çıkışın kurbağalar gibi ses çıkardıkları, toplumun en tortu yanını oluşturdıkları bilinmektedir. İşte, bütün bunları hiçe sayarak yerle bir etmek isteyen ve ona çağın yönlüklerini selesen; yine, en alta bulunan toplumu bu yönlüklerle çıkarmak isteyen bir ses ve çaba albette ki büyük ve önderlikli bir çabadır. Bu nedenle de, işin laf kısmını, demagogların bir tarafta bırakması, bunu yitirmek bakım, bakımını bilmek gerektir. Hemen hemen tüm halk yıllarımız; bütün toplumsal kesimlerin yaşamını, kanserli karakterleri görmek gerekir. Çürütülmekte sınır tanımaz, büyük bir tehlike olarak; iflah olmaz bir hastalık olarak görmek gerekir. Bunu derinliğe göremeyenler, bunu deşhete seyre demeyenler, devrimci olmazlar. Eğer bu hastalıkları bütün yönleriyle görülüp bundan kurtulmak

istenirse, orada da bir canlanma başlar. Sizler de sağlıklı bir canlanma yanık olmak istiyorsanız, her şeyden önce hastalıkları yapınız bir teşhisten geçirmeye geçirdi. Bu teşhisti yapmadıkça; insanlık ailesinin şerefi bir üyesi olmak; gerek ulus ve gerekse birey olarak buna ulaşmak asla sözkonusu olamaz. Büyük bir inatla, kendi eski gerçeği konusunda yanılmak, içine girilecek tehlikelerin en büyüğüdür. Bunun ne kadar derinliğe yansıdığına, bırakalım bütün toplumsal kesimleri, Parti sürecimiz için alınen ögelerde bile yansıyınca görüyoruz. Bu, toplum-

altındaki uyku sersemliğiyle yaşananların durumuna benzer. Aydınlanma hareketi, aynı zamanda bir gücüzülük döneminin hareketidir. Ayağı kalkmaları olanın, düşünce doğru yeni yeni gözünü açanın; gerçeklik karşısında uyusukluk geçiren, ama bundan kurtulmak isteyen hareketlerdir. İşinlar vuruyor gözlerine, ordan beyni biraz aydınlanıyor. Bu adam ne yapar? Uyanmaya çalışır. Uyanmaya çalıştığına da rengarenk bir dünyayı görür. Ondandır sonra yürürme, gezme başlar. İşte bizim de fikir hareketimizin başlangıcı ortaya çıkışı böyledir.

daki hastalıkların teşhisti ve tedavisini yapmak gereğini ortaya koyar.

PKK'nin bir bütün olarak önderlik gelişimiyle onun mensuplarının gelişimi aynı şey değildir. Birbirlerini etkilerler, ama aynı değildirler. Bu tanımdan sonra, biraz daha somutla yönelerek; her devrimci önderlikte çıkışı olduğu gibi, PKK'nın da önderlikli çıkışı başlangıcında önderlik, bir de siyasal bir grupla ortaya. Böylece genel halk yıllarımızın kaderini birinci derecede etkileyen konuma gelmiş oluyor. Bu nedenle de biz önderlik gelişimi bu yeni gelişmelerin içinde ele alacağız.

Partimizin önderlikli gelişimi için, bazı dönemlerden bahsetmek mümkündür. Biz bu dönemleri, Parti tarihizim sözkonusu edildiğinde, sık sık ilgilyoruz. Hareketimizin ilk dönemlerde bir ideolojik çıkış biçiminde olması gereğini nedenleriyle izah ettik. Çıkışın önce ideolojik yönünün ağır basması gerektirğini belirttik. Tekrar belirtsek; köleci bir uykunun derinliğe, ilk yapılmış gereken şey; gerek mevcut durum ve gerekse de neler olup bittiğini öğrenmek için girilecek olan aydınlanma hareketidir. Aydınlanma hareketi, ideolojik bir harekettir. Bir fikir hareketidir. Fikir hareketi gerektirir. Çünkü, önce olup biteni görmek gerektir. Kimlerin durumu nasıldır? Kimlerin yaşamaya hakkı vardır; kimlerin ölümcül uykudadır ve bir daha uyanmaya durumu sözkonusu değildir? İşte, bundan görme için aydınlanma hareketine ihtiyaç vardır. Aydınlanma hareketi, daha uykudan yeni yeni uyanan, ama göz kapaklarını zor açma fırsatı bulan ve yeni doğan güneşin etkisi

Alanca karantika, ilk aydınlanma hareketi olarak çağdaş aydınlanma yapayor, aynı zamanda, direnç toplumsal yapımızın ne olduğunu aydınlatmada ve tarihi gelişimini göstermede bu fikir hareketi rolünü oynuyor. Ideolojik faaliyetleri geliştiriyor. Ideolojik çalışmalarımız bizim kendi toplumsal gerçekliğimizi aydınlatıyor. Bunun nedenlerini ortaya koyuyor. Bu her aydınlanma hareketinin bir özelliğidir. Bu durumda, eğer durum çok olumsuzsa, yani hiçbir bahanelerle, ideolojinin bulunur durum kabul edilmez istenilmez; çıkış yollarının da geliştirilmesi, yani aydınlanma hareketinin yalnızca var olması tespit etmesi değil, o durumdaki kurtulmayı da önermesi gerektiriyor. Bu, sadece bir inceleme, araştırma göreviyle yetinmek değil, ileriye gönlüşün çabalarını da geliştirmek; yani bir program sahibi olmak anlamına geliyor. Durum tespit, inceleme-araştırma ile yapılır. Bu işin bir kısmıdır. Bununla sınırlı kaldığı mu, aydınlanma hareketi çeşitli akademiklere, üniversitelere yürütülen, entitütörelere geliştirilen bir entellektüel faaliyet olmaktan öteye geçmez. Bunlar da haka kapsamlı inceleme yapılabılır, eserler ortaya koyulabilir; daha gerçekçi bazı sonuçlara da varabiliriz. Ama bunlar, sadece durum tespiti yaptıkları için, geleceğe yönelik perspektifleri ortaya koymazlar. Yani siyasal bir program sahibi olamazlar. İşte bizim bu yıllarda benzer birçok grubun ve çevrenin geliştirmek istediğini tersine, onlardan farklı yönümüz olarak durum tespiti yapmak kadar, geleceğe bir perspektif sunmamız; bütün bu inceleme ve araştırma yetenekleri, ideolojik faaliyetleri ileriye yönelik bir siyasal akımın platformuna, programına dönüştürme sözkonusudur. Bu anlamda,

hareketimizin ideolojik döneminin aynı zamanda bir siyasal programla tamamlanmış bilinmektedir. Siyasal programa sahip olmak demek, geleceğe yönelmek; var olanla, gerçekleri tespit etmekle yetinmek; kabul edilemez ve halkın çıkarlarından yana olmayan durumu değiştirmek demektir. Bunun için halkın çıkarlarını esas alan temel yönlendirmesi sağlanmalıdır. Bu ise, halkın siyasal çıkarlarını programlaştırarak demektir. Halki kendi ekonomik, siyasal çıkarları doğrultusunda kullanırları karşı, onun kendi öz çıkarlarını görmesini sağlamak, bunu ona göstermek, mevcut durumun kabul edilmediğini ortaya koymak; halkın haklarını, ekonomik, siyasal çıkarlarını ne olduğunu göstermek. İşte, bu da bir devrimci, demokratik program, bir asgari programa ulaşmak demektir.

PKK hareketinin 70'lerin başından itibaren doğru, bir yandan yaygın inceleme ve araştırma durum tesbiti yaparken, diğer yandan bu durumun kimlerin çıkarına, kimlerin aleyhine olduğunu da tesbit ettiği ve o temelde tercihi yaptığı bilinir. Bu tericih zaten sınıf çıkarları temelinde ve onun önderliğinde yapılan ve gerçekleştirilen bir tercihtir. Bu, çağın en devrimci sınıfın proletaryaya olduğunu bir kez daha işaret ederken, bunun programını da ortaya çıkarıyor. Böylelikle, çok cürüti, cesaretiler, atak bir hareket olmaya doğru ilk adım atılmış oluyor.

Biz Parti tarihizim de dönem her yönüyle inceleme gerektirğini söyledik. Halen de yeterince inçelenmediğini, bundan gerçek sonuçların çıkarılmadığını söylüyoruz. Sorumlu Parti anlayışı, eğer Parti tarihizimde sağlam bir anlayışı; ondan da öteye, sorumlu, diyuari bir politik karaktere kendisini kavuşturamazsa, ondan kesinlikle hayati bir Partililik çıkamaz. Bu dönem nasil kazanıldığı insan iliklerine kadar işlenmezse, daha sonraki Parti süreçleri konusunda ne sağlam bir görüş sahibi olabilir, ne de adamların değerini takdir edebilir. Tabii, bunu takdir edemeyenlerin de, Partiyi sağlam bir çalışmaya bağlanmasında surda kalsın, sık sık Parti karşısına hizmet etmekten tutalım yetmez davranışları da Partiyi her zaman birçok sorunlu yüzüne baksın isten bile değildir. Parti birleşme demek; Parti tarihini özümsemek demektir. Bu karatın gerçekleri yerine getirmek gerekir. Çünkü, PKK'lileşmenin başkaca bir yolu yoktur. Bunun için de, objektif zemini tüm yönleriyle kavramak, bu zemine nasil subjektif, yani tam bilincine müdahale edildiğini, müdahalenin yüreğini ve beynini iyi yakalamak gerektiriyor. Biraz da olsa PKK'lik onurunu femail etmek istiyorsanız, bunu yapmamız zorundasız. PKK'nin ideolojik, herhangi bir biçimde kalınmayacağı sık sık belirtiliyor. Bir önderlik olayının da sözkonusu olduğunu söylüyor. Gafletli sürekli yaşamak, en kof bir durumu, utanmaz bir biçimde yaşamak demektir ki, gafililer enserlendir tuzaletir atılır. PKK hareketinde, gaflet içinde yaşamak için girilecek en alçağa bir durumdur. Bu gaflet durumunun, biraz da ince, kurmazca hesaplarla sürdürüleceğini sanmak, kişinin kendi mahfını bilmemesi birer hazırlamadır demektir. Görülüyor ki, biz, bu durumu Partiyi içinde yaşamak için; Parti konusunda, onun her dönemi konusunda yanlış inçelenmek içindir, her şeyimizi ortaya koyuyoruz. Bu

lamıştır.

Bizim de hareketimizin içinde kalıp da, hani bizim yetmez devrimci dedikimiz, eskiye bağlarını koparamayanlar, eskiye kopuşu köklü yapamayanlar vardır. Bunun için, akıllarına sık sık eski resmi düzeni, faşist-sömürgeci hakim ulus düzenini, yine ortacağın kalma kalıntılarını getirirler. Anababa ocağının tutalın asiret-kabile yaşamının özlemlerini çekmeye; bir yığın fudal kalıntıya takılmaktan —biraz borçluvalıya misine— burjuva bileşiciliğini özlem duyuyorsa kadar birçok bağla geçmeye başlarlar. Onlar Parti içinde, birkaçımın PKK'nın doğuş ruhu, yüreği, beyni, hareketliliği olmayı, onun farkında olmadan yaşamaktadırlar. Bunlar kimlerdir? Partimizin içindeki ikizlülüdür; Partimizin içindeki gerillilerdir; fırsat geldiğinde, hareketin önündeki zor duruma düştüğünde en erkenden bağkıldır, mürteçillği, gerillliği, gözkâbara bir biçimde yavaşca olanlardır. Onlar sadece çıkış dönemlerinde ortaya çıkmazlar. Bile, en az çıkış dönemlerinde ortaya çıkarlar. Sadece direniş dönemlerinde mürteçil yapmazlar. Bunlar, asıl mürteçilli hareketin oluştuğu, bazı değerleri topladığı, bazı değerleri artık yeni düzenin temelleri haline getirdiği dönem yaparlar. Bunlar pusudadırlar, mevzidedirler. Fakat dümana karşı savaşmak için değiller, bunlar Partinin zor günlerinde, ona darbe vurmak için mevzidedirler. Bunların göç düşmansında değiller, Partinin yürüyüşündedir. Yürüyüşte bir çarpıklık, bir düğme oldu mu, mevziden bağkıldırılar; "biz varız, durum" derler. Partiyi tutmak ve ele geçirmek için bunu yaparlar.

Oldu mu böyle düğmeler? O oldu. Cezaevi dönemi böyle zor bir dönemdi, bir yıl-kalın dönemdi. Böyle pusuya oturanlar vardı. Tarihini biliyorsunuz. Hem de "limi-lim PKK'lilik" adı altında en çılgınca karşı-komünler Parti direniş mevizisini düğürmek istedikler. Ve ancak böyle bir karşı direnmeyle Parti savunuldu, bu halinlerin yüzü açığa çıkarıldı ve layık oldukları yerlere oturtuldu.

Diğarda da vardı böyleleri. Bunlar yılarca yıl bir Partili olduklarına inanmadık için her türlü yağcılığı, soyarıtlığı, sahteliği ve ikizlülülüğü göstermekten çekinmediler. Ama zor anlarda, özellikle harekete ilişkin ölümlü bir darbe yivcediği sandıkları durumlarda kenar çirpmaya başladılar. Bunlar bu durumda, "gün bizim günümüz, keşal günleri geldi" deyip ortaya fırlayarak arkadaş hançerlediler. İste PKK'yı ele geçirdik" dediler. Buna tam söyleyemediklerinde de "limi-lim", daha demokratik, daha insanlık PKK" diye fırladılar. Bunlar en aşmeğin sahipleridir. Bunlar Partinin omlu yolda yürümesini için hiç baka harcamayan, hep sinece yerleşen, sinece oturan, sinece mevzilenen ve günü geldiğinde de böylece öne fırlayarak hareketi ele geçirmek, o almazsa bir kanadını çekmek, bir hizip oluşturmak; o almazsa bir darbe vurmak isteyenler; o da almazsa, düğmanını yanna kaçarak "yine de verdiğimiz size vana verdik" diyenlerdir. Bunların örneklere hareketimiz safında da çıkmıştır. Tarihi bir çağrışım yaparken, bunları bugün daha iyi anlamak mümkündür.

Direnış dönemlerinde bunlar daha yaygınca ortaya çıkmış ve bu çok olağandır. Her dinsel ve siyasal çıkışın ilk dönemlerinde mürteçil arzular. Geriye çarp edenler azdır. Neden? Çünkü fazla zorluk istemez o dönemler. Ne de olsa bir aydınlanma dönemidir.

PKK için

Kürdün ölüm fermanını yırtın sen
Tutunacak dalmızın sen bizim.
Tüm cihana "Kürt ölmedi" dedirten
Gür sesimiz, balımız sen bizim.

Sen sevgisin, emeliğe yar oldun
Aydınlıkın, sen ışıkın yar oldun
Vatan için çepeçevre sar oldun
Kanadımız, kolumuz sen bizim.

Sen anasın, halkımıza kol veren
Sen özusun ölü can'a can veren
Sen baharın Kürdistan'da yeşeren
Esen hayat yelimizin sen bizim.

Yığıt harmanısın, sende hası var
Sen şehit kansın, onun süsü var
Sende emek, ekmeç, barış eseli var
Peleşimiz, balımız sen bizim.

Ama, hareket ölüm-kalım savaşına döneme girerdi mi geriyeye çarklar daha fazla olur. Çünkü, bu yıllar yaman yıllardır; "ya direnme ya ölüm" yıllardır. Direniş yaşama güdürür. Bu yıllar PKK'de gerçekleştiren tarihin ender tanığı yıllar olarak yaşamıştır. Gerçekten çok büyük direnişler bu yıllar kuratılmıştır. Aynı zamanda, büyük ihanetler de bu yıllara dayatılmıştır. Böylece daha iyi anlaşılıyor ki, yine PKK'nın gelişimi çok doğru bir yoldadır. Tarihe yararış bir hareket olmanın bütün vasıflarını taşımış sözkonusudur. Aynı meyle de, direnmenin sinirliğinden bahsetmek gerekir. Direniş öncesinde şahısında temsil edilmiştir. Bunu da yadigarlamak gerekir. Çünkü, her tarihsel hareketle olduğu gibi, öncelikli Öncü kavşını kanıtlanmadık, bütün sendasın yöntemleriyle kendisini yetkinleştirmiş halka kendisini yetkinleştirmeden halka kabul ettirmiş, ilk direnişler, düğmanın bütün dayatmaları karşısında ayak kalmak kabiliyetini göstermezle, zaten öncü safına layık olamazlar. Bunlar bilincleriyle, cesaretle ve fedakârlıklarıyla, ustaca savaşım yöntemleriyle ayakta kaldıkları ve sağlamlaştıkları, yürüyüşü başarıyla yürüttüklerini gösterdiklerinde, ayağış kaldırmak istedikleri halkın kesin onayını kazanırlar. Neden kazanırsınlar? Buna yıl bu kadar yaman savaşanlar, elbette ki her şeyleriyle temsil ettikleri halkın yüreğine, beynine çok kolay girerler. Böylece de onun yürek desteğini sonuna kadar sağlarlar. İşte PKK'de gerçekleşen de budur.

Bizim bu direniş yıllarımız, bugün on yılımı dolduruyor. Anlımırdı, tarihidir. Gerçekleri tam yerine getirmişti. PKK çok sağlam bir öncü olduğuna kanıtlanmıştır. Tarihte, Bolşevikler de dahil, çok az hareket, yalnız bu biçimde öncüye savaşarak kendi doğrudurunu; ayakta kalmaya ve yaşamaya hakkı olduğunu kanıtlanmasa sözkonusu. Öncünün, Türk egemenlik sistemi gibi bir gücün vahşetine karşı direnmesi gerekçeten destandır. Ancak, büyük dinlerin doğuşunda, ancak böyle siyasal akımların doğuşunda benzerlerinin bahsedilebilir. Bizde de gerçekleşen budur.

Halkımızın derin tarihi sorunları ve kurtuluşunun mucize kabillenden olması, ona bu damgayı vuruyor. Halkların gündeminde böylesine devrimci bir öncü çıkışında, öncü böyle olmak zorundadır. Çünkü, böyle olmak için karakteri gereğidir. Böylesi olumsuz durumlarda bugün bir biçimde yaşayan halkların bağında büyük altüst oluşlar yaşan-

Sen özgüçün, Kürt halkına yaslandın
Sen bilimsin, leninizme beslendin
Güller takın, bin bir renkte süzeldin
Yeşillik, almızın sen bizim.

Sen güneşsin, doğdun Kürt dünyasında
Hıncımız, öfkemiz yar sesinde
Evrenin ortak emek bahçesinde
Açan kızıl güllüğümüz sen bizim.

Sen şimşeksin, kör geçeye cakarsın
Sen yağmursun, tüm kırları yakanın
Bağımızdır deryasına akarsın
İrmağımız, selimizin sen bizim.

APO gibi plingın var, bazın var
On'u izler yığıt ölün, kuzun var
Hepenin de sana bir tek sözü var
Dönülmenin yolunuzun sen bizim.

madan, onların önünde büyük yığıtlıktır, kahramanlık sergilenmeden, onları yukudan yandırmak mümkün değildir. Onları yürekleri binlerce yıldır pus bağlamıştır; beyninlere gerekçeten dumura uğratılmıştır, düğmenize duruma getirilmiştir. Onları yeniden sarsmak için, öncü büyük savaşımı vermektedir. Öncü kahraman olacaktır. Öncü destansı direnişleri sergilemektedir. İste bizim de yürüttüğümüz budur. Ancak bu, bizde yürekleri biraz harekete geçiriyor. Düğmeneye zorluyor ve ardından da harekete geçiriyor.

Bu yılların karşı-saldırıları da elbette ki yaman olmuştur. Devlet, resmi iktidar, tüm güçleri ve olanaklarıyla saldırıcağıdır. Saldırıları da, biliyorsunuz; klasik öncü yöntemleriyle savaşışka savası. Sıkıyönemli, askeri idare vb. nesil varsa, hepsini kullandı. O tarihin başında mecler varsa, hepsini çıkardı. Hepi seferi savası. Sönsü alamadı. Bu seferi savası özel savasına dönüştürdü. Özel savaşın başajında ne varsa, yine kendisinin tarhinde de vardı, uluslararası çirkliliğinden de bahajında ne varsa onlar da aldı. Birkaç yıldır kullanyor. Bu ne demektir? Karşı-devrimin her yönüyle kendini bir öncü-kalim savası içinde tutması demektir. Bu için bir yönüdür. Bunun da nasil geliştirildiğini biliyoruz. Diğer yönü, işbirlikçilerin durumudur. İşbirlikçilerin durumu, direniş yıllarında daha değışik bir hal alıyor. Saldırıların ideolojik saldırılarına daha geniş birliki saldırılarına dönüştürdü. Nasil ki, düğman direniş karşı sadece ideolojik saldırılarına yetinmiyor. askeri-siyasi bir saldırıyla da eşlik ettiriyor; işbirlikçiler de, yalnız ideolojik saldırıyla yetinmiyor, yavaş yavaş fiili saldırı birlikleri ortaya çıkarmaya başladılar. Bu fiili saldırı birlikleri, siyasal kuvvetlerden tutalim milis çetelere kadar bugün çeşitlenmiştir. En son olarak da, biliyorsunuz, emperyalizmle faşist Türk sömürgeçliği resmen işbirliği yaparak, özünde hareketimize karşı yürüttükleri saldırıya uluslararası boyutlar kazandırdılar. Birliki gibi, işbirlikçilerin ilk saldırı birliki, kompo örgütleri gelmiştir. Sterka Sor, Tekoşin vb.'den tutalim hakim ulusal kaynaklardan bir yığın sosyal-söven grupçuk da vardı. Bunlar, okun uşun hep direniş çıkışımıza yöneltmek istiyorlardı. Daha sonra, çok çeşitli sahte birlikler oluştu. Özellikle, silahlı mücadelemin yeni bir aşaması olan 15 Ağustos Atılımı döneminde, bu daha da çeşitlendi.

Bir yandan komünist partisiyle "Sol Birlik"ler adı altında sahte birlikler

inşa edilirken, ilkel milliyetçilik ve daha geri ögederden milis çete oluşturuldu. Bunlar daha çok askeri nesil karşıym deme tahelinde, resmi düğmede söz verdiler ve resmi düğmede görüştü. teslimiyete de o temelde gittiler. İkel milliyetçilik ise giziden yürütüldüğü görülmeye —ki, bu görüsmeler en üst düğmede ve resmide; bu açık bir biçimde gazetelerde de yansıdı— kurduğu ilişkililer günümüzde en üst düğmede resmi ilişkiler biçiminde geliştirilmektedir. Bunlar düğmana karşı mi savasıyorlar? Hayır; düğmanın kolkola, onurlu bir davranış olarak gördükleri teslimiyete ve işbirliği övüyorlar. Hem de neye karşı? Elbette ki, PKK'nın direniş karşı. Bütün bunların yanında düğnen özel savas yöntemlerinden öne, özel vailikler, orduarın sağa edildi. Bunların emirlerine yepeni teknikler verildi. Korumucu sistemi, yani yerli milis-çeteliçilik açığı yasalarına geliştirildi. Pismanlık Yasaları yine açık milis güçler oluşturuldu. Bunlar, düğmizda resmi iktidarı ve işbirlikçilerin siyasal saldırı ve askeri faaliyetleridir.

Bu yıllarda üzerinde daha da öneme durulması gereken bir konu da, işte buna nasil karşılık verildiğidir. Ortaya çıkan birkaç provokasyon hareketinin tarihi biçimdir. Silahlı mücadelemizi arkanı bırakmamak; sadece onunla da yetinmeyerek, Partinin bütün direniş özüne saldirmek için, ıbaroktan tutalim arkadaş hançerlemeye ve kompiçululuğa kadar sine, ikizlülü, pusuda yatan, zor bir dönem sözkonusu olduğunda hemen basını uzatıp Partiyi ele geçirmeye deneyen, bunları en utanmaz örneklereyi sergilemekten çekinmeyen yayın girişimelerine tanık olduk. Bu girişimelerin nelerden ibaret olduğuna da Parti tarihimize iyi bakarak öğrenelimiz. Bunlar kimlerdir? Bunlar, eski düğman temsilcilerinin resmi iktidar düğmeyeçil ajantlarından tutalim daha eski düğman işbirlikçileri, temsilcileri ve hakim ulusun dolaylı temsilcileri olabilirler. Yani objektif ajantlar diyorum siz bunlara. Yerli işbirlikçilerin en kalantarlarından, en küçük ara tabaklarından kaynaklanırlarına kadar, onların dolaylı temsilcileri olabilirler. Yani, sosyal-ajant çevremin, sosyal-ajant yayının içimizdeki objektif ajantlarıdır. Bunların gönlü Partiyeye rahat değildir. Tek kelimeyle bunları anlamak istiyorsak; Parti içinde hastalar, huzursuz olanlar, Partiyi kendilik için siğmek, bir kurtuluş aracı olarak görmeyenler hepisi böyledir. İçimizde böyleleri vardır.

Ben bunların qafı olduğunu söylerken, çoğu beklide yüzüme

bakıyorlar. Çok açık söyleyorum; Partiyeye rahat olmayanlar, Partinin silahlıya savaşmamanlar, Partinin kendisine emanet ettiği değerleri savunamayanlar; bu konuda her türlü gafleti, aymazlığı yaşayanlar kimlerin temsilcileridirler? Bunlar biz adabata bilirler mi? Her türlü dedikodu ve ikizlülülüğü sergileyenler, Partinin ahlakıyla uyumayanlar, Partinin yürüyüş tarzına ayak uyduramayanlar, her türlü boğunculuğu sergileyen marifet sayanlar, emir-komuta sistemine gelmeyenler, özü katilimayanlar, Partiyi bir kiblegah, kutsal bir kabe olarak görmeyenler eski düğman temsilcileridirler. Ve bunlar fırsat buldukça, her zaman irtida hareketini düzenleyeceklerdir. Düzenleyeceklerdir. Üzerlerine ölü toprağı serpilmiş bunlardır. Yürekleri kaskatı, aslında yaygın denilen şeyin de çok uzadıdır. Serseri mayın gibi duruyorlar. Bunları yadırgamıyoruz. Bunlar çıktı, daha da çıkar.

PKK'nın içinde PKK'yı altmek, birtirmek isteyenlere birçok yönleriyle değinmeye çalıştık. Aslında onlar da bu konuda çok bilincisiz ve biraz da ukaladırlar. Bunların değersiz kesimlerdir. Ay-mazlık, faşist, duyarsızlık, bunların bir özelliğidir. Şayet iyi mücadele etmesin bileseñler, iyi bir kılı, iyi bir hizip oluşturabilirler. Ve biz bunları daha iyi savasabiliriz. Ama bu yığıtlığı de gösteremediler. Bunlar çok kokacıkara, çok düğküne ve yatalakça. Parti içinde kalmayı yeğlediler. Bizde, bunların durumunu biraz daha anlamızına hizmet edecek safi budur.

PKK'de gelişen, bir önderlik olayıdır dediğim. Zordur, çok büyük baka işiyor. Gerçekten insanın bütün yeteneklerini kullanması iştiyor. Bu doğru, fakat bununla kazanılan büyük bir halin yaşamı sözkonusudur. Bununun bir halk kazanıyor. Bununun bir ölümkazanıyor. Bununun bir lehinözümlenmek isteniyor. Halkların adına, büyük öğütleri ve siyasal akımlar adına —ki, bunların hepsi bir sınıf, bir halka, bir ulusa, insanlığı hizmet eder— yöle çıkarılır, beynlerinde ve yüreklerinde savası böyle geliştiriliyor.

Ben ortayda insan tanımıyorum. Karşıda olanlar bütün yürekleri ve beynleriyle saldırıyor. O halde, ondan kurtulmak isteyenler de aynen öyle karşı koyarlar. Bu arada ortada olanlara gelince; aslında bunların da varlığını biliyoruz. Objektif bir temeli olduğuna da biliyoruz. Yine, insanlığı önemli bir parçasını temsil ettiklerini de biliyoruz. Ama bunlar her zaman; yandırlar. Her zaman altkileriyle isteklerinin izdüşümünü temsil ediyorlar. İzdüşümü de gerçek değildir. Gövdelerini yazı ezilenlerden, yarı da egemenlerden teşkil etmiş; peki bu bir kişilik olabilir mi? Beyninizin yazı ezilenlerden, yarı egemenlerden yazı çalısın; bu beyin sağlığı bir beyin olabilir mi? İşte bunlar böyle olabilirler. Bizde böyle olanlar bunu bilincine yavaşlar, bunu bir orta sınıf hareketi biçiminde, ara tabaka hareketi biçiminde organize etseler; bazı geçiş dönemlerinde ılları de faydalabilir, iktiler olabilirler. Kendileri için değil de, egemenlerin artık kendilerini yönetemez durumda oldukları, ezilenlerin de yönetime çıkamayacak kadar zayıf oldukları geç dönemlerinde bu ilişkin izdüşümünü yaşayanlar, kütüvara da gelirler. Örneğin bir Rus devriminde, Krenski gibi. Krenski iktidara da geldi. İki hareketin dövmesi altındaydı. Karşı-devrimci gelişim; toprak sahipleri ve yöksül burjuvaziyi, proletaryayı ve yöksül köylülüğün arasında kaidi. Bir geçiş hükümetini inşa edecek iktidar ol-

canlıca konuşa hacarçayış ister. Bu iy görülmelidir. Bu konuda kesin yeterli bir çalgıma ister. En ağır teorik sorunlardan tutalın em çarçılı günlük işi gözükme, ama çoğunun da farketedilmiş pratik konulara kadar her konuda başarı ister. Ben tüm bunları var gücümle, nefes nefese bir çabaya sığdırmak isterim ve bu büyük bir hizmettir.

Bizde önder birinci adam, ikinci adam vb. pek sözkonusu değildir. Bizde tümüyle hizmet, halka, Partiyeye aşama üstüne aşama yaptırıldığı belli önderliğe yavaş yavaş bir ortaya çıkar. Ancak bunlar tüm bu konulardan habersizdirler. Bunlar için önemli olan; kendilerine göre bir gelişme var ve onun en üstünde yer almaları gerekiyor; ne de olsa paşalık ruhları vardır. Ne de olsa böyle yetiştirilmişlerdir; zaten öyle bir eğitimleri de vardır. TC eğitim okullarında her çocuğa Atatürkçülük anlatılır; Kürt işbirlikçilerinde bu tip öğelere sürekli ailelerinin en ilerisi, en yeteneklisi, önderi gözüyle bakılır. Bunlar da bu bebek halleriyle önderlik tutkuları içindedirler. Öyle gelirler ve kendilerini de öyle ele verirler.

İşte böyle geldiler safalara; önderlik tutkusunu, Atatürkçülüğünde öğrenmişler; önderlik sevdisini ana-baba ocağında öğrenmişler. Emek sevgilerini bir yana, emekle en ufak bir ilgileri yok. Üstelik, "ben önder olmaya geldim" diyorlar. Şimdi dışarda da bunlar var. Bunlar önder midirler? Halkı faşist sömürgeciğe peşkeş çekmek, emperyalizmin iliski sahasında kulaç atmak, diplomatik, siyasetçilik midir? Gerici iliskileri yaratmak ve kurumsallaştırmak; birakalim halk önderliğini, buna sonuna kadar karşı olmayı ifade eder. Dışımızda bunların nasıl geliştirdiklerini biliyoruz.

İçimizdeki durum bundan farklı değildir. Partimizin ilk çıkışında kendilerini fazla ele veremeyenler, önemli direniş anlarında, bunların yüzünü daha iyi farkettiklerimiz zor dönemlerde kendilerini açığa çıkarmaktan alkoyamıyorlar. Partimizin özellikle kritik bir dönemi olan 1985'ler sonrasında, sonuç almak için daha da utanmazca tutumlara giren bunların şahıslarını fazla sözkonusu etmeyeceğiz. Burada önemli olan, bir eğitimdir. Belki bunlardan bazıları düzeltilebilir de, ilah olabilir de. Ama sonuna kadar denetimimiz yürütmücektir. Biz, bir insan düzeltmeye yolumu kaydukdüka, ben her gün onun ayaklarına da giderim; eskinin en olumsuz tipi de olsa, biz hizmete snir tanımıyoruz. Yeter ki bunlar, olumulu yünden bir adım atsınlar. Baştan da bunlara yaklaşımlım böyleydi. Bunlar kendilerini bir şey sanıyorlar. Halbuki bu bunlara sürekli izah ediyorдук. Biz salırmızı yüzüklerinden ibaret görürken, buna katılmak isteyecekler gerçekten yüksek ilgi göstermek isteriz. Bize ilgi duyan bir polis eskisi bile olsa, onu daha düzeltileceğimize güvenimiz çok olduğundan, ona hizmet ederiz. Çünkü dünayımız yücödir. Dünayımız katılmak isteyecekler ardına kadar kapılar açık olacak. Bundan daha doğal, daha yüce bir yaklaşımlam olamaz. Bunlara da bu temelde yaklaşlaştık. Madem ki yeni bir temel atılıyor, buyursunlar gelsinler, ama bu adım atış karşı-verdim adına ise —direkt veya dolaylı olabilir—, elbette o zaman yolaşımı koparacağız. Elbette ki, dur duyacağız. Bu faaliyetlerini daha da sinace yürütmüceğimize dünyayı başlarına yıkacağız. Bundan daha doğal bir şey olabilir mi? Açık ki olamaz.

Demek ki, bunlar ortaya çıkan ve yadrganmamış gereken bir

kol hareketi oluyor. Bunlara kalıyış, herbirisi bir karşı hizip hareketi olabilirler. Her birisi bir blok olabilirler. Denemesini yapmadılar mı? Yaptılar. Hiziplilik yaptılar, ama tutmadı. Bloklar oluşturmamış istedikler; birbirleriyle en amansız "ekabet" içinde olanlar daha çoklaşmaya girmekten kendilerini alkoyamadılar. Ama burası Kürdistan, Çarlık Rusyası değil. Çarlık Rusyası'nda bloklar kurulur; açık kururur. Ağustos Blokları ve diğer her türden grup, hizip ortaya çıkabilir. Ama Kürdistan'da her şey o kadar geri ve duruma yadırmıştı ki, hizibi de, bloku da çok siliik kalıymıştı. Dolayısıyla bunların da hizibi ve bloku çok siliik kaldı. Ama yapmadılar da değil. Nasıl yapmadılar denilebilir Birbirlerinden en çok rahatsız olanların olumulu bir Parti ögesi karşısında derhal sal tutuklarına illişkin elimizde çok örnek var. Kendilerinin üstünlükleri, komarını biraz düştüğünde, her türlü ilkesiz illişkiye girmekten çekinmediler. Hempehriliklikten tutalın, Partilerden rahatsız olan herkesi bu dönemlerde görme ve geçici birtakım illişkilerle durumunu korumaya kadar, birçok denemeyi yaptılar, yapıyorlar. Partinin merkezi konumunun güçlenmemesi için, çok rahattıkla başarabilecekleri halde, görevlerinin gereklerini yerine getirmiyorlar. Bu ne demektir? Bu da bir hiziplilik biçimidir. Parti gelişmesin, kendilerine yine imkan çıkan diye işletiyorlar. Tabii bu hesapları da ters tepecektir. Bu katılmamız bir şeydir, ama bunlar için önemli olan, kendi gittikleri yol, işlikleri ve çıkarlandı. Bir defa büyüklüklerine inanmışlardır. Bunlar kendilerini ilah sanıyorlar, "PKK gelsin bana çalgısın" diyorlar. Adam eğer bu konumdaysa, yapılacak iş, elbette ki bunların teşhir ve tecritini yapıyaktir. Bunlar uzun süre faaliyet gösterdiler. Biliyorsunuz ki, Parti bunların durumlarını 1983'lerden itibaren açmaya çalıştı. Açmaya çalıştıçça, gerçeklerini daha boyutlu olduğu ortaya çıktı. III. Kongre sürecini ve özellikle daha sonraki süreci, daha derinliğine incelemeli ve araştırmalıdır.

Bunlar, daha çok PKK'nın dar anını, güçsüz dönemini aşılararak, aslında gerçekten PKK'nın büyüklüğünü, gelişim gücünü görmeyerek hareket eden gaffillerdir. Ve kendilerini daha fazla adadarak, konularını büyütüyorlar, biraz da ilkiyüzü devranrak, demaçoyle çok sığınarak, sahte yaşıllığı gösterileriyle, "levet fedimcilik"ten tutalın sayarsız, duydusız meseleler inşa etmeye kadar; yani Partiyeli bu biçimde sahteciler etmeye kadar kendilerini çeşitli yöntemlerle güçlendirdiklerini sanıyorlar. Varlık sahtibi olduklarını sanıyorlar. En önemli bektentileri de, bildinçli gibi, Partinin gerçek, resmii, ilmi yürütme önderlik gücünü, kadro gücünü çalgırmamak; düştürmek, bütün olumulu çabalarnı boşa çıkarmak. Gerçekten de, hepsininin gözleri PKK önderliğini devriplendirmeye odaklıdır. Eger böyle bir şey olsa, bu yürüklerine büyük bir ferahlik getirecektir.

İstikbal gülerimisi geldi çatı. Şimdi biz bunu bütün Kürdistan'da yaratıyoruz. Halkın giderek yücelen, bir maddi güç haline gelen eylemleriyle bunu yaratıyoruz. Eskiden kendini güç sayan ağda, asiret gibi çeşitli çakar odakları, işbirlikçileri deralıyor. PKK önderliği bunları yalnız Orta-Kuzey-Bati Kürdistan'da değil, bütün Kürdistan'da deralıyor. Ve gerçekten de hepsininin beynine sanki bir ağır girmiş gibi rahatsızlık içindelerdir. "Ne olacak" sorusu, bunları için için kemiriyor. Ve çok iyi biliyoruz ki, PKK önderliksel gelişimi durursa

bunlar bayram ederler. Kaldı ki devlete davetlice çıkardılar. "Devlet, PKK'yle yine basademiyor" diye en çok üzülen bunlar. Ve daha simdiden çok hazırlıklarını partiyeden tutalın ilkiyüzüye Partiyeye dostluk gösterisinde bulunmaya kadar tedbirler de alıyorlar. Bunların en örgütlüleri bunları yapıyor. Kürdistan çapında bir yandan komployu kuyusunu kazartırken, diğer yandan sahte dostluk elini uzatmaktan geri kalmıyorlar. Çok iyi biliyoruz ki, bize karşı ölümlü kalm savaş içindelerdir. Ve bir fırsat bulurlarsa, bizi boğarlar. Açık miliyetçi, küçüğü-burjuva grupçuklarından tutalın tek tek düzeydeki ağalara kadar, hasta alle reisliklerine kadar bu böyledir. Normaldir; zira, PKK sahsında büyük bir önderliksel gelime vardır. Ve bunların ahlakı, gelenekleri, çıkarları kırılıyor.

Bir alle reisli diyor ki, "Reis benim, PKK de nereden çıktı..." Eskiden şöyle diyorlardı: "Bizden daha büyük ağcı olur, PKK nerece çıktı..." Ağalık bunlarda bir güdüdür; bazen sarstın mı, kıyamet koparabilir. Bunların ağalıkları zorlanıyor. En yoksul kesimlerde bile böyle ağalıklar var. Kendilerini bir şey sanıyorlar. Adam gerilladır; ama tutkusuz, eski gelenekleri vardır. Bazın eskintir, gerçeklerden daha fazla hüküm ıra eder, ilkiyüzü üzerinde ötle ille bulunur ve bizde bu daha da azla böyledir.

Bir toplumsal yöreğildir ki, işte, bunların en örgütlüleri elbette ki, Parti Önderliğine karşı kıyasıya bir savaşım yürütecekler. Bu savaşım hedefsadır. Sayısız öge taratından, sayısız biçimlerde yürütüyor. Zaten her gün bu daha ileri boyutlarda karmasıkkıllara da gösteriyor. İçimizde de aslında benzer bir savaş vardır. Diştaşı sınıf savaşımını, ulusal direniş safırlarındaki savaşımın Parti içinde de nasıl geliştinçli görmek gerekir. İçteki mürceler bugün, "mümin" işi gözükseler de, yarın kesinlikle mürcetle ocaklarını simdiden görmek gerekiyor. Bu işi yapmak önemli. Çünkü yarın PKK hareketini aradık hançerlerdir. Demek ki yarın zor bir duruma düştüğümüzde bunların mevziden fırlayıp karşı safırları başlarını tutmalarını için simdiden bunların mevzilerini daraltılacak deraltılacak; bunlar mevzilerinde sıkıştırılacak sıkıştırılmak, ve bektedikleri gün gelmeden açığa çıkıp birtirmek gerekir. Çoğu bu mürcetçiliği önyargılı yapıyor; utanmaz gelenekleri, kalıntı ve tutkularıyla yürütüyor; yazmazlığı, gaffetleriyle yürütüyor. Ters anlayamam. Biz bazılarını açığa çıkardık, bazılarının üzerinde özenle durduk, ancak bunlar özenle kabilindendir. Yüzlerce arksındadır.

Burasi Kürdistan ülkesidir. Her boydan ve her soydan halinin, işbirlikçilinin, yazmazlığın, utanmazlığın, ilkiyüzülüğün olduğu bir ülke. Elbette Parti içinde de çikma cesareti göstericeklerimiz, Dolayısıyla savaşımın burada daha akıllı, daha amansız yürütülmesi gerekecektir; başka türlü önder haline gelinemez. PKK deneyimi bunu defalarca kanıtlıyor. Direniş yalnızca düşman karşısında yürütülmesi değil

yaşasaydı, sonuç böyle olurdu. Demek ki, PKK'de gelişen direniş, gelişen önderlik bunların sandıklarından çok farklıdır. Bunların gerçekleri daha fazla ortaya çıkmıştır. 12 Eylül faşizmi atıyor, halkın devrimci-demokratı açılımı geliştiyor. Kürdistan'da yurtservetlik milyonlara mal olmuş ve geliştiyor. Herkes bugün çok rahattık konuşabiliyor. Mesele bugüne nasıl gelindigidir; bugünlere adım adım hazırladı meseleleridir. Yine de gelişmeleri yeterli görmemek gerekiyor. Önümüzü boğmadan, abartmadan, inkar da etmeden görmek gerekiyor. Bunu görmeye yavaş yavaş PKK'nin önderlik gerçeğini kavrayamamız lazım. İste, demek ki diğer yandan PKK'deki büyük önderlik çıkışı sözkonusudur. Görüyorsunuz ki nefes nefes bir direniştir. Şimdi sıralı gerçek PKK'iler, bunu böyle anlayamaz da nasıl anlayacakmış, nasıl savasacakmış? Yalnız PKK için değil PKK'nin çıkışı, yalnız kendi mensupları için değil. Yine Kürdistan halkı yalnız yurtservetlik bağlamında değil, çağın gelişmiş hemen hemen bütün insanlık değerleri ortamında bir yükseliş gerçekleştiriyor. Kürdistan meselesini biz uluslararası kamuoyuna taşıдық. Bunda PKK'nin yeri belirleyicidir. Bundan sonraki gelişmelerin daha boyutlu olacağı anlaşılıyor. Bu da sorumluluklarımızı daha da artırıyor. Önderliksel çıkışımız artık yalnızca teoride ve öncül düzeyde değil, ulusal düzeyinde, hasta uluslararası düzeyde verili yerine oturarak, kavrama ve uygulama gerçektir var.

Tüm bu anlatımlardan ortaya çıkan nedir? Bizler düşman cephesindeki sadırlardan tutalın dolaylı, gizli ve açık kırk türlü koldan sadırlarına kadar hepsini var. Ve buna en son bas emperyalist aktör de katılmıştır. Kürdistan'da kendini melik, hükümdar yerine koyanlar tutalın sıradan bir grupçukluşu temsil edene kadar işbirlikçiler buradadır. Bir çıkış ve teslim olma yaşanıyorsa. Bunun durdurulması için çabalar yoğunudur. Yine, halkın uyanışı ve Parti önderliği etrafında birleşmesi geliştiyor. Bu, savaşımın kızaşacağı, birçok şeyin, hesapların daha amansızca görüleceği bir döneme giriyor demektir.

Biz Parti içinde yürütülmüş savaşları şimdi Kürdistan genelinde yürütülecek ulusal ve sınıflı mücadelelerin bir kroskisi yaşadık. III. Kongre çözümlerimizde şöyleydi: "Bir kişinin şahında çözümlendiğimiz bir tarih, bir toplumsal gerçekliktir. Öncüde, PKK'de çözümlenen tüm Kürdistan toplumunun somutunu ve hasta uluslararası toplumun çözümlenmesidir." Zordur, ama yapılan tam da bu işler. Devrim karıştı liderlik, Partilin olumulu rolü, önderliğin rolü, savaşım varuş tarzı, örgüt işi yavaş, halkın rolü, halkla illişkilerin sağlam ele alınışı, işbirlikçilerin çeşitli kesimlerine yönelme ve uluslararası siyasal gerçekliğe doğru yaklaşımdan aşiretleri yaklaşıma kadar birçok olguyu en bilimsel bir biçimde ele almayı ve buna karşı, devrimci tavri nasıl geliştireceğimizi göstermeye çalışıyoruz.

Parti içindeki sınıf mücadelesi ile birlikte bütün Kürdistan'da —ister ulusal kurtuluş safırlarında ve isterse ihanet safırlarında— yürütmemiz gereken mücadele var. Hepsini ortaya koyup değerdendirlik, karay düzeye çıkardık. Bu bir istektir, bir kararlılıktır. Ama mücadelelerin kendisi değildir. Emet, şimdi bundan aldığımız tecrübeye daha geniş bir kesimde, ulusal ve uluslararası zeminde PKK önderliği savaşımını sürdürüyor. Böyle bir önderlik savaşımının koşulları ol-

gunlaştırmış. Görürsünüz ki işler, her dallanıp budaklanmıştır. Parti hem yandaşlarıyla, kadrolarıyla işlenmiş ve hem de düşmanlarıyla, muarızlarıyla bir anlamda işlenmiştir. Geleşen devrim, karşı-devrim de gücündürler. Eskiden sınıf savaşımını bu kişisel düzeyde yürütüyorduk; şimdiki çok daha kapsamlı; binleri, yüzbinleri safımıza alabilecek tarzda yürütürüz. Eskiden uluslararası güçler bizi ancak itibar ilişkileri düzeyinde ilişkilendiriyorduk; şimdi devletlerin ağırlıklarını ortaya koyarak, parlamentoları, hükümetleri devreye geçirecek ilişkiler mücadelesini yürütüyorlar. Eskiden gayri resmi yürütülen ilişkiler bugün resmi platformlarda yürütülüyor, bütün bunlar yeni gelişmelerdir. Parti eskiden düşmanın pratik savaş yöntemleriyle baş etmek istiyordu, şimdi ise özel savaş yöntemleriyle başlamak istemektedir. İlk çıkışta yalnız ideolojik mücadele yürütürken bu, bugün ideolojik-politik-siyasi-askeri-kültürel her alanda bir mücadeleye dönüşmüştür. Ve görüyoruz ki, yeni dönem son derece marksist bir mücadeleyi kapsamaktadır. Böyle dönemler eskisinden katbekat daha doğru yaklaşım ve savaşım yöntemlerinde seyretmezmiş gibi görünür. Sadece seydi değil, mevzileri iyî tutup savaşmamızı zoruntular. PKK'nin önderlik ettiği yürüyüş katilim, bu mevzileri hakıyla tutup layıkıyla savaşmaktan geçerek, PKK Önderliği başta olmak üzere, bu savaşım—neyle mal olursa olsun—engel, tehdit karşısında çizilgi sapırmadık yürütüldüğü oranda bir önder olunabilir. Kadro bu konuda da etken gösterdiği, yani en azından önüne konan görevi hiçbir çizilgeni sarmaya, çizilgeni gerisine dörmeye, çizilgi ihmal etmeye mahal vermeden yerine getirdiği, çizilgi içinde erimeyi beşaradığı, yetkin çizilgi uygulayıcılığı gösterdiği ve bu konuda tüm engelleri üstace bertaraf edip, taktik önderlik dedimimiz rolünü yerine getirdiği oranda önderlik savasımıza tam anlamıyla katılmış demektir. Bu savasımı diplomatiklikten tutalım en yakıcı gerilla savaşımına kadar sürdüremeyi becerdikçe komple bir PKK kadrosu olmaya hak kazanacaktır.

Şimdi Partimizin uluslararası atanda önderliğini çokça tartışması önemli bir gelişmenin içinde olduğunu gösterir. Partimizin resmi, fiili önderliğini yürüten Parti Önderliğinin daha fazla değeri bulunması onun doğru yolda yürütüldüğü anlamına gelir. Yani, şimdiki kadar uluslararası gerillayla ve oportünizme karşı, ulusal bağımsızlık ve sosyalizmi dayatıcı bir biçimde temsil ettiği gösterir. Parti için ve dışından en tehlikeli azgın işbirlikçilerden sağte ulusalcılara kadar hepsinin görülmemesi kampanyalarına hedefi hâlâ gelmesi, onun şahsında sınıfsal önderlik, devrimci ulusal önderliğin iyî birleştirilip temsil edildiğini gösterir. Diğer bir gerekçe daha var: Eskiden bütün PKK hedeflemekten istendi. Şimdi esas olarak, bütün PKK'yi hedeflemek yerine özellikle Parti Önderliğini hedeflemekle oldukları görülmektedir.

"Özellikle APO'nun önderliğini hedeflemek gerek" sloganı neyi gösterir? Parti kadrolarının Parti çizilgini hayata geçirmeye zayıflıkla gösterdiğini ve bu zayıflıkların karşı safılarına umutlar yarattığını gösterir. Parti içinde bile birçok Parti kadrosuna rahatsızlık kendisini kabul ettirebileceklerine inanan bazı provokatörler, diyorum ki, "APO'nun dışında bütün partiyi bir haftada kontrol altına alabiliriz." Bunu diyenlerin yargısı, dış geçire-

cekleri öyleydi dış geçiremeceklerini kimler olduğunu ortaya koymaktadı. Bu Parti kadrolarının, Parti Önderliğini tam temsilde zaafı konunda olduğunu gösterir. Parti içinde olduğu kadar, ulusal direniş safılarında da Parti Önderliğinin kolay kolay aldatılmayacağı, onların bütün beklentilerini ve çıkarlarını geriletceği, onların ulusal kurtuluş için kullanılabilecek ne varsa onun ulusal kurtuluşu alabileceği, onların önderlik adı altında yürüttükleri faaliyetlerinin hepsini proleter halk önderliğine hizmet ettirecek bir biçimde kullanmada usta devrandığını gösterir. Şimdi daha iyî görüyorlar ve görüldüğü için de bu karşı-devrimci sloganı yükseltiyorlar.

Burada sık sık yezme PKK kadrolarını, temsilcilerini etki altına almışlar, kullanabiliyorlar. Parti önderliğini kontrol ve denetim altına alamadıkları göre, bir yığın tedbir alma ihtiyacını duyuyorlar. Buraya şu slogan ortaya çıkıyor: "APO'ya hayır, PKK'ye veya PKK'nin bazı bölümlerine evet." Böylece sınıfsal emellerini PKK içinde bazı kanallardan başarıyla yürütebilmeye inanıyorlar. PKK'nin içinde küçük kanallar kazacaklar, oradan zincirler ve PKK'ye sahip olacakları ve bu buna güvenirler! Da O zaman bundan çıkarılması gereken sonuç nedir? PKK'nin önderlik etmesi, çizilgi temsilini her düzeyde başaran ve sadece tehlikeye ortaya çıkıp da, "ben şimdi bitiyorum" dediği andaki değil, daha tehlikeli olan ulufluk gözüktüğü zaman üzerine salınır geçmekteyiz bilme ve onu bertaraf etme biçiminde bir militanlığı sergilenmesiyle başlar. Bu konum yavaşın mı? Hayır. Bu konumun gerisinde yaşıdığını iyî biliyoruz. Bu konumun terk edilmemesi, ister ulusal kurtuluş safılarında olsun, diğer sınıfların temsilcilerinden büyük umutlar beslemeleri ve tabii ki Parti Önderliğine karşı komplocu yaklaşımlarına daha da artmalarına yol açıyor. O halde şimdi PKK Önderliği açısından sorun nedir? Daha çok kadrolar istiyoruz... Parti Önderliği gelişimini sürdürürebiliriz. Bu önderliğin nasıl geliştirilmesi gerektiğini anlatık. Şimdi bu da başla başına bir olay. Mesela iyi bir kişi açısından görmekteyiz.

Parti Önderliği, bir önderliği geliştirirken en başta nelere dikkat eder? Hâkin temel çıkarlarını artırıp incelmelerini ve tespit edilmesini sağlar, daha haklı ve bütün bunları eyleme ve programa döndürür. Bu arada hareket geliştirir. Bu hareketin cabaları, emekleri vardır. Bu devrimci emeğin en yoğunlaşmış hâdisede ulaşmak ister. Bu ise Parti örgütüne ulaşması ister. Bu konuda harcanan cabalar en büyük değer olan şahitlerin doğu yolundadır ve tabii ki doğru yolda olan şeyi katılır.

PKK Önderliğinin bu biçimde yürütüldüğü belirmekte gerekir. Bu önderliğin genelde uluslararası çerçevede ve Kürdistan toplumu, köşullarını sıkça kodduğumuz gibi, en zıfır karantik ortamdaki bugünkü hareketli ortamda getirilmesi kadar iyî icra edildiğini söylemek gerekir. Yarattıkları, yerinde hareket tarzı, şimdiki kadar becermiştir. Kısaca, burada yetkinleşme temsil edilmiş, bu Partiyi tam özümsetmiştir. Dikkat edilirse, bunlar bir araya geldiğinde ve yoğunlaşmış, ortaya çıkar, bir işin kuru önderliği değildir. Büyük emek sahiplerinin kendisidir. Bugün PKK Önderliği olarak tabii edilen olay, bir halkın temel çıkar-

larına hayatîyet kazandırmak için hayatını ortaya koyanların en yüce emeklerinin sentezi, kurumsallaştırılması. Parti Önderliği ancak bunu başarıyla yerine getirdiğinde, bu emeklerin birleşik hâdisede olduğu, bunları kurumsallaştırdığında, yapsal düzende kavuşturduğunda bu rolünü başarıyla yerine getirdiğinden bahsedilebilir. Ama bu emekleri peşkeş çeker, şuna-buna kapırsa o zaman önder olmaz. İster ulusal, ister uluslararası alanda, bu emeklerin ve direnişin büyüklüğü oranında, direniş ve bu değerlerin doğru savunulmasını becerdiği oranda bir önderlik durmadan bahsedilebilir. Önderlik böyle olmak zorundadır ve yalnız genel önderlik düzeyinde değil; bir hücre önderliği de söz konusu olduğunda bütün yoldaşların emeğini en iyî sentezleyip, depolayıp, koruyup güzel işlettirildiği ve bir hücre sekreteri, bir komite sekreteri, önderi olabilir. Biz önderliği böyle inşa ettik. Önderliğin bir kişiden kendini abartması, dünyanın merkezi yerine koyması, her şey benim demesiyle alakası yoktur.

Parti içinde ve dışında birçok gelişmeyi kendinde kapatan, kendisine tükatan neyi yapıyorlar; "Her şey benimle başlar, benimle biter." Aslında ölse bile bu anlayışta olan, bunu kanıtlar. Önemli olan burada, "her şey benimle başlar, benimle biter" değil, seninle bir şeyler başlasa bile, seninle asla bitmemesi gereken bir şey ortaya çıkarmaktır. Zaten dargınlıqla, uzun vadeli görüşülüşle buradan ortaya çıkar. Uzun vadeli görüşülüşü olan, tarha bir şeyler birmak isteyen objektif bir eleştireci çıkarır ve onunla geçeri konuşmak ister, kendini yalnamak ister. Yoksa, bulduğu altını yalnamak kendisi için iyî bir yere koyan adam olur, o değerler de kaybolur. Böyleleri gibi örgüt içinde yaşamamak gerekir. Parti olayında, hele proletaryanın kolektif emeklerinin ürünü olan önderliğin gelişimine bu yaklaşım tabii tabana zıttır. Sizinle yapacağınız tüm çaba, önderlikte katılım konusunda kolektif emeklerin bir parçası olmaları. Yalnızdıkları emeyle kendi emeğini anlamı bir biçimde birleştirme gerekir. Kesin onun ya çebe almak ya da çıkarmak değildir. Bu tutum genelde önderlik kavramına ters düşmekte ve çoğunun da önderlik uygulaması bu biçimindedir.

Çoğunun PKK'ye katılımı, önderlik gerçeğini yaşaması, bir küçük-burjuvazın sadece emeklerini sonuçlarını yaşamasına ben-

zer bir yaşamdır. Yani bir küçük-burjuvaca katılır. Küçük-burjuvaca katılış, "emeğin vardır, onun sonuçlarıyla yaşamam" der. Proleter devrimcinin katılışı ise, "emeğin bütün örgüte, emeğimin sonuçları bütün sınıfa" anlayış temelindedir. Bu giderek tüm ulusa ve insanlığadır. Bu kadar geniş bir yaklaşımın sahibi olmazsanız, önderlikte katılımı tam yapamazsınız. İşin tanımı böyledir. Tanım böyle ise, o zaman bu temelde yürüyüşe katılmak gerekir. Tabii yalnız kendi emeyle örgüt içinde çepçenire belki bir dereceye kadar katılabilir, zira bunlar ilerde proletaryaya geçebilir de. Ama yok, sadece kendi emeğine sahip olmayı yetinmeyin, birçok emeğin de kendisine hapseden, kendisinde odaklaştıran, insanı hırslık yapan bizde üçüncü yolum yolcusudur. Yani o Parti içinde eski sömürücü güçlerin bir kolunu oluşturmaya götürür. Çünkü başka emekler üzerinde hesaplar kuruyor. Onun için size her zaman şunu söyleydim: Örgüt içinde emeğinizi kıyaslanmayan bir kariyer istemeyiz. Emeğin ve ona katılacak olan emek eğer kolektif bir tarzda ise, bunların emeğini daha da ilerletiyor, sizin çabınıza daha da birleştirmeye hizmet ediyorsa, bu tarzda bir kolektif önderlik ve emek sahibi olmazsanız, önderliğinizden bahsedilebilir. Ama böyle yaparsanız, çok az çaba ve emek harcayarsanız, bunun yanında yüzlerce kişilerin emekleri üzerinde basit bir kariyer kurarsanız, tasarrufla bulunursanız, kendinizize onun sınırlarındaki sınırlarıdır, taktikatta taktikatsanız, daha sonra da örgüte, Partiyi karşı hesap kuruyorsanız, bu yapılan hırslıktır. Buna, "ele geçirdim, hakim oldum, güçlü oldum, çok büyük bir başarıya ulaştım" deseniz de, açık ki bu hırslıktır. Ve bunun da günü gelince hesabı sorulur.

Emek üzerinde kurulan bu tip hesaplar karşı sınıflı hesaplardır. Böyle karşı, böyle örgüt temsilciliği, böyle Partiyi katılım olmaz. Önderliğin takibi böyle değildir, fakat bu oldukça da yayındır. Onun için her zaman şunu söyleydim: Çoğunun yönetim denetimini ve buna herkes de muhtaktır. Bunlar ne bir kişiyi yüceltebilir sağlanabilir, ne de ürettirebilir. Buna bir halk katıldığında, bir halk bu temelde kendisine yinediğinde, kendisine eleştirildiğinde, kendisini daha katırdığında kurtuluşu gibidir. Bizim görevimiz bunun önünü açmak, bunun başlanmasını kurmak, bunun sürükleyicisi ve

tanınan gereklerini hiçbir bahane ile iri sürmeden, şu veya bu toplumsal zeminin alakışğını ileri sürmeden gerçekleştirilmelidir. Bu bizim önderlik anlayışımızdır.

Söyledim: Parti Önderliği de faaliyetlerini böyle yürüttükçe bir önder olarak kalıyama devam etmezdir. Buna katılmak isteyenler, bu tarzda katılmaya sağlarsa, böyleleri bir önderlik katılma uygundur. Bunları onaylamak yarar vardır. Ama bunun dışında, ben bile olsam, PKK Önderliğini bu temeli ilke ve uygulamaları dışında yürütmek istemediğime albette engel çıkarılmaz, ondan öteye, doğru bir önderliğin geliştirilmesi için tedbir de alınmalıdır. Fakat bu doğru temelde yapılmadık. Yalnız bugün için de değil, ilerisi için de, onlarca iyî sonrasında bile sağlamlar bir ulusal kurtuluşçuluk, demokrasi, sosyalizm doğrultusunda yürümek isteniyorsa, buna tamamen sıkı sıkıya bağlı olarak yürümesini bilmek gerekir. Bir halk bu temelde bilmiş olduğu vasıtasıyla yürütüldüğünde kesinlikle yükselir, gelişir, sosyalizme kadar da gider. Ama önderlik konusunda günümüze kadar ki gerçekçilerimiz neyi gösteriyor? En işbirlikçi, aşiretçi duygularla, dinsel idealizmle, fanatizmle başta tutarsak, "büyüdüğümüz, giderse vay ne olur hâlimize" denir; asiret, kabile reisliğine sonuna kadar sevdalanırsa, bu toplum ebluete dünyanın en düşmüş toplumu, en arkanın kaplımbaba adınımlarıyla yürüyen olmaktadır kurtulamaz. Dolayısıyla bu doğru önderlik çözümlüne büyük değer veriyoruz.

"PKK'de artık öncü esas itibarıyla denemmiştir. Ve halkın çıkarlarının temel savunucusu olmayı, her koşul altında belki bütün mensuplarında her düzeyde eşit oranda değil, ama esas ağırlık itibarıyla sağlamıştır. Şüphesiz ki bu konuda gelişmesini sürdürecektir. İşe oldu-bitti gözüyle bakılmayacaktır; öncünün eğitimi, tecrübesi süreklî artırılabilecektir..."

Buna olanaksızlıklara rağmen, bizim bu konudaki çabalarımız biliyoruz; yıpranmak şurda kalın, korkunç bir şekilde yıkıldıkça yıkılıyoryuz, bu cabada sınırlanıyoruz. En ince olanakları bulup ortaya çıkarmak, en ufak bir gelişme orduların içinde geçecek kadar aşmaktan tutalım düşmanın yararlanabileceği en ufak bir gelişme tüm gücümüzü kapatacak kadar her türlü tedbir neyse onu alıyor; yine de yetersizdir olduğu. Bu, bir halkın safından gösterilmesi gereken önderlik hassasiyeti gerektirir. Bu var olan şartları, önderlik adı, altında fışkırtılmayı kesimle aşmam için gerektirir. Bütün alieden en üst ortolye kadar için girilen büyük yamazdık, gâflatin yıkılmadı. Ve buna herkes de muhtaktır. Bunlar ne bir kişiyi yüceltebilir sağlanabilir, ne de ürettirebilir. Buna bir halk katıldığında, bir halk bu temelde kendisine yinediğinde, kendisine eleştirildiğinde, kendisini daha katırdığında kurtuluşu gibidir. Bizim görevimiz bunun önünü açmak, bunun başlanmasını kurmak, bunun sürükleyicisi ve

Hayri'ye Mektup

"Halkımın kurtuluş davasının büyük neferi; seni nasil ansam, nasil anlatsam, zorlanıyorum..."

PKK ZİNDAN DİRENİŞİNDE 10. YIL

Sevgili yoldaşım, Fizi olarak aramızdan ayrılmanın yedinci yılını girdik bugünlerde. Gididinizden birane o kadar çok şey değişti, o kadar büyük ve hızlı gelişmeler oldu ki bunları bir mektuba sığdırmak olası değil, ama arduzsızra büyük katlarınızın da ürünü olan gelişmeler kısaca da olsa değinip size biraz bilgi vermeyi, yer yer de olsa anlarmızı tazeyerek bu arada biraz sohbet etmeyi istedim.

14 Temmuz Parti ve halk tarihimiz için büyük bir dönüm noktası; başaşağı gidişin, kararın günlerini tersine çevirdiği atılım günü oldu. Bu eyleminizin, atılımınızın biz zindanlardaki tutuksalar ve dışarda sevgili Partimize karşılaşık kalmayacağı muhakkaktı. Nitekim öyle de oldu. Verdiniz işaret, mesaj doğrultusunda Başkan APO'nun uğruşu çaba ve yol göstericiliği altında ükaye dönüştürme kararı alınmış ve ölüme hazırlanara girişler, ükaye gruplar halinde dönümlere bu tarihli karar pratide geçirmişti. Dışarda yurtlar yapılmış, içerde de izinlede yürüme, direniş ege-menlik teslimiyet ve ihanete son verme, güçlü şamarımız düşmana vurma hazırlıklarımız aralıksız devam etti. Arkamızdan gitemezdik edemedik, şanlı adlarımızın yaratılmalarını üzerine yan gelip yatamadık; ne APO'nun, ne Partimizin de e sizlerin bize öğrettikleri değildi bunlar. Değerlerimiz sahip çıkıp önüne geçtiklerim, layık olmak zorundaydık ve yaptığımız da bu oldu. Direnişin hazırlanma ve sonuçlanma geçmeden önce ölüp bitenlerin bir-iki şey daha aktaralım.

En çok istediğin şeyi, en sonunda gerçekleştirdik. Bunu ne kadar da çok istiyordun; tarihsel önemi nasi da sık sık vurguluyordun. Evet, en sonunda savunmalarımızı yapabilecektik, hem de yazılı. Zaten hiçbir zaman bizi susturamadılar ki. En zor ve vahşi uygulamalar altında bile özgürlük ve Parti ile halkla olan inanç, bağlılık haykırışlarımızı susturamadılar. Ama istediğin şeyi yazmaya da hiç mi hiç müsaade etmediler, büyük bir yasaktı o. Bu yasağı nasıl da içlerinde, üzerinde ne kadar çok kafa paltattınız. Ölüm orucunun son günlerinde bile yine en çok konuştuğun konuydu bu. Savunmalarımıza müdahale edilmeyi, yazılı savunma yapma olanağı tanırsanız biz geride kalanların anlayış eyleme son verebileceğini söylüyordun. Dördünüzün şahadetine sonra bizdele pazarlığı oturmak, anlaşma yapmak zorunda kaldılar. Düşmanın kendisini en rahat, en güçlü hissettiği dönemde önünü bize geçirmeyi başardılar. Sizden sonra anlaşmaya tam uymasalar da, yazmamızı engellemeye, tehdit ve baskıyla caydırma yoluna gitseler de yazılı savunma hakkımızı geri alamadılar. Ve yaklaşan anadava duruşmalarına—ki, duruşma savunma aşamasına gelmişti—savunmalarımızı yazılı hazırlayıp götürdük. Sizin tüm arkadaşlarımız kendisine gelmesi, kendilerine ve direniş olan güvenlerinin gelişip

"Kürdistan halkı seni tanımlıdır. Çünkü, sende kendisinin en ölümlü, en ıleri, en iyi ögelelerini; kurtuluş olan tutkuyu; sabrı, isyanı, kavgayı, davaya bağlılığı, sadakatı görecektir..."

pekişmesi için temel rolü oynadığını vurgulayalım. Ve sizden sonra, korkaklığın, tedirginlik ve suskunluğun yerini bir cesaret, bir haykırış, duruşmalarda daha konuşcaza vahşeti, olup bitenleri anlatma aldı. Arkadaşların tavırlarında karşısında durmuş yargıcı Emrullah Kaya'nın yüzünü bir görmeliydiniz. Adamlar yıllar yılı bizi suskunluğa gömmek için ellerinden gelen her şeyi yapmışlardı ama sonuç istediklerinin tersine olmuştü. Emrullah'ın yerine sevinen, yüzü gülen bizdik artık. Kızaran-bozaran, sinirli olan ise onlardı.

Anlaşmada kimseye işkence yapmayacaklarına söz vermişlerdi sözünöna. Buna tabii ki hiç uygulamadılar. Türk askerinin şeref ve asker sözü ancak bu kadar oluyordu. Ölüm orucunun bitmesinden sonra bizi deri zindanın soğuk hava deposu olan 36'ya—hücrelere—getirdiler. Bildiğiniz gibi hücrenin bu bölümünün penceresi hep kırılmış ve bir daha takılmamıştı. Diyarbakır son kırk yılını en soğuk yılını yaşıyordu. Hücrelerimizde 36'ya attılar. Ölümle terkdedik ama insan çok dayanıklı bir canlıymış, meğer. Hale bir de inançla yıkılmıştı.

Ve İnadına dayandık, ölmedik. Yazılı bizim Deza (Hamit Kanlıç) aklil derişini yitirdi. Zaten, ölüm orucundan dayandıktı. Tedaviye de almadılar. Bu durumu bile idare olan yarılarımla ıfırala izlatmamak istedi. Zaman zaman çıkıp dövüldü. Ama Deza, Apoculuğu bilincin altına yerleştirilmiş bir defa: "Ben İhanet etmem, pişmanlık göstermem" diyordu. Tüm ki yıl boyunca Deza yurum oldu her dakikada, kendil kendisine konuşuyor söylenirken hücrelerden onun sesi ıfıllırdı. Bazen küfürlü, bazen de küfürsüz, Kürtçe, Zaçca, "Ben komünistim, Hamit komendisto, pişmanlık duymum" derdi. Evet Hamit artık bir deliydi, ama deliliğine bile Partiyeye olan bağlılığını benilendirilen södküp çıkaramamışlardı. Böylesi yazı aklil örnekerimiz oldu. Bir de Hasan Hüseyin Karakuş'unuz vardı. Hani sizin de, bizim de tanıdığımız, en güvendiğimiz un-surlardan biriydi. Böyle görünüyordu ama hiç mi hiç öyle değildi. Hastane dönüğü onula ikimiz aynı hücreye attılar. İkimiz aynı

yatağa yatıyorduk, tek yatağımız vardı. Çok şey beklediğimiz bu adam susuz kalınca bir çiçek gibi solmaya başladı. Düşmanın işkenceye son vermemesi, henüz güçlü görünmesi onun direniş ve mücadeleye olan inancını sarsmış, bu inançsızlık günden güne giderek dipsiz bir kuyuya dönüşmüştü. Üstüne ölüm korkusu da eklince tam bir harabe, çöküntü kalmıştı geriye. O günlerde gelen iddianeme hakkında İdam istemi vardı. Buna rağmen ıfırala yapacağını, İhanet edeceğini, yine de beklemeyi. Bu adam bitmiş, artık bu işlerden el etek çekerek diyordum kendi kendine. Ama bir insanın yoldaşına, halkına, bunca değere tamamen düşman olabileceğini aklına bir türlü sığdıramıyordum. Tabii kendisi bu şeyler üzerine hiçbir şey konuşmazdı. Bunlar benim gözlemlerimdi değil mi? O gün savunmalar için mahkemeye gitmiştim. Çok soğuk bir subat günündü. Soğuk yakmıştı beni adeta, bir an önce kendimi hücreye atıp battaniyeye sarınayım diye düşünürken, hücreye geldiğimde ne göreyim... Döşekteki o pis pamuklar dahil ne varsa dağıtılmış, harap edilmiş, birbiriye katılmış; yandaki arkadaşların onun durumundan haberdar değildi. Geldiğimi duyunca, Karakuş'un, onu alıp götürüklerini, bir daha da geri dönmeyeceğini söylediler; ve nereye gitmiş olabileceğini sordular. Tabii hücreyi o halde görünce her şey anlaşıldı. Arkadaşlar, "O gitti artık" dedim. Korkunç bir düşünlük, İhanet örneği sergiliyordu. Ara sıra İple haberleşirdik, onu bile hem söylemiş, İdare her şeyi dağıtıp, arkadaşları da çırılçıplak soyarak aramadın geçirmiş.

Bu idareye cesaret veren bir olay oldu; İdare bunu hiç mi hiç beklemiyordu. Son zamanlarda artık kimseyi İfıfırala zorlayamaz olmuştuk.

Bir sıyan fazla o karda buzda yeniden bir terör estirdiler. Tutuklar karda çöplük süründürüldü, dövüldü. Karakuş, mahkemede bundan da beterini yaptı; Korsan, göstermelik mahkemeye hukuki gerekçe bulmaya çalıştı ve mahkememini İğini de çok kolaylaştırdı.

Bu tatsız olayı size anlamak istemedim ama bu acı gerçeği de bilmeniz gerektiğini düşünüyorum. Sizin şahımanızda halkın davaya, yoldaşların da bağlılığını, sadakatını, yücelişini en büyük örneği görüldü. Deza gibi halaktan gelmiş çenecik insanların bağlılık ve sadakatını gördük. Yüceltiklerin yanında bunun gibi örnekliliğin, pusluğun, İhanetin de en kötülerini gördük, yaşadık. Diyarbakır'da zaten her şey en uç noktalarınıza yaşanıyor muydu? İşkence, vahşet; direniş, inanç, bağlılık, İhanet, düşkünlük hepisi de yanyana en uç noktada yaşandı. Tabii tarihe mal olan, damgasını vuran, derliye toplar-yı, yol gösterici, İlerletici olan direniş; yenilgi, İyili, güzüle temsil edendir. Ve geleceği ölümlüde yaratan, temsil eden, ölümlüzeşen

sizlerdiniz.

Açtığın yolda yürüyüşümüz devam etti. Direniş hazırlıklarımızı tamamlayıp 1 Eylül 1983'te ölüm orucuna başladık. Temel isteğimiz iyi birer izleyicinin olma, size layık bir öğrenci olma. Üstümüzdeki karanıkları tündem dağıtmaktı. 1 Eylül'de başlanılan direniş, 5 Eylül'de koğuşların da katilimiyata ön alınması bir sel olmuştu. Direniş seli benderleri yerle bir ediyor, hiçbir ögeğini tanımıyordu. Direniş bayrağını bu defa binlerin elinde Diyarbakır zindanlarının burçlarında dalgalanıyordu. Stogantar olanca gücüyle atılıyor, teslimiyet yerle bir ediliyordu. 1 Eylül Direniş "toplumsal bir devrimdi." Düşmanın bizi bitirme, teslimiyet ve İhanet öle sathına yayma politikası İflas etmiş, ükaye yayılan kavga ve direniş ruhu olmuştu. Biz sizi böyle anlamıştık. Ateşin, kavganın, direniş önderliğini. Sizi yaşıtmak ancak direnişlerde, dağ başlarında, namlu uçarlarda mümkün olabilirdi. Başka türlü siz anlamamızı, yaşıtmamızı olurdu. Bilinci-

bir olarak layık oldukları vere oturtulmuşlardı. Devlet ise, bu işten tam bir siyasi yenilgiye çıktı. Bizim için ise siyasi bir başarı sözkonusuydu.

Bu arada düşman yine boş durmuyordu. Zindanda Eylül Direnişinin kuyruk acısını unutamadılar, hahzedemediler. Daha bir soluk almamışken, tekrar eşi görölmemiş bir vahşete saldırdılar. Zindanda vahşet kol seğirdi. Çılgınlara arşa yükseldiler. Ama sesimiz bu defa duvarlar arasına boğamadılar. Sizin ölümlere yatışın için ise fetehediniz, hem ailelerimizin, hem de İç ve dış kamuoyunun dikkatlerini ciddi oranda Diyarbakır'ın üzerine çekti. Siz destekten de yoksun değildiniz. Düşman yeniden teslimiyeti, karanteli geri getirmek istiyordu. Bir ayı açkın koğuş baskınları, vahşet devam etti. İkiisi ölüm orucunda olma. Sizlere her arkadaş şahadete ermiş. Üzün kervana katıldılar. Çok sayıda arkadaş da yakma, ölüm orucu şeklinde ölümlere karar kıldığınız düşmana bir kez daha göster-

Ekişehir E Tipi Cezaevinde bir grup PKK'lı savas esiri...

mizin, kavgamızın, yücelmişiz, sevgilerimiz doruklarıydınız; hep bizimle yaşayacağınız. Zaten sizin için kim "öldü" diyebilir ki?

83'ün mayısında bizim anadava sonuçlanmış, 35'imize İdam, bu kadardına da ömrümüzü hapıs vermişlerdi. Tabii cezalandırma hep idamı, ama düşman fazla İdam cezasını kaldıramayacağı bilirdi İyili şeyleri biraz snirli tutmak istiyordu. Ki, cezaların tamamı siyasi; AİT'in raporu, kişinin Partiyeye olan bağlılığı gözönüne alınarak veriliyordu. Köylü, fazla aktif olmayan unsurların cezası İdamdan ömrümüzü İndirdi. Düşman bunun zamanlamasını da İlyi yapmıştı. Bu ölümler cezalarıyla hem toplum, hem de dışardaki arkadaşlar üzerinde caydırıcı bir rol oynamayı hedeflemiş, Parti safklarında Semir vb. hainler hareketi geçmişken, TG Künye Kürdistan'a saldırdılar, her yönüyle Partiyelubukaya almaya; toplama bunları İlyi biltikler meseleğini vermeye çalışıyordu. Bu ölümlerın tümü büyük İyilik, önderimiz APO'nun başkanlığında Partimiz tarafından boş çıkarılmış, hainler safdışı

di. Çok çetin, dişe diş bir direniş sergilerimiz dişen devralanan direniş bayrağı yerle düşürülmüdü, dişe gelen zindan oldu.

Çağrılarınız, direnişleriniz Kürdistan'da karşılaşıksız kalacak değildi. Parti, savacıları Kürdistan dağlarına taşmış, savacıları atlayıpını hazırlamaya devam ediyor ve o anlamı, büyük gün de gelip çatı: 15 Ağustos 1984 şanlı atılımıyla Kürdistan dağlarında özgürlüğün alevleri daha gürlüştürüldü. Stizler, direnişin halkası olarak, zindan direnişini İlahi İyili savaşımızdan bölünleştirdiniz. Diyarbakır zindan direnişini yıllarca ölkemizde ulusal kavgamıza fiili önderlik etmiş, halkın umudu, ruhu, moral gücü olmuştu. İyile halk umudu olmaları ölümlerde başaran sizlerdiniz.

Ahırlarmızın devam etti. 21 Mart 1985'te hakimimiz sıyalı orodlagamızı sağlayacak olan ERNK'nin kuruluşuna İlan edildi. Kürdistan halkı yüzyıllardır acısını, yükünü taşıdığı kurtuluş İlahi İyili, önder öğütlerini bir bir kavuşuyordu. Partimiz 1986'da İll. Kongresini gerçekleştirdi. Kongrede

Sabri OK:

"Komünist, ölmesi gereken yerde ölmesini bilmelidir!"

Arkadaşlar!

Siyasi olarak değil ama, beden aranızdan ayrılmadım. Şu günlerde, her zamankinden daha tarihle, daha onurlu ve daha büyük bir görevle karşı karşıyım. Devrimci hayatım boyunca, PKK'nın bana göstermiş olduğu bağlısızlık, özgülük ve sosyalizm yolunda tüm gücümü yükseltmiş ve bu süreçte şüphesiz ki, hatalarım, yanlışlarım ve yetmezliklerim çok oldu. Ama bütün bunlara rağmen, hiçbir "engellenmiş" ve "cağırdığı öge" beni bu soylu yoldan ayıramadı. Su an ise bu yolda benim önüme darağacı dikilmiştir. Bir PKK'lı bir ulusal kurtuluş savaşçısı olarak, karşı karşıya olduğum tarihsel görevlerim bilincindedim. Bana kalırsa, kaldığım hücreden idama sehasına uzanan o birkaç metrelik kısma ama onur ve şeref dolu yoldan gerçekten yürümeyi bilmek, başı dik, gözler umut dolu ve yüreği Parti ve halk için çarpan bir cesaret, bir dilencilikle beraber...

Yoldaşlar Darağacım benim için gerçekten hem anı, zor, ama çok anlamlı, hem de anı, ama taktik bir anı olacaktır. En zor anı olacaktır; çünkü bir ulusal kurtuluş savaşının mücadelesinde anı denli sınırsız ve anlamlıdır ki, yüce komünizm davasının adamı diye bir bilinc, cesaret ve mücadelesine sahiptir ki o, sürekliliğe ulaşmak ama yine başarısızdır. Şu an ise bir PKK'lı bir ulusal kurtuluş savaşçısı olarak bundan sonra artık mücadelemizin bütün alanlarında filan ve sonuza dek uzak kalmış olacağız. Hem bu nedenle, hem de Partiyeye, halka ve şehitlere karşı suçlu olduğum, yükümlülüklerim henüz tam olarak yerine getiremediğim böylesi bir anda, böylesi bir suçluluğa daracağına benim için, benim için bir nebze de olsa kendimi rahat hissedebileceğim, mutluluk duyacağım bir an olacaktır. Çünkü bir devrimci için, bir PKK'lı, bir ulusal kurtuluş savaşçısı için ölümlerim en kötüsi siyasi ölümdür. Yani, kişiselin siyasi, devrimci özelliklerim yitirilmişim. Bundan daha korkunç, daha utanışlı ve daha ilginç bir şey yoktur. Oysa ben, Partimizin ve onlara doğrudan Partiyeye ve halk önderimize şerefle ve onurla açmış olduğum yolda yürüyeceğim. İşte, buna ulaşıp, buna layık olursam (ki mutlaka olacağım, bundan kuşkuysun olmanın) inanın ki yoldaşlar, böylesi, hayatımın en mutlu anını, bu yolda onurla ölürken yaşamış olacağım.

Ölmeden de, uğruna darağacına çekileceğim, halkımızın bağlısızlık ve özgülük mücadelesinin önderi Partimize, halkımıza, yoldaşlarımıza, Türkiye emekçi halkına, tüm insanlığa ve son kez ülkemizin dağıtılmasına, nehirlerine, ormanlarına, üzerinde ayaklandığım, başıma yasladığım taşlarına, özcesi bütün değerlere ve sevdiğilerime bir mesaj bırakmak istiyorum.

Yoldaşlar! Bin yıllardır ılgal ve istislanarak, sömürgeci güçlerin bir yaşılması ve kurulumaya alanı olmanın kurtulmama ülkemizi, son kez dört sömürgeci devlet tarafından, yine gerici zor yoluyla parçalanarak bugünkü "sınırlar" ve statü için hapsetildiğim. Halk olarak, tarih boyunca her türlü istila ve ılgallara karşı sürekli direndiğimiz gibi, 20. yy. ılgal ve sömürgeci karakterine karşı da direndik. Hatta daha fazla direndik, isyan ettik, tepkimize daha sert oldu. Kısacası, çirpıp durduğumuz bir anımız bile olmadı.

Ne var ki, tam bir kıskaç içine alınmış, tam bir cendereye sokulmuş, Toplumumuz çağın gerisindeydi. Çağı yakalayacak dinamiklere sahip değildi. Bu nedenle de bunca keder ve acılarımız, bunca dokülan kanlarımız, hepsi sonuçsuz kaldı. Bunu hepimiz biliyoruz. Ancak kan emici sömürgeci güçler bununla da yetinemediler. Biz halk olarak, toplum olarak yok etmek istedik. Bunun için insanlık dışı olan ne varsa bize reva görüldü...

Ve 1960'lı yıllara gelindiğinde halk olarak gerçekten acınası bir durumdaydık. Artık her şey insanlarımızı, ülkemize yabancı geliyor, insanlarımız özbenliklerini uzaklaşıyor ve halk olarak tam bir var olma ile yok olmanın eşliğinde seyrediyorduk. Kürt insanı, özünü o denli boşaltmış ki, artık kendisi için değil başkası için yaşama, başkası için var olma, dahası da başkalarına kul-köle olma, kendisini başkasına benzetme, bóbürölence kadar Kürtlük ve Kürdistanlılık gerektiren şeytanıydı. Eşit, ıste tam da böylesi bir dönemde, ancak böyle bir kişilik kazanabilirdi. İşte tarihten silinmişim, yok olmanın bir biçimi. Hem de en kötüsi. Tarihten silinmişim, imha olmuş halklar da vardır, inkıtar, Gollur, Kuzdilerlik, Afrika'daki Berberler biraz da böylesi bir süreci yaşadılar. Ama, bu halklar yaşama ve özgür geleceklere ulaşmak için ılgal güçlerle kıran kırana bir savaşım çıkardılar. Yani, kendi varlıklarını sürdürdüler. Ama bizim halkımız, özellikle son 20-30 yılda öyle bir duruma sokuldu ki, artık bir ölüm, bir tükenmişlik süreci bizi bekliyordu. Yani rasmen yaşayorduk, filan vardı ama kendimiz için değil. Varlık nedenlerimiz ters düşen bir tarzda, düşmanlarımız için vardı. Can çekişiyorduk.

Halkımızın, bağlısızlık ve özgülük mücadelesini her gün biraz daha zaferle taclandırıp zirvesine çıkardığı 1970'li yıllarda Kürdistan halkı, binlerce kilometre çapın gerisinde kalmış, adeta tarihin aşısına ters düşen bir rota izliyordu. Oysa tarihsel olarak var olan ve ılgal, istislanarak karşı: sürekli bir direniş içinde düşe-kalma günü-müde ulaşan bir halktı. Herkes gibi halk olarak bizim de bağlısız ve özgür yaşama hakkımız vardı. Bu bizim en doğal, en meşru hakkımızdı. Ve toplumumuz tarih boyunca ama sürekli bunun sancısını çekmiştik.

Böylesi mazlum ve gücün düşürülmesi bir halkı yeniden var etmek ve onu dünyaya yaşama hakkını içindeki haklı yerine oturtmak, ancak sadece ulusal bağlısızlık mücadelesiyle mümkün olabilirdi. Bunun da yaratıcısı ve önder gücü Partimiz PKK'dır.

PKK, halkımız yok olusun eşliğinde çekip var olmanın, bağlısız ve özgür geleceğin yoluna kavuşturdum. Topraklarımız ulusal kurtuluş tohumlarını sağdı. Ve halkımıza çağdaş prolet devrimci bir kişilik, yüretve bir tip kazandırdı. Bu şimdiki kadar Kürdistan tarihinde görülün yepeni bir olaydır. PKK öncesi Kürdistan'daki duruma, tek cümle ile halkımız yok olma doğru hızla yol aldığı bir dönem olarak görmek ve böylece değerdendirim mümkünüdür. Böylesi bir toplumsal yapıya sahip olan Kürdistan halkının bir ferdî olarak bende şekillenmiş kişilik, hiç de iç

açıcı olmayan bir kişiliktir. Bütünün, toplumumuz gibi ben de 1975-76'lara değin halk varlığımızla çelişen, tam bir siyasal tükenmişlik içinde yaşıyordum. Kendin bilmez, halkını bilmez, tarihini bilmez, geleceğini göremeyen kadar kör, ıste böyle bir yaşam, öyle bir kişilik belirlmişti. Bunun, çağdaş bir kişilik ile, ulusal kişilikle hiçbir alakası yoktu. Çağdaşlaşma, ulusal kişilik prolet devrimci kişilik kazanma ise aklimi zıncından bile geçmezdi. Ulusal bağlısızlığa şiddetle ıhtıya duyan, bin yıllar boyunca kurtuluş savaşını sömürge ve mazlum bir halkın insanı için bundan daha kötuşme yokuşuna. Ama, olanda olanda da gerçek durum buydu. Bunun böyle teslimi etmek zorundaydım. Su katılmadım anlamıma ki, halk gerçekliğimiz, PKK gerçekliğimiz ve PKK'nın halk gerçekliğimizdeki rolü daha iyi kavranırdım.

1975-76'lı yıllar Türkiye'de ve Kürdistan'da Marksizm-Leninizm anı yoğun olarak tartışıldı, yaşamı sorun ve ulusal kurtuluş siyasatının ilk kez benimsendiği yıllardı. Siyasal gelişme yöreçisi ama Kürdistan insanı, geçeneğini göremeyen kadar körtallıktı. Biz, toplumumuz ulusal bağlısızlık sorununu doğrudan dahi düşünemiyorduk, ya da birçoğumuz reformizm ve sosyal-solvenizmi ağır etkisi altına çirmiş, dolayısıyla sınıf kimliğimize, ulusal kimliğimize kavuşmamın zorlukları içindeydi. Şüphesiz ki bu, toplumsal yapımdan kaynaklanan bir durumdur. Ben bu yıllarda devrimci düşünceye sempati duyuşun ve Marksizm-Leninizmi büyük bir merakla öğrenmeye, kavramaya çalışıyordum. İçinde büyüdüğüm çevrenin ve ailenin sahip olduğu ekonomik, sosyal ve maddi yaşam koşulları, benim düşünüş alanı da proletarya ideolojisine açık tutuyordu. Gereek ailemin, gerekse içinde büyüdüğüm çevrenin üzerinde belli bir maddi ve manevi etkisi, engelleyici cabaları olduysa da, her şeyden önce, benim bir şeyler kavrayabileceğimi toplantiarı, tartışmaları kaçırılmayacağı ve merakla bir şeyler kavramaya çalışıyordum. Marksizm-Leninizm ve özellikle de ulusal sorun hakkında edimey geçen her türlü kitap ve yazılı okumaya çalışıyordum, bu gerekçelikle Kürdistan'ı tanıyarak istiyordum. Ancak, bu dönemde henüz ülkem taniyacak bir kapasitede (ideolojik-politik) olmadığım gibi, tanım için de yeterli koşullara sahip değildim. Bu nedenle ilk başta PKK dışında bazı siyasi grupları asgari düzeyde bazı ilişkilerim olduysa da, devrimci kişiliğim asıl olarak PKK içinde biçim aldı. Zira, PKK, bana Kürdistan gerçekliğini kavratmıştı. PKK gözlerimi çağı açmıştı. Bana, PKK kişilik kazandırmıştı ve en net olarak da benim çağdaş bir insan yapmıştı. Sevdiğim, benimsediğim ve inandığım bir PKK'lı olanın gereklerini, ideolojik-politik, pratik ve ahlaksal alanda yerine getirmek, her PKK'lı kredo ve savaşçının vazgeçilmez bir göreü olduğu gibi, benim de en önemli, en vazgeçilmez göreümdü. İşte, bundan sonra ben, tüm gücümü PKK'ya layık bir devrimci olmaya çalıştım. Bunu tam olarak başardığım hiçbir zaman söyleyemem ama, söyleyemedim o ki, her arkadaş gibi ben de bir komünist gibi olmaya çalıştığım ölçüde ancak PKK'ya layık oldum. Kürdistan gibi bir toplumsal yapıdan çıkan bir insanın hem kolay kolay prolet devrimciyetlere ulaşması

Ölüm ile yaşamı sınırsızlığın en çok hissedildiği ve herbirinin yeri yerine ortuğulduğu anlardan biri de cezaevidir. Ölümün başladığını sandığı anda yaşamın en görkemlisinin derinleştiğini, yaşam diye sarılan yerde ise en terici edilmiş ölümlerini başladığına tanık oldu cezaevleri. Burada ölüm ve yaşam gerçek yerine yerleştirildi. Yaşam neydi, ölüm neydi? Bir militan, yaşam üzerine nasıl gider, ölümü nasıl karşılar? Bir militan ölmesi ve yaşamı mesele neydi?

Bütün bu sorular, cevaplarını yükselen zindan direniş gerçekliğinde buldu. Ölüm ve yaşam olayları karşısındaki tavır netleştirildi. Bir Newroz gününde, zindanın karankalları parçalayarak yanlı bir kibrit çöpü Mazlum yoldaşın elinde ölümün yaşamı sembolleştiriyordu. Ölümle yaşamı içine geçtili bu anda Mazlum yoldaş, soysuz bir yaşamı tercih etmekteyse soylu bir ölümler üzerine gidecek yaşamı burada ılımlendirdi ve derinleştirdi.

Büyük kavga kazanmış; düşmanın elinde sandığı ölüm silinmiş namına beyhne dayatılmış. Tetikte özü kibrit çöpünün alevlerini yaydığı ışıklar parlarken, ateş alan mermi düşmanı canevinden vurdu. Burada Mazlum yoldaş ölümsüzlüğü; yaşamı çağlar ötesine uzandı; düşmanı ise yzbün kez öldü. Zindan karankalları parçalandı, yeniden doğuş başlandı.

Düşman, zindan karankallına boğduğu ve bir derya bir kemik kalan, bir avuç savaş esirinin üzerine çağın tanık olduğu en vahşii uygulamaları gitti. Teslimiyet ve ihanet gibi, adına yaşam dediği en soysuz ve alçakça ödülleri tamtin eden olanakları sundu. Direniş ise, her türlü insanca ve o-nurluca yaşamı yoluna kapattı. Ölümü dayattı.

İşte burada ölüm ve yaşam yeri değiştirdi. Yaşam diye sunulan ölümlen, ölüme ise yaşamın yolu sonuna kadar açıldı. Mazlum'un yaktığı ateş, ölüme yaşamı yaratan direniş alevini tutuşturdu. Mazlum'un ölümler (Ferhat, Eşref, Mahmut ve Necmi) takip etti. Paşinden Hayri, Kemal, Akif, Ali geldi. Yükselen alev yanı yan dalgaları büyüyor; büyüdüğü de ölüme yaşamı derinleştirdi.

Cuma TAK, Delil DOĞAN, Ahmet KURT ve daha yüzlerce şehidin "Kahrolsun sömürgeçlik, yaşam bağımsızlık", "Yaşasın PKK!" sloganları ile kucakladığı ölümler, bu kez de cezaevinde yoldaşları kucaklıyor ve yaşamı burada derinleştiriyorlar. Onlar yaşama birer a-bide olarak kendilerini halkımızın sınırsız geleceğine taşımayı başardılar. Hayri yoldaşın, "Savunma hakkımız engelleniyor. Bundan sonra durumsalara gelmenin gereksizliğini inanan ve ölüm orucuna bağıyormuz" sözleri, yaşamı Parti ve halka yararak ölüme kabul edilebileceğine açık bir kanittir. Evet, yoldaşlarımız nefes almamın bile zor olduğu koşullarda karankalları parçalayarak, ölüme yaşamı yaratmayı başardılar.

Simdi, Mazlum, Hayri ve Kemallerin takipçileri yani bir sinavla karşı karşıyalar. Düşman ölüm silahı ile bir kez daha üzerine yöneliyor. Boyunlarına cellidin hain iledimiği geçirmek istiyor. Ölümü bir tehdit olarak kullanıyor. Yıllarca ölümler, "Hog gedi, sats gedi" nidalarıyla karşılaşılan savaş esirleri bu sinava da hazırlar. Yüzlerce PKK'lı savaş esirinin ölüm tezkerelerini mevliste her an onaylanmayı bekliyor. Düşman daha sık idamlarını onaylanacağını söyleyerek tehditini sürdürüyor.

Onurla yaşamamış bilmiş PKK'lı savaş esirleri her an boyunlarına geçirilecek olan idam ipini, yine onurla karşıyorlar. Partiyeye, halka ve devrime bağlılığını şiddetle tek gayesi olarak bilen ve bunu ispat eden savaş esirleri, idam sehasında da onurla Partiyeye, halka, şehitlere ve Başkan APC'ya bağlılığın en yüksek örneklarini sergilemeye hazırlanıyorlar.

"Darağacına Yürükten Savaş Esirlerinden Mesajlar" başlığı ile yayınlayacağımız, idam mahkumu yoldaşlarımızın son sözleri bu kararlığın birer örnektir. "Yaşasın PKK-ERKK-ARKK", "Yaşasın Başkan APC", "Yaşam bağımsızlık mücadelemiz", "Kahrolsun sömürgeçlik ve emperyalizm" sloganları ile bağlanan mesajlar, her an idam sehasında halkımızın geleceğine uzanacak. Bir dizişler kahramanlarımızın son sözlerini yayınlamış onlara karşı yapmamız gereken görevlerimizin bir parçası olarak görüyoruz.

Onlar ilk ve son sözleri ile Partiyeye, halka, şehitlere ve Önderliğe bağlıklarını dile getirmekte kalmadılar; bunun gereklerine göre yaşamamış da bildirdi. Davamızı daha iyi temsil etmanın cabasını sürekli gösterdiler. Söylenmiş gereklerini de en yalın bir iştenlikle söylediler, dile getirdiler. Şehitlerimiz bir vasiyeti olan, "Son söz kahrnamemal olmalı, Partiyeye, halka, şehitlere ve Önderliğe bağlıklarını tam olmalı" parçadı. darağacına giden savaş esirlerinin son sözlerinde en mütevazı anlatımları buluyor ve her türlü ılgıneçli ve provokasyona en utak bir cevap olanağı bile tanınıyor. Parti ve Parti önderimiz Abdullah ÖCALAN'a karşı en alçakça saldırılar ortamında, zindanlardan yükselen ve sonuna kadar bağlıklar, karankallı içeren mesajlar, verilmesi ve bağlı kalınması gereken sözlerin anlamını açmakla kalmıyor; bu değerlerden uzak yaşamın anlamızını da ortaya koyuyor. İşte, bu değerlere derin bağlıklar ortamında geleceği ölümü biz de selamlıyor, ölüme yaşamı yaratan militanları bir ağzından, "Ölüm hog geldi, sats gedi" diyoruz.

"Darağacına Yürükten Savaş Esirlerinden Mesajlar" köşemizin bu sayısında, Sabri OK yoldaşın mesajını veriyoruz.

ulusal kışkırlı kazanması öyle sıradan bir olay değildir. Bu bağlamda, ideolojik olmaksızına bile politik-örgütsel ve eylemsel alanda benim de bir dizi halk ve yanlısların yetmezliklerim oldu. Ancak, içine düştüğüm her yetmezlik, daha kendim yetmezliğimdi. Yani benden kaçınmıyordum. Partiden asıl ÇKK'ya henüz ideolojik, politik, örgütsel, eylemsel vb. alanda tam olarak PKK'çılığınra ulaşmamışım.

PKK, Kürdistan'da büyük önlemler, komünist kışkırlar yapıyor. Mazlum, Hüri, Kemal, Karasungur, Mahsum ve Ferhat Kurtuldu'ları yaratıyor. Bunların her biri birer önder. Parti ve halk tarihimize soylu birer değerdir.

PKK, hepimize emek verdi, bize kan verdi, hayat verdi, halkımızın soylu mücadelesinde fedakarlığı en üst sınırdaki temsil etmemiz gereken düzeyde bile imkanı yarıyor. Özellikle her çekilme dönemi dediğimiz 1980-82'ar arasında dönmede kadrolarına ideolojik, politik, pratik, örgütsel, maddi ve manevi, alanda yaptığı destekle devrimin o karanlık döneminde yürüttüğü sorumlu çalıma bile, tarihsel rolünü bir kez daha ortaya koydu. Şüphesiz bir bütün idik. PKK'yi kendinden, kendimi de PKK'den ayır düşünmem mümkün değildir. Ama demek istediğim odur ki, Parti Önderliğimiz bu konuda ki emeli geçerken büyük, soylu ve bilincil bir emekt. Ve öyle mutlaka bir şey yapmalı, tarihsel bir değer yaratmalıydık.

Yoldaşlar Birçok arkadaşına sahip olmayan böylesi bir imkan ve olancağı beklisi de en çok sahip olan arkadaşlarımızdandır. Benim. Halki olarak Partime, halkıma ve şehitlere en çok layık olabilcegim, beklentilerime en çok yerine getirebileceğim bir dönemde, sıcak mücadele ortamında istediğim şekilde de olsa dümana asi düşmem, her ne kadar mücadelemin doğal bir sonucu ise de, birçok arkadaş (çir oluştugu gibi bu benim için de büyük bir şanssızlık oldu. Zira, mücadele azmiyle doluyudum (kendimi halen de ve دائما böyle görcegim) ve bana harcanan emek oldukça fazla. Neyse ki, tüml tarihsel kimliği, toplumsal, ulusal ve sınıfsal kimliği taşıyan cesur yüzlüme, "Yaşasın Başkan APO", "Yaşasın bağımsızlık ve özgürlük mücadelemiz" sloganını haykırırken kusaçladım.

Yoldaşlar Esir düşmeden önce olduğu gibi, esir düştükten sonra da, şartlar ne olursa olsun, PKK kışkırlığından hiçbir tarih vermeden, sonuna kadar direneceğime dair bir kez daha kendime söz verdim. Sorgulama sırasında, olağanüstü baskı dezavantajlarla karşılaşsam bile (ki, dümana baskı baskısı türlü türlü tehditlerime) içine girdiğim yetmezliklerimin zaman zaman suç teşkil edebilecek düşünebilmesime, tamamen benden kaynaklanırsa, benimiz zavıflıklardan ve yetmezliklerimizden bir sonucudur. Bu konuda da PKK'ye, öykü konuşmız davanına sıyılı olmaksızın dayanmam ki, buradan bir kez daha özlemlerim belirliyorum. Ben, devrimci için en belirleyici önmamde olan sorgulama sırasında bir PKK'li gibi davranmamam. Ve bu ezikliğimden dolayı özlemlerim yenilerken, Partimizin ve halkımızın benini bağışlamasını dilerim. Şunu da belirlemiyim ki, o ezikliği üzerinde taşıyarak, hiçbir zaman da ona esir düşmedim. Tam tersine bütün hayatlarım, ancak büyük çabalar ve emekler pahasına giderilebileceği düşünülürsünün hareketle, gücüm oranında kendimi yenilemeye ve yararı

bir devrimci olmaya çalıştım.

Mahkemede ki tutumum, bir PKK militanının tutumuyla bağdaşmaz. Bir taraftan kendi yetmezliklerim, diğer taraftan mahkememe bile sorgulamanın bir arada yürütülmesi beni bu konuda da sorumluluklarımızın gerektirilmesi Cezaevine yollanmam, tamamen Partimin ölçülerini içinde içim kazandı. Ancak bazı halk ve yanlıslarımın oluydu da, bana düşen, bana verilen her görevi gücüm oranında yapmaya çalışmaktım. Tüm samimiyle söyleyeyim ki, bu konuda benim hiçbir şey sınırlamadı. Dümanın politikası ve yöntemleri karşı, Parti politikası ve yöntemlerimizi kendime sürükl emel oldum.

Mahkememin devam ettiği "Güneydoğu Anadolu Davası" PKK Eruh grubunda 8 arkadaşımızın birlikte idam "cazası" alındı. Dosyama, askeri yarğatıya da aynı. Su anda TBMM'de beklenmektedir. Askeri yarğatı kararının TBMM'de de kabul edilceğine kuvvete inanıyorum. Ve artık idam sehpasına her an çekilebileceğimi bilincimdeyim. Şimdilik tek isteğim, darağaca giderken PKK kışkırlığı ve mücadelemizi yeterince temsil edilebilme ve tam bir komünist gibi davranmamaktır. Bunu başarmaya kesinlikle inanıyorum. Başaracağım, çünkü sadece bugün değil, bir PKK'li ve ulusal kurtuluş savaşçısı olduğum ilk gündən beri, bunu böyle düşünmüş ve kendimi baştan beri buna hazırlamışım. Zira, bir komünist ölmek gereken yerde ölmesini bilmelidir. Bu, komünist olmanın bir mezyetidir de. Hicbir şeyi ondan daha değerli olmadığı, bağımsızlık ve özgürlük kavşasında idam, her devrimci ve ulusal kurtuluş savaşçısı için olduğu gibi, benim için de yeniden bir doğuş olacaktır. Ben, halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesinde ölümleri tamamen böyle, yani yeniden doğuş eylemi olarak anılmıyorum. İdam, işkence, hak ve sürünün tarih ve halk tarihimize görülen yeni ve ilk olaylar değildir. Hem halk, hem de Parti olarak bunları çokça görmüş, yaşamışızdır. Özellikle ulusal kurtuluş mücadelemizin verdiği buyuktur, bugün arki her namuslu ve dürüst Kürt insanı için, ulusal kurtuluş yolunda savsarmaktan başka bir yolun kalmadığını çok iyi bir biçimde herkes hissettirebilmektir. Yine, başta Diyarbakır zindanlarında oldu mücadele üzere emperyalizme, sömürgeçiliğe ve yerli gerillice karşı peğleştirim mücadelemize olanlar, yüzlerce militan ve giderek yurtsaver, dürüst Kürt insanı şehit oldu. Halen de olmaktadır. Kürdistan da bağımsızlık ve özgürlük amacı sehtilerin bükülmüş salandı. Öyle yepirdi, öyle bünyemektir. Geleşen soylu mücadelemiz, aktılan kanlar her onur sahibi insana yeni baş görevler dayatmaktadır. Zira, ülkemizde faşist sömürgeçiliğinin baskınına zulmünün hemen her bir insanın başına kasıymeyen dır. İst tek bir insandan bile söz edilemez. Bu durum halkımızın PKK' önderliğinde ERNK ve ARGK sallarında birleşerek, faşist sömürgeçiliğe karşı topyekun ve tarihsel bir ataka kalktığı gerçeğini yansıtmaktadır.

Bütün bu tarihsel gelişmeler, her yurtsaver, dürüst Kürt insanının bağımsızlık ve özgürlük için gerektiren kendini fedaya etmesini, şehit olmasını kolaylaştırılan gelişmelerdir. Kürdistan'da ulusal kurtuluş için ölmek, artık her gün yaşanan günlük bir olay haline gelmiştir. Bütün bu soylu gelişmeler her PKK'li ve ulusal kurtuluş savaşçısı için; bağımsızlık ve özgürlük, yüce komünizm davası uğruna şehit olmanın daha şerefli ve onurlu bir şeyin olmadığını göster-

mektedir. Bu nedenle idam benim için bir şerefli an ve yeniden doğuş anlamına taşımaktadır. Ben buna böyle inanıyorum.

Tüm Partili Arkadaşlar!

Sosyalizmün Kürdistan'daki köklü Partimize, tarihsel bir görevle karşı karşıyadır. Temel ettiği ideolojisi ve geliştirdiği politik-pratik mücadeleyle, hem iç hem dış politik gelişmelerde ağır rolüne sahip olmakta ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi giderek bölgesel düzeyde önemli gelişmelerin doğdu haline gelmektedir. Bunun da yaratacısı, önder gücü Partimizdir. Sınıf ve halk düşümlarımız Parti birliğimizi bozmak ve halkımızın bu bilincil ve tarihsel atadığı saparmak için içerde, dışarda ve saflarında mümkün olan her türlü yoksulluğu, böğencülüğü, komplocülüğü ve kaçkınlığı geliştirmeye çalışmaktadır. Bunun için, mücadelemizin önemini her gün biraz arttırdığı böylesi bir dönemde Parti birliğine ve Parti ölçülerine ulaşmak; her Partilinin an temel ve en zorunu göredir. Başarmızın ölçüsü öngülmeme gücümüzde Bolşevik ölçülerine ulaşmamızdır. Gerçekleşen işlerimizi doğru orantılıdır. Partimizin bu işi her kadrosunun, hepimizin önünü açması, yaratacığı emekleri tanıyacaktır. İdeolojik, politik, teorik ve pratik olarak birer böyledir. Kendimize ölçü olarak alacağımız Mazlum DOĞAN LARI, Kemal PIRLER, Hüri DURMUS LARI ve Mahsum KORKMAZ LARI yaratmıştır. PKK kader ve savsarcısının bu değerlere layık olması ve yeni değerleri beslenmesi için yapacağı her şey onun doğa hakkıdır. Tüm düşüncemiz, yüreğimiz, beynimiz bizim için çarpmalı, bunun için çalmalıdır. Bir Partili ve ulusal kurtuluş savaşçısı için bundan daha değerli bir şey yoktur. Özellikle Partimizin hangi ihtiyaçta, hangi toplumsal yapı ve tarihsel süreçten, hangi emekler pahasına ortaya çıktığını ve gelişimini iyi kavramak ve onu gözbeğlenim gibi sevmek ve korumak isten bile değıli. Zira, Partimizin yükümlülükleri çoktur. Önderlik alanı sadece Kürdistan'la sınırlı değildir. Böylesi şanlı bir Partinin bir dışisi olan her kadro doğağor ki, onu sonuna kadar özümsemek, ideolojik, politik, pratik olarak geliştirmek ve gerek iç, gerekse dış düşmanlar karşısında Partimize en üst düzeyde korumak ve temsil etmek zorundadır. Özellikle Parti birliği ve gelişmesinin herhangi bir altından daha çok önem kazandığı ve bizler için tek silahimiz örgütlü gücümüz olduğu zindanlarda bunun hem bir sınıfsal ve ulusal onur, hem de büyük bir sorumluluk ve yaşamsal önmeli olan devrimci bir görev olduğu bilelim. Her ne vesileyle ve nereden olursa olsun Parti kışkırlığı uzanan ellere kırmak her Partilinin önceliğidir. Bunun için Partili yaşamını yitirmekte karşı karşıya kalması birer şeyini esir alır. Bu insano ve bağımlılıkta Partimizin yüce ölçülerine ulaşmak her Partilinin sadece boyun borcu değil, ama yerine getirmek zorunda olduğu bir emirdir de...

Halkıma;

Sen, belki de dünyanın en cefakâr halkısın. Tarih boyunca hiçbir zulüm ve zorbalığı kabul etmedin. Haksızlığa karşı sürekli direndin. Baskıya ve bağımsız bir yaşam için belki de bugün dünya sosyalist aileleri içinde yer alan halklardan daha fazla direndin. Öyle anlırın oldu ki, kanlarına nehirlen oluştu. Şes dereleri senin kemik yüzününlardı. Ve sen olarak unutuldun. Dost da, düşman da, hiç bir kimse seni görmeye, tanıyamaz oldu. Senin "herhangi bir sorun yoktur" dendi. Ve herkes buna inandı. Ama sen, her şeyden önce bir halktın; hem de bin yıllar boyunca kânni, canını verece, doğe kâlla günümüze ulaşan, cefakese, ekmeğini taştan kıran yaratıcı bir halktın. İşte bugün, tarihin cıvılsı senin yüzüne gülmektir. Daha doğrusu tarih sana kucak açmıştır. Bin yılların birikmiş kılı ve okesini bir baloz gibi sömürgeç kâfalarata vuracak gücünün, PKK' önderliğinde ERNK sıvayı ordusuna ve ARGK gibi halk ordusuna sahiptir. Anki, bağımsızlık ve özgürlük için esirgeyeceğün hiçbir şeyin yoktur sizin. Zira, her halk gibi bağımsız ve özgür yaşamak sizin de hakkınıdır. Bunun yolu emperyalizme, sömürgeçliğe ve yerli gerillice karşı savsarmaktan geçjorsu o-ba kışa yolu yoktur-savsarmak, sonuna kadar savsarmak senin de doğa hakkınıdır. Türk sömürgeçliği haksız ve gayri meşrur olmalıdır. Türk sömürgeçliği kokuşmuşluğu, çürümüşlüğü ve her türlü barbarlığı ve gerillice temsil etmektedir. Ama senin mücadeleden yeni olanı, dinamik olanı, güzel olanı ve devrimci olanı temsil etmektedir. TC'nin de hiç dayanakları her gün biraz daha çürü-

ERNK ve ARGK Savaşçılarımla

Halkımızın bin yıllardır sömürgeç boyunduruk altında yaşamının ve bir türlü onlardan kurtulup bağımsız ve özgür geleceğini yaratamayışının en belliy başlı sebeplerimizdir bir tanesi de tarihten günümüze dek çağdaş, devrimci ve öz önder gücü olan PKK gibi bir Partiyi ulaştıramaması. ARGK gibi ülke ve halk için savsarı bilincil ve örgütlü bir askeri güce sahip ola-

mayısı ve ERNK gibi halkımızın ulusal ve siyasi birliğini temsil eden bir örgütlenmenin, ordularımızın yaratılmasının, Oysa bugün halkımız PKK, ERNK ve ARGK üçlusüne sahiptir. Bu ise giderek ZAFER dir. Halkımızın tarih boyunca enerjisi, tüm yurtsaver birikim ve potansiyeli yaygın örgütlenemeyi ya da ilbirlikli-hiç örgütlenmeyi bu da ilbirlikli-hiç örgütlenmeyiyi bunu sürükli kendi çıkarları için kullandı. Ve böylece değerlerimiz çarpur ettiler. Ama bugün en küçük bir değerini bile en örgütlü ve en verimli bir biçimde mücadeleye kanalize edidığı bir yol vardır. PKK, bağımsızlık ve özgürlük için savsarmak isteyen herkesi mücadeleye alan açmıştır. Faşist sömürgeçliği ölmek için bir savsarı alana dönüşürdüğü, köylerimizi yakıllık yıkıldığı, halkımızın göçe zorlandığı, zenginliklerimizim talan edildiği, insantlarımızın onuru ve haysiyetleri oynandı, öykme, dağıtıldı, kasabada ve giderek köyümüzün her karış toprağında sehit verdirdiği, topaklarımızın şehitlerinin kanı ile sulandığı, şehitlerinin cesetlerini kadavraya döndürtürdüğü, ama bütün bunlara karşın ulusal kurtuluş mücadelemizin her gün artan bir hızla, bilincil savsarmaktan başka bir yolunu olmadıği bir dönemde, PKK' önderliğinde ARGK ve ERNK sallarında aldığın yerini onurlu ve şerefli bir biçimde koruyun. Silahınız, önderliğe ve ulusal kurtuluş olanın insancısını sonuna kadar korumanız ve bir ulusal kurtuluş savaşçısı olarak gerektiğinde her an ölme hazır olmanız, inatta savsarmız anki vazgeçilmeye tarihsel bir görevdir. İşte bu sorumluluk ve bilincil, arkte aranızdan ayrılrken, darlacında ve sen nefesinde mü yüreğim yine sizlerle çarpacaktır. Tüm ERNK ve ARGK savaşçıları, sizleri son kez kucaklayım.

mek ve zavıflamak zorundadır. Zavıflamaktadırlar da... Ama sen her gün biraz daha gelmekte, artmakta ve güç kazanmaktasın. TC'nin üstün teknolojiye dayanan modern bir ordusu ve üstün silahları olabilir-ki vardır- ama senin de hiçbir şeyin ondan asla güçlü olmadığını, halde, ERNK ve ARGK'nı vardır. Bir ulusal kurtuluş alanı inancınca, bu savsarı nesiller boyunca sürse de, savsarıcağ. Ama bağımsız ve özgür gelecek mutlaka bizim olacaktır. Buna inanıyorum. Bir inancınlar ki, idam sehpasına giderken, "Yaşasın bağımsızlık ve özgürlük mücadelemiz", "Yaşasın Başkan APO", "Yaşasın ERNK", "Yaşasın ARGK" diye haykıracağız.

Türkiye Halkına!

Halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesinin her zamankinden aralı bir hızla ve önmelik geliştirmenün hızında faşist Türk sömürgeçliği de sessiz kalmamaktadır. Ulusal kurtuluş mücadelemizin Türk halkı açısından taşıdığı önemi sarılmak ve ilk kardeş halkın arasına düşmanlık ve nifak tohumlarını ekmek için, başta her türlü sövenizim olmak üzere bir bütün sahte oluşturmaları sürmekte; komplo, karalama vb. ne lazımsa ona yapmaktadır. Fakat gerçekler her gün biraz daha göstermektedir ki, Partimizin önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi aynı zamanda sizlerin de mücadeleye yoluna açmakta ve Kürdistan'ı dümana vurutan darlık, sızler için de küçümsemyecek birer nefes burusu olmaktadır. Zira, iki halkın devrimi, tarihsel, toplumsal ve coğrafik nedenlerle birbirine sıkışıklaşmaktadır. Bir alanda gelişecek mücadeleye diğer alan da hızla ve derinden etkilemektedir.

Türk sömürgeçliği, tarih boyunca iki halkı birbirine vurduyu, savsarıdır. Ama bugün dostluk ve kardeşlik bağları kudsünin siddette dayatmaktadır. Ulusal kurtuluş mücadelemiz bunun gerekliliğini ve zorunluluğuna hissetmekte ve üzerine düşen sorumluluğuna yerine getirmektedir. TC'nin varlığı, iki kardeş; Türk ve Kürt halkları da baskı, zulüm, sömür ve zorbalık demektir. Faşist dictatörlük bugün sizler üzerinde ekonomik, siyasi ve sosyal alanda baskılan zirveye çikmiştir, insanca yaşama olanakları her geçen gün daha da kaptamıştır. Arki sizler için de baskı ve onurlu yaşamın yolu faşizme karşı Demokratik Halk Devrimini dayatmaktan geçmektedir. Bundan başka çoğunluk yoktur. Kürdistan'ın sömürge ve kölece yaşamadığını sizlerin hiçbir çıkarı yoktur. Tersine, TC gidince Kürdistan üzerinde baldığı müddette, sizlerin üzerinde baldığı ve sömürü de sürükl olacaktır. Bu nedenle ki, halkımızın sizlere hiçbir düşmanlığı ve kirgünlüğü olmaz. Tam tersine en sıcak bir kardeşlik ve dostluk bağ bizim en büyük arzunuz olacaktır. Arki sizin bunu kavramanız gerektiriyor. Tarihsel sövenizim ve Kemalizm emberbinden kurtulmanız ve kardeşlik denizine gerektiriyor. Kürdistan'ın her karış toprağında aktılan kanlar, her gün biraz daha büyük bir çoğuk, bilincil ve cesaretle mücadele eden mücadele alında bir taraftan sizleri mücadeleye davet ederken diğer yandan size her hangi bir sorumluluğumuz ifade etmemektedir. Sizlerin arki bir devrimci meseleleri görmemez, karışık vermeniz ve gövenimizin her türlü etkisinden mutlaka kurtulmanız gerektiriyor. Halkımızın buna siddette itiyacı vardır. Ve unutulmamalıdır ki, Türkiye halkı, işçi

SHP Neyin Peşinde? "Kürtlere Kültürel Özerklik" Planını Uygulama Çalışmaları Hız Kazanıyor

Son dönemlerde, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini boş çıkarma çabaları çerçevesinde çeşitli çevrelere yürütülen çalışmalar daha bir yoğunluk göze çarpmaya başladı. Bağımsızlığı çizgisini boş çıkararak, bunun yerine "kültürel özerklik" planını geliştirme temeline yürütülen çalışmalar, gerek Türkiye siyasal arenasında görülen gelişmeler ve gerekse Avrupa çapında girişilen faaliyetlerle iyice su yüzüne çıktı. Çok çeşitli yöntemler ve güçler hareketi gerçekleştiren plan adım adım uygulama zeminine kavuşturulmaya çalışılıyor.

Son aylarda meydana gelen bir dizi gelişme bu planın sahiplerini iyice su yüzüne çıkardı. Partimiz içinde boyveren provokasyon hareketinden Türki Millî İstihbarat ve kolluk kuvvetlerine, Alman emperyalistlerinin SHP'ye kadar uzanan çok çeşitli güçlerin birbirini tamamlayan yönelimleri, planın hayata geçirilme koşulları ve hedeflerini net bir biçimde gözler önüne sermeye başladı. Ulusal zeminde uluslararası zemine kaç ve yine açık faşist güçlerin sosyal-demokrat ve hatta devrimci maskeli güçlere kadar çok renkli bir yelpazeyi oluşturan kişi, devlet ve örgütlenmeler, PKK'nın önderlik ettiği, Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük cephesine karşı saf tuttu.

Söz konusu planın ilk ipuçları sömürgeçilerin demelerinde kendilerini açığa vurdu. Sömürgeçi yetkililer, kendilerinden gayet emin bir tavırla, 1988 yılının PKK'nın lükensiyi yi olacağına iddia etmekteydiler. Bu demeler ardından pespeşe gelişen olaylar, bu iddiaların dayandığı temelleri ortaya koyar niteliktedir. Planın en önemli parçalarından birisini, Önemli bir anda PKK'ye yöneltilen saldırılar oluşturmaktadır. Nitekim, 1988 başından itibaren, PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesinde yönelik saldırılar içinde Federal Almanya Cumhuriyeti'ni plana geçmeye başladı. Bu alanda bulunan Kürdistanlı yurtsverer ve onların legal örgütlenmelerine karşı yoğun bir baskı ve tehdit kampanyası başlatıldı. Giderik bu saldırılar Avrupa Partî örgütlenmesini tasfiyeye yöneldi. Kürdistanlı yurtsverer politikacılar pespeşe tutulmama, ulusal kurtuluş mücadelesini maddi değerleri gaspedilmeye başlandı. Alman devletinin bu azgın saldırılarının peşinde yine, Avrupa alanında başını uzatan bir provokasyon hareketi hortlatıldı Partimizin safından, "PKK'ye evet, Apo'ya hayır" sloganı ile yola çıkan bu provokatörlerin Alman devleti ile ele Partimize bu alandan saldırılar yönelttikleri, yurtsverer politikacıların bu provokatörlerin ihbarları ile ele geçirildikleri bugün tüm belgeleri ile açığa çıkmış bulunuyor. Polisizmallerinin sosyal-demokrasinin ajanlarına, İli. Kongre'nin mahkum ettiği Parti arlılığı dönümlere kadar her türlü Parti ve toplum dışı ögenin bir çok koalisyona oluşturarak giriştiği bu provokasyon hareketinin ortaya çıkış dönemi ve sloganları, bunların emperyalizm, sosyal-demokrasi ve TC ile olan bağlantılarının somut kanıtlarından bir durumdur.

dadır. PKK Önderliğinin şahsında bağımsızlık hedefini boş çıkararak, Kürdistan halkını "kültürel özerklik" safatası ile aldatma hareketi olan bu kısım, en büyük desteği de aynı emperyalizm ve TC'den almış bulunuyor. Alman emperyalizmi, giriştiği tutuklamaları bir çok Kürdistanlı yurtsverer politikacıya tutuldukları, bir hedefe de safadara boşluk yaratarak provokatörlerin rahat çalışma koşullarına kavuşmalarını sağladı. Nitekim, meydana bir süre boş bulan provokatörler her türlü Partî ilişkileri, kanalları, değerlerini bizzat Partiyi sırtından bıcaklamak için kullanmış; ellerindeki yetkilileri kadroları ve yurtsverer kitlelerini inançlarıyla oynamak amacıyla seferber etmiş ve yaratıkları tasfiyeye ortam üzerinde Partiyi egemen olma hesapları gütmüşlerdir. Yaratıkları tahribatlar ve emperyalizmin yoğun desteklerine güvenerek, son derece çapsız olduklarına bakmadan, önderlik iddiası ile ortaya çıkma gâffetine bulunabilmişlerdir.

Bütün bu gelişmelerin yaşandığı dönemlerde Avrupa pespeşe "sosyal-demokrat", "Kürtçü" ve hatta "devrimci" maskeli parlamenter ve siyasetsizlerin akınına uğradı. Önce, meclistaki Kükşula dikkatleri üzerine çeken "Kürt halkları

Ahmet Türk'ün yine aynı dönemlerde Bonn, Köln, Belçika vd. alanlarda birtakım çalışmalarını sürdürüyordu.

Ağırıklı kısmı SHP milletvekili olan bu "ünli" sularının pespeşe gelen Avrupa turları süpheşiz ki bir tesadüf değildi. Yine, hepsinin de ortak ilgi merkezlerinin "Kürt sorunu" olması, Avrupa ziyaretlerinin provokasyonun çıkış dönemine rastlaması, üzerinde birleştirilmesi an konunun "Kürtlere kültürel özerklik çözümü" olması, giriştiği çalışmaların önemini artırıyor, dikkatleri çekiyordu.

Bütün bu sularının temsil ettikleri çevreler, "Türkiye'ye demokrasi, Kürtere özerklik" şeklinde ifade edilebilecek bir anlayışın temsilciliğini yapan çevrelerdir. Bunların anlayışlarına göre, Türkiye'de legal bir komünist parti kurulur, toplumsal mahulefet bu çatı altında birleştirilirse ve yine Kürdistan'da PKK ezilir, daha ilimli çevreler etrafında kültürel özerklik hayata geçirilirse, o zaman Türkiye'nin sorunları da halledilmiş olacaktır. Nitekim, Avrupa sosyal-demokrasininin de ve hatta bir bütün olarak emperyalizminin de tercihi bu yöndedir. Evrân'ın Almanya'ya yaptığı şey ardından legal bir komünist parti kurulabileceğini dile getiren görüşleri bu konuda dikkat

ler bu role sahip çıkmamın sandıklarıdır. Eski politikaları doğrultmuş, şekil kazanmış bazı politikacıların yıllarca "öcü" olarak beladıkları birtakım gerçekleri kolayca telafuz etmeye alımsayacakları bir gerçekler. Ancak, giderik "Kürt" gerçeğinin varlığını dile getiren ve onlara kültürel haklar vermesinden dem vurularının sayısında bir artışın olduğu da bir gerçektir. Son dönemlerde SHP içinde boyveren ve SHP kurullarında daha da kızışan tartışmaların öz lüte budur.

"SHP içinde, ister tutulmuş, ister "sol" kanattan olsun tüm parlamenterlerin üzerinde anlaşılabilir ortak bir ilke var: "Bir Türkiye'deki Doğu sorununun PKK aracılığıyla çözülme inancıdır" ve bu çözümü de istemiyoruz" SHP Sözünü ve Merkez Yürütme Kurulu üyesi Nall Gürmen'in Essen'de bir paneldede dile getirdiği bu görüş, SHP programının özlenmesi oluyor. Evet, SHP, "Doğu'da bazı sorunların olduğunu kabul ediyor, ancak bu sorunların çözülmesini PKK'nın, yani bağımsızlık çizgisinin çözümlüyle güç olmasını kabul etmiyor. Bunun anlamı açıktır: PKK, SHP'nin de üzerinde arın ve içtiği "millî birlik ve bütünlük" için en büyük tehlike olarak ortadan kaldırılmak zorundadır. Bunun için de her yola başvurulacak. İşte, SHP'nin de özellikle son dönemlerde aktifçe yerine getirmeye çalıştığı rol budur: PKK'nın tasfiyesi ve alternatif politikaların etkin kılması. Bu rolün gereklerinden biri olarak Avukat Hüseyin Yıldırım'a karşı SHP milletvekili Orhan Velî Yıldırım vastasıyla ele atılmış, Avrupa sosyal-demokrasininin de desteğiyle son provokasyon örgütlenmiştir.

Provokasyonun patak vermesi ile birlikte SHP milletvekillerinin Avrupa'ya akin etmeleri doğrudan bu gelişme ile bağlantılıdır. Bir yandan provokatörleri çeşitli ilişkiler geliştirilenler, diğer yandan da provokasyona artı veren çevrelerle ortak planlar geliştirilmiş, PKK'yı bitirme faaliyetleri sonerı alıc kılınmış istemiştir. Diğer taraftan ise, Kürdistan sorununun çözümünde kendilerini alternatif bir güç olarak Avrupa çevrelerine lansse etmiş, destek toplama; böylece geleceğe yönelik itidat planlarında bundan yararlanma amaçları güdülmüştür.

PKK'yı bitirme planları Avrupa zemininde Kürt küçük-burjuva reformistler, provokatörler, emperyalistler ve TC'nin resmi kurumları bu şekilde ortak ve planlı bir saldırı kampanyası ile sürdürülürken, Türkiye ve Kürdistan zemininde de yoğun tutuklama faaliyetleri ile tamamlanmış istenmektedir. Provokatörlerin ihbarları temelinde Türkiye ve Kürdistan'ın birçok alanında, koordineli olarak başlatılan operasyonlarla son günlerde yoğun tutuklamalara girişildi; binlerce kişi gözaltına alınarak zindanlara dolduruldu. Bu operasyonlarda bizzat düşman güçleri ile birlikte hareket eden bazı provokatör uzantıları şehir şehir dolayarak onlara devrimi ve yüzlerce yurtsever ele geçirildi. Bu gerçek, Partimize karşı gözükmeye bir düşmanlık yola çıkan provokatörlerin halkımızın geleceğine kastetme-

deki algaçka emellerinin en açık ifadesi olmaktadır. "PKK'ye evet, Apo'ya hayır" sloganının arkasında yatan gerçek, Kürdistan halkının tarihinde ilk kez yakaladığı toplumsal ve ulusal kurtuluş şansının bulunması yolunda düşmanına en algaçka işbirliği olarak karşımıza çıkmaktadır.

Yukarıda dile getirdiğimiz gelişmeler, sömürgeçlerin, "1988 yılının PKK'nın bitiş yılı olarak" şeklinde kararlı sözlerinin hangi çevrelerden güç alınarak ortaya atıldığını göstermektedir. İhanetin kara yüzü bir kez daha halkımızın geleceğine kastetmek istemektedir. İhanet her zaman açık yüzüyle ortaya çıkmaz. O, daha da etkili olabilmek için gökçe maskeler kullanır, en yüce idealleri dillendirir, başlıklar ve yürekler böyle böyle etkide bulunmuş ister. Ama ne kadar üstüne gizlenmiş olursa olsun, onun cürkan yüzü uzun süre gizli kalmaz hiçbir zaman. Hele de halkların ulusal kurtuluş ve bağımsızlık mücadelelerinin ortama son derece küçüldürüldüğü, aktarılan en net biçimde kendisini gözler önüne sermiş durumda olduğu tarih anlatıcı demelerinde bobuzlan renklerin yaşama şansı daha da azdır. Halkları iliklerine dek istismaya başlamış olan kurtuluş günlerinin ışıktarı her şeyi aydınlatır, yerli yerine koyar.

Bütün de halkımızın bağında bu gelişmelerin en parçacı biçimde yaşanıyor. Halkımız, Partisi PKK'nın 10. kuruluş yıldönümünde özü daha da aydınlanıyor olarak geleceğe yürüyor. Bugün kendisini bekleyen tehlikelerin daha da kapsamlı ve sinicse yöntemlerle hayata geçirilmekte olduğunu görüyor; ancak de tehlikelerin olacağını biliyor. Ama doğru ile yanlış; güçlü ile zayıf; direnen ile teslim olan kimliğini birbirinden ayırdedebiliyor. Öüne sürülen sahte çözümlerin altın tasta sunulan zehir olduğunu görüyor ve elinin tersi ile itiyor.

Bugün SHP, provokatörler ve Kürt küçük-burjuva reformistleri eliyle ve emperyalizmin desteğiyle geliştirilmeye çalışılan kültürel özerklik planı ancak PKK'nın ihmisi üzerinde yaşama şansı bulabilecektir. Bu nedenle ilk, askeri zayıflıklarının pismankı yasalarına, önderliğin hedeflenmesinden Parti kadrolarının ihbarına kadar birçok algaçka saldırı yöntemleri geliştirilmektedir. Bu saldırı yöntemleri tek tek kayıplar verdirme düzeyinde birtakım sonuçlar alsa bile, artık tarihe mal olmuş bir gerçekliği değiştirmiş olansızdır. PKK, ideolojisi ve politikasıyla halka mal olmuş, kendisini kabul ettirmiş bir güçtür. Kürdistan halkı kurtuluşunun PKK önderliğinde olacağını inanmıştı ve gerek PKK'da içinde dayatılan veya dayatılacak olan her türlü yolla ve yöntemle sömürgeçlik kokacak bir bilincinden dolayı bu nedenle de hangi kılıf altında ortaya çıkarsa çıkarsa elinin tersi ile itmektedir, tektir.

Bu nedenle de diyoruz ki, SHP türü sömürgeç güçler ve usakları ister kültür etsinler, isterse emsinerler: Kürdistan sorununun çözöcek olan PKK'dır ve PKK bu yolda emin adimlarla ilerlemektedir.

keçici bir gelişme niteliğindedir. Bu açıktırın ardından sözünü ettiğimiz politikaların gerçekleştirildiği Avrupa gezilerinin en temel konularından birini de, politik ilkelcilerin Türkiye'ye dönüs kollarlarının yaratılması oluşturmaktadır. Böylece, hedeflenen plan biraz daha netleşmiş olmaktadır: PKK dışında kalan tüm sol güçlerin ilkeye dönüs koşullarını yaratmak, bu temelde siyasal yönetim ve yasalarda revizyona gitmek; böylece devrimi içten çürümeye tabii tutarak TC'nin omrünü uzatmak! Bu "kutsal amir" uğruna ister burjuva parlametosuna içinden ister dışından, ister yerli ve isterse yabancı hemen tüm "demokrasi havarileri" ortak çaba içinde girmiş bulunmaktadırlar.

Bu planın hayata geçirilmesinde SHP'ye özel bir rol atfedilmektedir. Artık ilipili pazara çıkmış güçler olarak ANAP ve DYP'nin bu konuda fazla bir iddialarının olmayacağı herkeşçe görülen bir gerçektir. Ama düzenin emniyet sübabı olarak hayat bulan SHP bu yönde kadar siyasal arenada temsil ettiği son derece sönük pratliğini giderik renklerinden eğilimindedir. SHP içinde son dönemlerde yoğunlaşan tartışmalar ve "sol grup" etrafında koparılan gürtülü-

İmpressum:
V.I.S.d.p.
A. Sarı
Vogelsangerstr. 286
5000 Köln 30

Yanışma Adresi:
SERXWEBÛN
Postfach: 10 16 83
6000 Köln 1

Hesap Numarası:
Stadtparkasse - Köln
A. Sarı
Konto Nr.: 1 74 21 96
BLZ: 370 501 88

Avusturya 22.50 s.
Belçika 75.00 bfr.
Danimarka 10.00 dkf.
Fransa 7.50 ff.

Hollanda 3.75 hf.
İngiltere 0.80 £
İsviçre 7.50 sfr.
Norveç 10.00 nkr.

Partimiz ve Önderliğine Yönelik Komploculuk ve Tasfiyecilik En Başta PKK'li Tutsakları Karşısında Bulacaktır...

Baştarafı 9. sayfada

lündeki rengi de taşıyan devrimci demokrasidir. Rahatsızlık devrimci demokrasinin ne olduğunu anlamış küçük-burjuva anlayışları gelmektedir. Çünkü, küçük-burjuvazi devrimci demokrasiyi kendisi için çok sıkıcı bulur. Onun yaşayışından gelen disiplin olma- ma sonucu bu çığırkanlılığı doğur. Yüksek bu çığırkanlıkların nedeni PKK'de örgüt içi demokrasi olmadığının değildir. Nedeni, yukarıda belirttiğimiz gibi komploya ve tasfiyeye kapalı ama devrimciyi yaratan bir devrimci demokrasi olduğundandır.

Bu mektup mesajımızı sonuçlandırmak isterken birkaç söz daha etmek istiyoruz.

H. Yitirim tipi olaylar bugün çıktığı gibi yarı da çıkacaktır. Zaman zaman çıkabilecek ve çıkması olan bu tür olaylar kimsenin kafasını bulandırmamalıdır. İnsan yaşayışında nasıl yer yer hastalıklar başa girer ki çıkıyorsa, canlı bir organizma olan Partide de bunların çıkması doğal karşılanmalıdır. Önemli olan, bunların tedavisini zaman zaman geçirmeden yapıp zararlı

mikropların büyümeden etkisiz hale getirmektir. Ortada bir sınıf savaşı ve çok kritik bir bölgede verilen ulusal kurtuluş savaşları vardır. Hele Kürdistan toplumunun daha çok bir küçük-burjuvazi (koyuldu) de küçük-burjuva karakterdedir) toplumu olması ve Kürdistan döngüleri üzerinde emperyalistlerin, bögme devletlerinin türlü entrikaları ve planlar uygulamak istedikleri de düşünülürse, bu tür olayların karşımıza çıkması sürpriz sayılmamalıdır. Doğrusu bu ya H. Yitirim olayı pek ciddi bir olay değildir; olmaması da gerekir. Ne var ki, bizim yanlış değerlendirmelerimiz, bu kişiyi yerli yerine oturtamazız; bu kişinin içimiz bizim için olması da bazıları için ciddi bir olay haline gelmiştir. Bu tür bir çıkışa her insanın gülmeye gerekine belli bir sorun olarak karşımıza çıkması, bundan sonra bu tür nitelikli kileri karşı politikada ve yaklaşımımızda daha dikkatli olmamız sağlamalıdır. Bizce bu olaydan çıkarılacak ders budur. Oyle ya, Partiyeye önemli sayılacak hiçbir değer katmamış birisinin bir halk kaderini ilgilendiren, savaşçı

yöneten Parti içinde çok kritik bir dönemde bu sorumsuzluk ve kendini bilmezliği yapmasını, bizleri daha hassaslaştıracak bir duyarlılık getirmesinden doğal ne olabilir?

Biz PKK'li tutsaklar bu olayı duyduğumuzda, bu insanda ve çevresinde, zerre kadar halk ve ülke sevgisi, biner fedakarlıkta oluşturan değerlere saygılı olmadığımız, bu nedenle bu komploya karşı içinde halk ve ülke sevgisi olan herkesin kesin tavır koyacağı biliyoruz. Yine de, biz tutsakların görüşünün bilinmesini de yararlı olacağına inanmış. Partiyeye ve Partinin yaratıcısı, kurucusu önderimiz Abdullah yoldaşa saygımız, bağlılığımız —herkes tarafından bilinse de— bu vesileyle belirtmeyi de uygun görüldü. Yine belirtelim ki, bu tür sorumsuzluk ve komploculara her zaman ve herkesin çok biz tutsaklar karşı çıkacak; sözkonusu kişi ve çevreler ilk önce karşılığında bizleri bulacaktır.

Ülkedeki tüm PKK'li tutsaklar adına
Mustafa KARASU
Urfa Kapalı Cezaevi
6.10.1988

"Komünist, ölmesi gereken yerde ölmesini bilmelidir!"

Baştarafı 25. sayfada

sını ve tüm ezilenleri, ne zaman ki, "**Yaşasın Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi!**" sloganını haykırır. Halimizde anti-faşist bir cepheyle birlikte ve bunun pratik gereklerini yerine getiririse; iki halkın gerçek dostluğu ve kardeşliği de iste o zaman sağlanmış olacaktır. Keza, faşist Türk sömürgeçliği en son ve bilmöcül darbelerini yine bu sogan- dan ve bu soganın pratik gereklerini yerine getirmeden alacaktır. Bunun için, Kürdistan halkına yetiştirildiği büyük enternasyonalist Haki KARER ve eşsiz direnişçi büyük komutan Kemal PIR, bizim için de, sizler için de birer meşale dir. Bizleri birleştirmede temel harç olacaktır.

Tüm Dost Güçlere; Dünya İlericileri ve İnsanlığına

Ülkemizin parçık kaderi ve üzerinde uygulanan Kemalist sömürgeçlik bizde öyle bir tablo ortaya çıkardı ki, neredeyse sizler de başka güç gibi bize bakınız. Oysa biz halk idik. Bitmiş tükenmiş değdik. Tarihsel bir sorunumuz; ulusal kurtuluş sorunumuz vardı. Aslında çoğumuzun bunun sancılıydı. Emperyalist, sömürgeç güçlerin ülkemize yönelik çığırkanlıkları ve halkımıza yönelik geliştirdiği en utanmaz, en pervasız saldırılara karşı gımdiyse değin bir nebe de olsa sizden ses seda çıkmadı. Bu tarzını bir ödem (PKK'nin henüz ortaya çıkmadığı dönem) için bağışlamak mümkündür. Ama artık değil.

Bugün halkımız emperyalistlerin ve sömürgeçlerin her türlü hüsnuna rağmen, onunlara kırana bir savaşım içindedir. Bu savaş çok zorlusuz (güçler bakımından) ve zorlu koşullarda gelişmesine rağmen halkımız her gün yeni mevziler kazanabilmektedir. Düşmanın siyasal tükenmişliği zirvesine ulaşmıştır. Teshir olmuştur, tecrit olmuştur. Artık mücadelede dünyada ve özellikle bölge düzeyinde politik gelişmeleri derinden etkiler duruma kalmışlardır. Güçler, Ortadoğu, Türkiye vb. alanlara ilişkin politika oluşturan Kürdistan gerçekliğini öneme ele almak zorunda kalmışlardır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, emperyalizmi, bölge gericiğini ve Türk sömürgeçliğini en çok tehdit eden bir olaydır artık. Zira, Kürdistan devriminin etki alanı sadece ulusal alana da sınırlı değildir. Halkı ve zorunlu olarak bölge haritasını yeniden oluşturan önemde olan bir mücadeledir. O halde artık tüm dost güçler ve ilerici insanlık görmelidir ki, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi tüm demokratik ve radikal güçlerin ve ilerici insanlığın çıkarlarını savunmaktadır. Bu nedenden dolayı, emperyalistler, Türk sömürgeçliği ve bölge gericiğini, tüm düşmanlarımızı olanca gücüyle mücadele etmekte ve bizi halk olarak ortadan kaldırmak istemektedirler. En üstün teknolojiyle, dünyanın en modern ordu ve silah gücüyle, akıl almaz işkence ve baskı yöntemleriyle ülkemize yönelen sömürgeçlik, halkımızın en haklı ve meşru davası olan ulusal bağımsızlık mücadelesini ezmeye çalışırken; diğer yandan sosyalizme, tüm devrimci halk hareketle-

rine ve dünya ilerici insanlığına karşı da büyük bir suç işlemekte ve zararlı çıkarlarını tehdit etmektedir.

Halkımızın şanlı önderi PKK, sizlerin her türlü yardımına ve desteğine layıktır. Bunun görevini ideolojik, politik, pratik ve örgütsel düzeyde içerde, dışarda ve zindanlarda; özcesi olduğu her yerde ve düzeyde ve her bakımdan vermektir. İste, tüm bu nedenlerden dolayı idam sehpasına girerken, bir ulusal kurtuluş savaşçı ve PKK'li olarak size öyle sesleneceğim: Halkımızın mücadelesi sizin de yararındır. Halkımızın düşmanları sizin de düşmanınızdır. PKK önderliğinde kurulacak bağımsız ve özgür bir Kürdistan sizlere yeni bir güç, yeni bir mevzu olacaktır. Bizizi çok etmek isteyen kan emici düşmanlara karşı geliştirdiğimiz bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizi destekleyin. Halkımız bunu sizden istiyor.

Büyük Önder, Eşsiz İnsan APOİ

Senin derinliğin, senin yaratıcılığın, ideolojik-politik, örgütsel ve eylem anlayışın, ahlakî kişiliğın; bunların her biri soyul birer değerdir. Bu değerler halkımızın bağımsızlık ve özgürlük şairinin en temel güvencesidir.

Başkan APO, sen, sadece halkımız için değil bölge ezilen halkları için, işçi sınıfı için ve sosyalizme yaptığın büyük katkılar için de tarihsel önemdesin. Senin varlığın, senin yaratmış olduğun değerler; gerek Kürdistan'da, gerekse bölge ve dünya genelinde yapması gereken etkiyi mutlaka yapacaktır. Komünizme yeni şeyler kazandıracaktır, kazandırmaktadır...

Senin yaratmış olduğun bir ulusal kurtuluş savaşçısı ve PKK'li olarak, baştan beri ve halen de sana karşı olan saygım sonsuzdur. En büyük idealle, bağımsızlık ve özgürlük, yüce komünizm davasının parlak simgesi olan sana layık olmaktadır. Henüz buna ulaşmadan darağaca giderken haklı olarak biraz üzgünüm. Ama sen nefesimde de tüm inancım, saygım ve bilincimle, "**YAŞASIN BAŞKAN APOİ!**" diye haykıracağım. Sana layık olmak... "**BAŞKAN APO...**"

— Kahrolsun sömürgeçlik ve emperyalizmi!
— Yaşasın PKK!
— Yaşasın halk savaşçı!
— Yaşasın Başkan Abdullah ÖCALANI!

Sabri OK
1 Şubat 1987

PKK 10. YILI AFİŞ YARIŞMASININ SONUÇLARINI AÇIKLIYORUZ

Partimiz PKK'nin 10. Kuruluş Yıldönümüne girmemiz nedeniyle, gazetemizin açtığı afiş yarışması sonuçlandı. Yarışmaya çeşitli yaş gruplarından erkek ve bayan yarışmacılar 54 resimle katıldılar.

15 yaşındaki çocuk okuyucularımız yansera, ülkemizin çeşitli alanlarından da yarışmaya katılan okuyucularımız, dereceyi girmeyi hedeflemekle birlikte, yarışmada derece almayan çok katırma sorumluluğunu göstermenin de, aynı anlamı taşıdığı bilmektedirler. Bizce de önemli olan, okuyucularımızın yüksek bir sorumluluk göstererek, yarışmamıza katılmalarıdır.

Yarışmamıza katılan tüm okuyucularımızın gösterdiği ilgi ve cabayı saygıyla karşılıyoruz. Bir de yarışmamıza ülkemizin doruklarında direniş savaşını yükselten pşemrgelerin sesi olan "Di Têkoşîna Serxwebûn O Azadiya Kurdistan de PEŞMERGE" de bir adet resim ile katıldı. Jürimiz PEŞMERGE'nin gönderdiği resmi özel onur ödülüne layık görüldü. Resim, siyah-beyaz olarak net çıkmadığından yayınlamayız. Bu eksikliği önümüzdeki sayılarda gidereceğimizi umuyoruz.

Yarışmada dereceyi giren ilk üç resim ile özel maniyon alan resmi aşağıda yayınlıyoruz:

1. rumuz: M. Hoca

Tüm Kürdistan çocukları adına Sevim kardeşimizin resmi maniyon almıştır.

2. rumuz: Rovana

3. rumuz: Şehridi

Parçalanmış Beyin, Salt Bir İnsanlık Düşmanının Beyni Değil; 12 Eylül Faşizminin Kendisi-dir

Eğer bugün insanlık sosyalizm altında sınıfsız topluma doğru yürürsün, bunda tarihte adına bile rastlanmayan sayısız büyük kahramanlar yapıldı halk direnmelemleri aynı büyük. Hakimimiz de diğer halklar gibi, az dersenmiş. Sınıflı toplum tarihi boyunca pek az halkın uğradığı istila, işgal ve soykırım hareketleri karşı büyük dikmenler gösterildi. Köleci, feodal, kapitalist toplumların işgal, istila ve sömürgecilik karşı halkımızın düğümü kanı pek az halk dokmuş. Son 200 yıldır Revanuz, Bedirhan Bey, Yeşan Şer, Bedirhanlılar, Ubeydullah, Kocgiri, Palu-Gağç-Hanı, Ağrı ve Dersim direnmelemleri de gösteriyor ki, halkımız uğrakna çok dokmuş özgürlüğünün sağ edilmesine kolay kolay göz yummamıştır. Ölkemiz üzerinde yıllardır süren feodal istila ve katliamlara bir yenisi ile eklemekten çekinmeyen Türk sömürgeçliği, TC'nin kuruluşu üzerinden daha bir-iki yıl bile geçmeden, Kürdistan'ı yeniden unazarak yeni bir işgal, istila ve katliam başlatmış; Şeyh Salt, Ağrı ve Dersim insanlarında gürültüde güç, yuzbinlerce insanımızı kana böğmür.

Halkımız üzerinde uygulanmış sömürgeçlik, diline, kültürüne ve fiziksel yapısına karşı yürütülen çok etme politikasıdır. Hem bu politikanın sonucu olarak, hem de olumsuz tarihsel mirası yüzünden halkımız dağlık, ödersiz, bilinçsiz ve örgütsüz bir yapı içinde kalmıştır. Tanık olduysun en örgütlü yapı işle, aile ve kabile çevresi ile somutlaşmış, bunun dışına çıkamamıştır. Geliştirildi aykırılıkların açması-za ezilmişdir. İste, tarihte siyasi, askeri ve kültürel bir güçle ulaşması sürekli engellenen halkımız 20. yüzyılın sonlarında mezara gömülmeye başlanmış, varlığı ve yokluğu tartışmaya sunuldu. Hakimimiz çağdas, uluslararası siyasi gelişmeler karşısında; çağdas ulusların yanında bir yerinin olup olmama-yağında inanılmaz zor bir konuma sürüklenmiştir. Halkımız kendi bağımsızlık mücadelesini verecek bir gücüne ulaşabileceğine ihtimal verilmeyenmiş, geriliciliğe karşı da baş ağrıtırıcı bir konuma geleceğine inanılmamış, Kendilerini buna inanmış olan çevreler haklı idiler de, Çünkü, karışılarda herkesten önce, kendi yerlerini kendisi tartışan bir halk vardı ve bu halkın temsilcisi olduğuna iddia edenler 1970'lerde "bu halk var mıdır, yok mudur" tartışması içindeydi. Bu yıllarda böyle bir biçimde varlığı tartışılan halk bir halk yoktu. Yine, bu tarihte ortaya çıkan Kürdistan halkının öncü gücü bu söyüz tartışmalarına son verirken, sömürgeçliğe ve katliamlara da dür demesini bilmiş, halkına sahip çıkarak dünya kamuoyunun gündemine sokmüştür. Katliam sürmektedir Kürdistan halkında özgürlük ve bağımsızlık mücadelesine ile бүтүнleştirmeyi de başar-mıştır.

12 Eylül cuntasıyla başa geçen faşist generaller, miras aldıkları e-gemem sınıflar tarihte de yüzlerce yıllik geriliciliğin bir gereği olarak, en gaddar, en kaba, en soyuz katliamları tüm hız ile devam ettirmektedirler. Mirasıçiri oldukları ataları yüz yıllarca buna böyle yaptılar. Birçok halkı tarihen öldürdiler. Birçokuna da ulusal ve toplumsal gelişmelerini durdurdular. Ellerini sayısız insanın kanına buluşturanların en son halkımızı oluşturan beğli çete, geriliciliğin kuduzmuş temsilcisi ABD emperyalizminin uşakları ola-

rak kendilerini oldukça cesur saymalarına karşın, Diyarbakır zindanlarının hücrelerinde tutulan yoldaşlarımızın en hunharca işkencelere tabi tutuldu öldürdüklerinde, yuzbinlerce Türkmen bantlayarak, korkuncularının göstergesi olan işkence izlerini saklayacak kadar da korkaklıklarını gösteriyorlardı. Bunları Türk halkına değil, uşaklığın bir gereği olarak emperyalizm adına yapılmaktadır. İnsanlığa karşı en işğrenç ve yuz katıcı yöntemlerini uyguluyarak çekinmemektedirler. Hakimimiz bu çeteler hakkında da yanılmamaktadır.

12 Eylül faşist rejiminin temsil ettiği ruh, atalarının arslarından beri halklar üzerinde uyguladıkları barbarlık, istila ve talan ruhunun son halkıdır. Öyle ki, Gökürkülerden tutulmuş da son Cumhuriyet rejimine kadarki tarihleni barbarlık, istila ve talan örneğiyle oluşturulmuş. Çünkü, 'Çin'den Ortaadoğuya, Akdeniz'den Okyanusa kadar gerek halkların fiziksel varlığını, gerekse kültürünü bu ruha yapıyor ykılmış; hiden, güzelden yana olan her şeyi imha etmişlerdir. Halkların kültürüne sahip çıkarak kendi kültürlerimizi görünümünde de vermeyi ihmal etmemişlerdir. Daha hazırlarda canlı bir şekilde duran son Türk imparatorluğunun yaratılan tüm dünya halkları bir kez daha 12 Eylül faşist rejimi şahsında görüldü. Genelinde dünya halklarına, özellikle de Kürdistan halkına karşı uygulanan talan, istila ve katliam ruhu olan Kemalizm bugün en iyi bir şekilde Evrenizm temsil etmektedir. Osmanni dönemi padişahlarının kemal ismiilerin başına takılan almadı da bu barbarlık ruhunu nedemli temsil ettiklerini bir göster-gisiydi. Kuycu Murat'ın 4 bin kişiyi canlı canlı kuylara gömmesi, Kazıcı Ahmet'in insanları canlı canlı nakavata vurma, Sokullu kadiminde 400 bin kişiyi kelesinden olmasa, Şair Nesim'in derisinin yuzölmesi gibi örneklere dolu ata yadigarına Kemalizm Pa-lu'da, Genççe, Hanlı'da, Ağrı ve Dersim'de bir kez daha bağımlılığını kanıtlanmıştır. Günümüzde işle, 12 Eylül faşizmi bu katliama ruha bağli-lıdır bir kez daha halkımız karşı giriştiği katliamlara gormiştir. Genelinde Kürdistan'ın her karışı toprağında, özellikle işle Diyarbakır zindanında bu böyüdr.

Diyarbakır Zindan Direnişi, Tarihimizin Bir Odatka Yanıtıdır

Bizim buradadır. İksaca ele alacağımız, Diyarbakır zindanında gerçekleştirilen katliamlar ve Diyarbakır zindan direnişidir. Diyarbakır da tarihinizin iki yönü birinden çarpıcı biçimleye görüldü. Bir halkın şahsında insanlık tarihinin egemen sınıfına karşı yürütülen, tükenen yönüyle, insanlığın serpilten, gelişten, yereren yönü burada yanyana; ama peşin ve amansız bir direnme ile içiçti. Diyarbakır'da yaşananlar karşılıklı rakip kişiler arasında savasım olduğu, bunlar şahsında Kürdistan halkının yaşam ve bağımsızlık mücadelesiyle, TC ve halkımızın varlığını kasta eden bir vahşet savasımıdır. Diyarbakır zindan direnişisi sadece bir dönem yansınan geriliciliği değil, tam tersine tüm tarihimizi bir odatka yanıtıdır. Diyarbakır'da Mazlum, Hayri ve Kemal'in ezilmeye bilincimiz ve yü-reğimiz örste dövleten demir misal

dövlümü, yüzyıllardır geriye çevirmeye çalışılan tarih, onların diren-gilerine gerçekleştirmek kavuşmuştur. İnsanlığın vahşet dönemini bile geride bırakıp bu barbarlık örneği karşısında, onun en güçlü örneği-zinkleri sergilenmiştir. Diyarbakır zindan direnişi, geçmiş ve gelecek tarihi birbirine bağlayan candan ve kandan ölümden bir köprüdür. Diyarbakır zindanında halkımız adına Partimiz direniştir. Bu savas eşit-siz koşullarda olmasına karşın, milliyonlucuların bile vermeyeceği kadar zorlu ve kanlı bir savas, zindan duvarları arasında Partimiz tarafından verildi; zafer bayrağı dalgalandırılmış ve dalgalan-dırılmaktadır. Dik çökertmeler için elde tutulan işkence sözünü tutan el düğümü, apollitli omuzları kırılmı ve bu çoktan omuzları sahiplerinden ölmüş çilkleri yukselmiştir. O şahısız ve zayıf denilen halk işle, temsilcilerinin şahsında gerek gücünü kanıtlanmış, yüzyıllardır bastırılmış isten her hakırısı ile dünya halklarına uyanışını müjdelemiştir. Bu eşiz direnişlerin kanıtla-dığı gerçekler işle; bir halk yene doğarken, çürümüş bir sömürgeçliğin de artık son nefesi al-masdır. Diyarbakır zindanında gerçekleştirilen katliamları Esat Oktay Yıldiran'ın şahsında somutlaştır-gı yapıldı. E. Oktay Yıldiran 12 Eylül faşist cuntasının felefa-esiniydi. Yıldiran, "Ben istemem cezalandırma e-ke kadar araba dizeyim, ama istemiyorum. Ben bunları Türk-lük adına yapıyorum" derken işte bu gereği dile getirdiyordu. Yıldiran'ın söylediklerine dikkat edilirse, Partimizin Önder kadrolarına, "Siz burdan ancak tabutu çıkacaksınız" de-mesinin de o andaki ruh haline ilgili olduğu düğülenmektedir. O, Kemalizm hakkımızda aldığı kararlar soz-lu, daha kararlar, uygulamalar hep gereği tepki; cerezağız deneler hep kendileri ögüldü. Tüm katliamlarına ve çarpıtmalarına karşı, mücadelelerimiz günden güne dalga dalga gelişip güçlenmiş ve yaygınlaşmıştır.

Devrim Şehitlerimizin Yaşatıldıkları Biz De Ha Yerin Getirildi

İstanbul'da gerçekleştirilmiş o yenile korkuyu illiklerine çek hissettirmeye başladılar. 12 Eylül ru-hunun temsilcileri yapan cellat binbaş E. Oktay Yıldiran'ın işle bir şekilde saklamaya ve korumaya adanmışları nandıkları bu dönem-de, bir kez daha gücümüzün eriş-meyeceği hiçbir şey olmadığını da öğrendik oludur. Yıldiran'ın İstan-bul gibi katabak bir şehirde güvencede olduğunu düşününler de artık kendilerinin de güvencede olmadıklarını öğrendiler. Gelişen ulsal kurtuluş mücadelesine karşısında panikle kapılan sömürgeçler, rahat nefes alabiler-ceklerini düdüklükleri metropol-lerde de artık nefes alamaz du-rumdadırlar. Sonlarının her gün bi-r-erz daha yaklaşıp hissedilen sö-mürgeçler gibi, 12 Eylül ruhunun en iyi uygulayıcısı olan katil Yıldiran da son günlerde azrallın kendisine yakınlığını hissetmiştir. Ama "bu her zaman taşıdığı korku" diye de yo-rulamış olabilir. Bu kadar yuz günviken ortamdaki kendisine ulaşabileceğimizin işle, oldukça zayıf olduğunu elbette ki düşün-müştür. Üstelik halkın sonlarında çok nadir dışarı çıkıyordu. Bu durum da

korkusunu biraz olsun azaltıyordu. Ama burada unuttuğu bir gerçek vardı: Diyarbakır zindanında Kemal PİR yoldaşın hayırkarak dile getirdiği gerçek, "İşkenceler ve halk düşmanları nerede olurlarsa olsunlar, isterlerse uzaya gitsinler, halk ettikleri cezayı görecektir". İste, Esat'ın unuttuğu gerçek buydu. Gerçi son haftalarda illiklerine çek hissettiği APOCU korkusu birden bire arkasına dönmüş bakma hastalığına da beraberinde getirmişti, ama ölümlü 7,65'lik bir tabancayla bir halk ötübüsünde olacağına hiç mi hiç düşünmemişti. Her ziyarette göğsünde olduğu gibi, yine Sarğayı'da eşi ve oğuluyla halk ötübüsüne bindiğinde, oturduğu koltukların arkasında kendisini bekleyen ARGK intikam timinden nereden haberi olmayabilirdi ki. Ötübüs Kışık meydanına geldiğinde intikam timi ellerini tabancalarına atarak Esat'a yaklaştı. "Esat" diye bağırlına yüzünü nası bir şekil aldığı anlamak için sözcükler yetersiz kalıyor. Son söz namlandı... Bir savs yüksel-tiyordu Diyarbakır zindanından... İntikam... İntikam... İntikam... Nam-lardan çıkan her mermi, "Rahat yatın yoldaşlar! İşkencelerin, katillerden ve ihanetçilerin mut-laka hesap sorulması, işledikleri suçlar mutlaka cezasız bırakılma-sı" biçimindeki vasyeliniz yerine getiriliyor" diye görüldü.

Bu faşist Türk binbaşısının ceza-landırılması devrimci bir sorumluluk. Çünkü bu celladın 12 Eylül faşist rejimi adına yürüttüğü işle ve cabalar Partimiz ve halkımız şahsında tüm insanlığı karşı işle-nmiş korkunç bir suçtu ve bu suçun cezasının ödülmesi gerekliydi. Gereken yapıldı ve yapılmaya devam edilecektir.

Eylemin yanı sıra oldukça büyük-tüktü. Kendisine insanın diyen herkes mütlüydü, mütlü da olma-lydı. Çünkü, öldürülen salt bir cellat değildi. 12 Eylül rejiminin ru-huydu, 12 Eylül rejiminin genel kur-mayı, eylemlerini karşısında ölü-dürülen bir binbaş olduğu; kendileri öldüklerini bizzat soz-kelime ifade ediyordu: "Binbaş E-sat Oktay Yıldiran kendisine verilen görevleri canın, yönetmelik ve di-ğere yasal mevzuat içinde en iyi bir şekilde yapmış için başa göste-ren, her gövdede komutan ve amir-lerinink tadıklarini kazanmış. Ata-türk like ve inkılaplarına yürekten başla, Türk vatanının bölünmezli-gine inanmış çok kıymetli bir subay olarak işle yapmıştır ve daha da böyle antlaşmıştır; Bir kez daha bölünmeden hatırlatılm; Halk karşı işledikleri suçların mutlaka he-sabı sorulacaktır. Celat Esat'ın so-nu sizin sonunuzun basdır.

12 Eylül Temsilcilerine İndirilen Darbe, Her Türü Provokasyon ve İhanetçiliği İndirilmiş Bir Darbedir

Günden güne dalga dalga gelişen ulsal kurtuluş mücadelemiz karşısında acizliğe düşen Türk sömürgeçliği, hareketimez için çök-ürte me hesaplaryla hırsat buldu-ka pnyonlarını ortaya sürüyor. Hort-lahtılan son provokasyonu da bunun bir örneğidir. Kemalizmin aldıkları kışık kültürü ile yıllardan beri

—Halkımız ve Partimize Karşı İşlenen Hiçbir Suç Cezasız Bırakılmayacaktır
—Halkın Devrimi İntikam Eylemlerimizdir
—Biji Serok APOI

Partimize karşı içlerinde taşıdıkları kır bıoşaltmaya başladılar. Hem en değerli varlığınıza olan Parti Önder-liğine adice saldırdılar, hem de devrimci intikam eylemlerimize sahip çıkacak kadar aşalığı bir durumu sergiliyorlar. Onların sahip çıkacakları tek şey, Kemalizmın kışık kültürü, dönüklik, ihanet ve kom-plicituktur. Onlar ancak emperyalizm bülülleri olarak bot ba-kyızm ihbarlar ve yalan bankiler ile yigit devrimcilerin tutuklatılma-sıyla uğraşıyorlar. Bu ihanet ve ih-bar faaliyetlerini, aynı zamanda öle-ke zeminine de taşıymaya çalışarak Şahin-Yıldırım dönelerini görünümünü sunuyordular. Bu temelde ilke cin-de bulunan ihanet güruhıyla ilişki halinde, Partimizin bağımsızlığı çizgisini hayata geçirmeye çalışan devrimcilerle yөнelik ihtar faaliyet-yeri yürütüyorlar. Bu cabaları sonu-cunda ölkeye yeni giriş yapan 9 yoldaşımız Diyarbakır Hanı'de sömürgeçler tarafından suyuva dü-rülerek şehit edilmiştir. Bu komplonun sorumluları, bu provokas-yon çetesi tarafından kendisidir. İste faaliyetleri böyünesine gözü dönmüş bir karış devrimci, ihtar ve komplocu-ruk olan bu guruh, bir kez kendisi sözüme "PKK işle muhalefet", "soz kanaat" vuz yaftaları tanı-maya çalışıyor. Anlaşılmaktadır ki, emendiler bu sefer ağızlarında daha demagogik bir dil takmıyor. Ancak tarih şahittir ki, Partimiz ve Parti Önderliğimize uzanan hiçbir el, küfür saçan hiçbir dil astıa kendisini tarihen adaletinden kurtaramayacaktır.

Değeri Yoldaşlar ve Yurtsever Kürdistan Halkı!

Şehitlerimizin değeri anıların karşısında bize düğün onurlu görev, köle bir halkın kaderini, bağması-z ve özgür bir toplum yaratmak için kökten değiştirme üzere bağli-tık tarihsel direnmeye başarıyla tamamlamaktır. Kemal PİR yoldaşın hakıydı, "İşkenceler ve halk düşmanları nerede olurlarsa olsunlar, isterlerse uzaya gitsinler, halk ettikleri cezayı görecektir" şiarına bağımlılığın bir gereğini intikam eylemlerimizle yerine getir-me en onurlu görevlerdir biridir. Parti tarihimize böyünesine onurlu görev ve başarılarıyla yükli bir tarih-tir. Bu anlamda Parti-Cephe örgüt-lenmiş askeri bir hücrenin gerçekleştirdiği bu intikam eylemi ne ilk, ne de son eylemdir. Her zaman 12 Eylül rejiminin emri KA-WA'nın öncülüğünde zalim Dehak'ın benyininin parçalanması, gerekse Partimize tarihte böyücek anternas-yonalist Önder Haki KAREY yoldaşımızın katli başa olmak üzere, birçok ajan provokatorları, halk ettikleri cezaya çaptırılmış ve yine, yakın bir dönemde Adnan ve Ali Han yoldaşlarımızın şehit olmasına neden olan vatan haininin ARGK'ye bağı bir birliktelikle idam edile-mesine göstermektedir ki, Partimize, halkımıza ve yoldaşlarımız karşı işlenen hiçbir suç asla cezasız bı-rakılmıyacaktır. İntikam kursorlarımız her türü ihanetçinin, vatan haininin ve faşist callyatın benyini parçalamaya devam edecek ve hiçbir sömürgeç tedbir buna engel olmayacaktır.